UNIVERSITATEA
IAȘI

ANUL IV No. 23 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 6 Iunie 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Foto «Oglinda Lumii»

Dela meetingul ţinut de opoziţia-unită în sala Dacia. — Sus, în stânga: Mulţimea adunată în stradă, în faţa intrării. — *Sus, în dreapta:* Doctorul Lupu la tribună. — *Jos în stânga:* D. Mihail Popovici. — *Jos, în dreapta,* strada barată de armată.

Le meeting de la coalition nationalo-tzaraniste. — Die Volksversammlung der vereinigten Opposition.

Americanizarea Europei

Apariţia „zgârie-norilor"

Pare că una dintre manifestările psihozei post-belice e şi aceea a frigurilor de imitare a Americanilor în domeniul extravaganţei. Ca atare trebuie socotită şi tendinţa de a se împodobi (?) Vechiul Continent cu aşa numitele «zgârie-nori» — clădirile de o înălţime fantastică aşa cum sunt acele cari fac mândria multor centre mari din Statele-Unite, îndeosebi New Yorkul şi Chicago.

Sub acest raport mai nu e ţară cu o intensă activitate comercială şi industrială în care ici-colo să nu-şi fi făcut apariţia câte un «sky-scraper». Şi, cum deobiceiu se 'ntâmplă cu imitatorul, acesta se sileşte să bată modelul. Dovadă proectul de construcţie colosală ce urmează să se facă la Roma, cu o înălţime aproape de două ori cât cel mai înalt «zgârie-nori» din New-York.

Germania, unde în toate direcţiile technica a ajuns la o mare desăvârşire, posedă deacum câteva din clădiri cari cu mult se ridică deasupra liniei obicinuite. Edificii cu zece, două sprezece şi chiar cu cinsprezece caturi au început să răsară pe alocurea. Recordul — european bine înţeles — îl deţine pentru moment Casa Marx, din Düsseldorf, numită astfel după numele fostului primar al oraşului.

*

«Zgârie-norii» constituie, incontestabil, una din cele mai îndrăzneţe creaţiuni ale geniului omenesc. Creaţiuni cărora nici utilitatea nu li se poate tăgădui; nu acelaş lucru se poate spune, însă, în ce priveşte higiena şi siguranţa.

Sub raportul higienei, orice «sky-scraper» răpeşte clădirii învecinate aer şi lumină. Cât despre siguranţă, ne putem închipui ce urmări catastrofale ar avea prăbuşirea unei atari clădiri, în caz de cutremure de pământ; deasemenea în mare primejdie s'ar afla locatarii etapelor superioare, la izbucnirea unui incendiu.

Dar mai este şi laturea nu mai puţin însemnată a circulaţiei în stradele dominate de asemenea construcţiuni. In această privinţă e concludent ceeace se petrece la New-York.

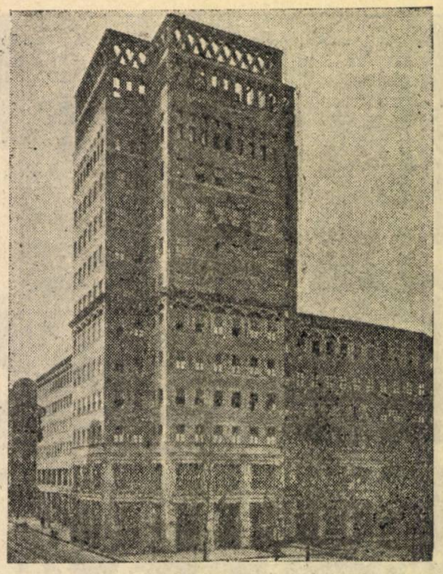

Vederea celei mai înalte clădiri din Germania.

Le „gratte-ciel" Marx de Dusseldorf, sur le Rhin.

Das Marx-Hochhaus in Düsseldorf am Rhein.

Aci, dificultăţile circulaţiei sunt literalmente de nedescris. Să luăm de pildă, casa Woolworth cu cele cincizeci şi cinci de etaje ale ei, în care, în cursul zilei sunt adăpostiţi 14.000 (cititi patrusprezece mii) de oameni. Un oraş de provincie! Dacă toţi aceşti oameni ar voi ca, în orele de odihnă din timpul mesei, să se dea jos în stradă, spre a respira mai în voie, le-ar trebui un trotuar lat de 6 metri şi lung de 2 kilometri. De unde să ia acest spaţiu în faţa clădirii? De aceea numai o mică parte pot să-şi permită luxul de a coborî în stradă, unde stau înghemuiţi unul în altul, mai rău ca sardelele.

Stradele neavând lărgimi de sute de metri — că terenul e doar foarte preţios la New-York — ele sunt literalmente blocate de pietoni şi de vehicule, aşa că automobilele se mişcă mai încet ca melcul, în cartierele de afaceri, unde dela 9 dimineaţa până la 5 după amiază circulaţia e în plină frecvenţă. S'a calculat că, spre a străbate o stradă dintr'un astfel de cartier, îi trebuie unui automobil nu mai puţin de două ore, pentru o distanţă de 2 kilometri. Adică de cinci ori mai mult decât unui pieton care ar face drumul cu pasul obicinuit (distanţa mijlocie parcursă de om pe jos e de 5 km.).

Concluzia: Mai sănătos din toate punctele de vedere e vechiul sistem european, după care, în oraşe, înălţimea clădirii nu trebuie în nici un caz să depăşească lărgimea stradei. O sin gură excepţie e de admis: turnul care domină, spre a-l distinge, palatul primăriei.

Săptămâna

Au venit căldurile — şi Bucureştii e înecat în praf. Serviciul municipal stropeşte cât îl ţin puterile, pentrucă, pe cât pare, alocaţiunea budgetară e anemică rău.

Şi pentrucă Primăria nu are mijloace multe din stradele capitalei României-Mari sunt ca nişte drumuri de ţară: piciorul lasă o urmă adâncă în stratul de noroiu uscat şi măcinat. Aşa se înţelege la noi serviciul de întreţinere a oraşului în stare salubră...

Să întrebăm dece alocaţia budgetară e insuficientă. La ce bun? Răspunsul, oricât de meşteşugit ar fi, nu ne-ar putea mulţumi: ceea ce dorim şi avem şi dreptul s-o cerem, e ca Bucureştii să nu se înfăţişeze în halul unui târg oriental.

Dar nu e vorba numai de o simplă răfuială cu administraţia comunală: ceea ce primează e sănătatea obştească. Dacă primăria nu-şi face datoria — indiferent din ce motiv — să ne-o facem fiecare din noi. Dacă fiecare locatar ar stropi, de trei ori pe zi, până la jumătatea drumului din faţa casei, problema ar fi rezolvată. Şi lucrul n'ar fi greu, dovadă că s-a mai făcut în timpul ocupaţiei vrăjmaşe. Dece ceea ce s-a îndeplinit la bătaia din picior a jandarmului neamţ, nu s-ar putea face de bună-voie, că doar' de sănătatea noastră e vorba? Că, slava Domnului, apă avem acum în cantitate îndestulătoare. Precum avem grija de a ne stropi curţile, aceeaş grijă s'o avem pentru stropitul stradei.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică: Apostolescu T. — Focşani.

Premiul combinaţiei de silabe: T. Cojocărescu—Corabia.

Premiul cuvintelor în triunghiu: Spireanu I. N.—Bucureşti.

Premiul suplimentar pentru dezlegătorii jocurilor din No. 20: N. Constantinescu—Mărăşeşti.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu dezlegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

Un sat pe fundul unui crater

La o mică depărtare spre Apus de Jamaica se află o insulă mică de tot, Saba, colonizată de Olandezi pe la 1634, odată cu vecina ei St. Eustaţiu. Ea e inospitalieră; e numai stânci drepte şi maluri pietroase, ea nu are un port natural şi ţărmurile sunt prea repezi ca să poată fi locuite. Probabil că Olandezii au socotit, că ea nu merită să fie locuită, căci au părăsit-o şi Englezii au fost acei cari au format baza populaţiei actuale, care se ridică azi la 450 suflete.

Oamenii aceştia şi-au construit un sat, într'o poziţie unică pe lume: întreaga insulă nefiind, la urma urmei, decât un mare vulcan stins, înalt de 400 metri, ei s'au instalat în fundul imensului crater: era singurul loc unde terenul era mai neted. Şi au numit «capitala» lor Bottom, adică fund.

Oamenii din Saba locuiesc acolo ca nişte furnici într'o ceaşcă. Pentru a ieşi de acolo, trebue să urce nesfârşite trepte săpate în stâncă şi care duc la marginea craterului, de unde stai aproape perpendicular peste orăşel.

Singura industrie a acestei insule, unde nu se găseşte nici un arbore, e... construcţia de luntre! Bărcile aceste de lemn sunt vestite în toată Marea Antilelor. Totul trebue importat, atât materialul, cât şi sculele şi, cum nu se poate lucra decât în fundul craterului e lesne de închipuit că, atunci când luntrele sunt terminate, ele trebuesc urcate cu scripete şi lăsate apoi să lunece până în mare. Locuitorii din Saba îşi agonisesc traiul cu această meserie grea. Dar viaţa pe această insuliţă nu prea e de invidiat, căci ea nu are nici un izvor şi oamenii trebue să se mulţumească cu apa de ploaie adunată în cisterne.

De toate şi de pretutindeni

Recordul oratoric al unei femei — deputat

Doamna Freundlich, deputată în Camera austriacă, a vorbit timp de şeapte ore fără întrerupere.

Discursul acesta, care constitue un record de durată, era destinat să facă abstrucţie guvernului, pentru a-l împiedica de a abroga legea chiriilor.

La sfârşit doamna Freundlich a declarat că se opreşte, nu pentrucă nu mai are nimic de zis ci pentru că era extenuată.

Catastrofele de drum de fier

Deraerea din staţia Boldana

Foto „Oglinda Lumii"

Trei instantanee luate pe locul catastrofei, imediat după producerea ei.—Sus: Călătorii scăpaţi cu viaţa, părăsesc vagoanele răsturnate şi se îndreaptă spre trenul de ajutor. — *In mijloc:* unul din călătorii ucişi, al cărui cadavru a fost scos de sub sfărămăturile unui vagon.—*Jos:* O echipă de lucrători şi de soldaţi lucrează la curăţirea liniei, în apropierea vagoanelor răsturnate.

Les effets du déraillement d'un train en gare de Boldana.

Das in der Bahnstation Boldana durch Entgleitung verursachte Eisenbahnunglück.

RAZBOIUL DIN MAROC

Incursiunile întreprinse de Abd-el-Krim, mai întâiu în zona spaniolă a Marocului, iar acum în urmă în cea franceză, au caracterul unor adevărate operaţiuni de război. Capul triburilor răsvrătite care, în August 1922, s'a proclamat sultan al confederaţiei Rifului, dispune de o armată organizată, încadrată de ofiţeri europeni şi înzestrată cu un armament modern şi muniţiuni din belşug.

Acţiunea aceasta — care, după ce a dus la retragerea Spaniolilor din mai toată zona lor, dă acum de lucru dominaţiunii franceze — constitue o ameninţare pentru întreaga operă de civilizaţiune europeană în Maroc. De aceea Franţa, care are acolo interese imense, nu poate decât să pună în joc toate forţele sale disponibile spre a se pacifica odată pentru totdeauna posesiunile ei din Nordul Africii.

E, pentru ea, o chestiune vitală, de a frânge în chip definitiv puterea lui Abd-el-Krim, care pozează în crainic al redeşteptării Islamului african.

*

Abd-el-Krim, Berber din tribul Ulet-Khatab, s'a născut în 1882, — e deci în vârstă de 43 ani. El pretinde că se trage dintr'o veche dinastie alanită, înrudită cu neamul lui Mahomet

De timpuriu se afirmă ca unul din cei mai înverşunaţi agitatori xenofobi. In calitatea sa de cadiu al oraşului Melila predică războiul sfânt împotriva Spaniolilor. Arestat şi închis de aceştia într'o fortăreaţă, evadează şi începe să-şi recruteze o armată cu care să atace ocupaţiunea spaniolă.

In 1920 porneşte acţiunea împotriva acesteia. In curs de un an, hărţueşte pe Spanioli şi repurtează o victorie asupra acestora. Dezastrul spaniol din Iulie 1921, când a fost zdrobită o armată de 20.000 oameni, a consacrat în chip definitiv autoritatea lui Abd-el-Krim asupra triburilor rifane.

După un răgaz de doi ani, a reluat ofensiva împotriva Spaniolilor şi, precum am arătat mai sus, a izbutit să-i silească la o evacuare aproape completă a zonei lor.

*

In ce priveşte acţiunea pornită în contra dominaţiunii franceze, sunt indicii serioase că Abd-el-Krim e împins dacă nu chiar sprijinit, de o Putere sau de Puteri cari au interesul de a slăbi imperiul african al marei Republici latine.

Intervenţia militară a Franţei în Maroc datează din Martie 1907, când Mareşalul Lyautey, pe atunci general, a ocupat Udjda, ca măsură de represalii, în urma asasinării unui medic francez la Marakeş. Măcelărirea a opt europeni, în Iulie acelaş an, a avut de urmare debarcarea unui puternic detaşament francez la Casablanca şi cucerirea ţinutului Chania.

De atunci şi până în 1920, Franţa a pacificat toate ţinuturile răsculate şi şi-a asigurat stăpânirea efectivă asupra Marocului.

Firește că rezultatul acesta a fost obţinut cu jertfe, cari însa erau necesare, pentrucă de prestigiul Franţei în Maroc era legată însăş soarta întregului ei imperiu african. Aceeaş consideraţiuni îi dictează hotărârea de a sfărâma acţiunea lui Abd-el-Krim.

Abd-el-Krim, Sultanul Rifanilor.

Abd-el-Krim, le Sultan des Rifains.

Abd-el-Krim, Sultan der Rifstämme.

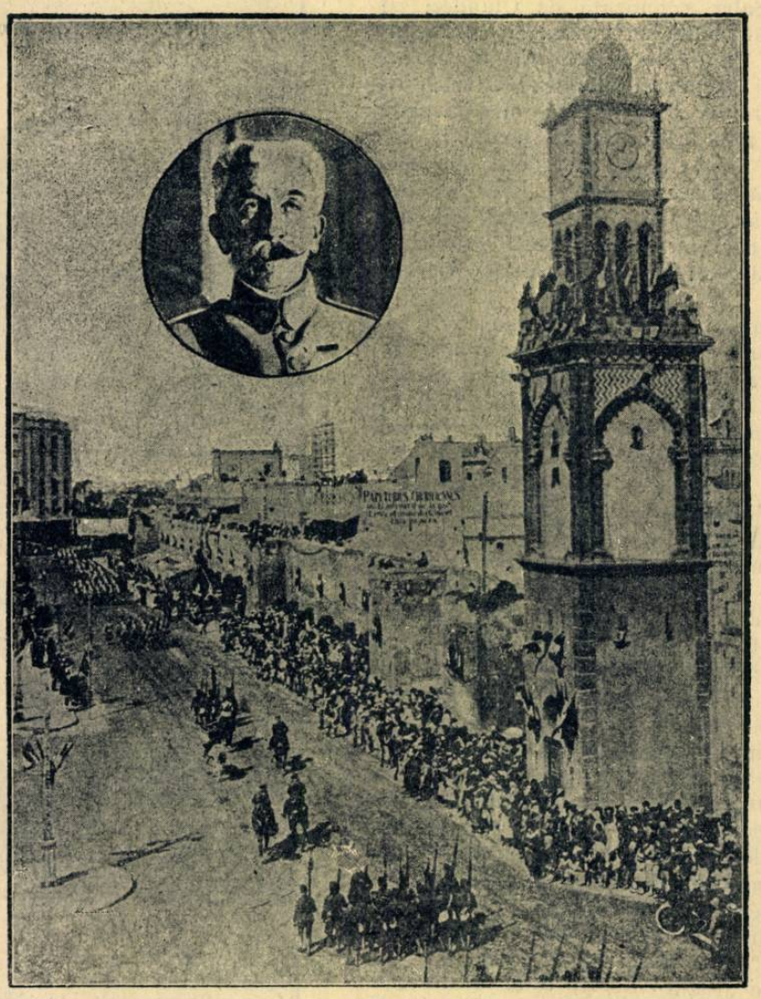

Vederea unei părţi a portului marocan Casablanca, unde au debarcat trupe de întărire pentru frontul francez. — *In medalion*, Mareşalul Lyautey, rezidentul Franţei în Maroc.

Vue du port de Casablanca. — *En médaillon*, le Maréchal Lyautey.

Ansicht des Hafens von Casablanca. — *Im Medaillon der* französische Marschall Lyautey.

Curiozităţile naturii

Un măr de 1 kgr. 125

Fotografia aceasta reprezintă pe fetiţa unui fermier din Candobolin (Noua-Galie-de-Sud, Australia) cu un măr care, la un diametru de 20 cm., cântăreşte 1 kilogram şi 125 grame.

Mărul acesta e cules depe un pom care se deosebeşte prin mărimea neobicinuită a rodului său, de oarece mai toate celelalte mere depe el sunt aproape tot atât de mari.

Une pomme mesurant 20 cm. de diamètre et pesant 1 kg. 125, récoltée en Australie sur un pommier portant d'autres fruits de ce genre.

Ein Apfel mit einem 20 cm. grossen Durchmesser und ein Gewicht von 1 kgr. 125.

Din lumea minunilor

UN FAKIR INDIAN

Fakirii nu sunt creaţiuni ale imaginaţiei: ei trăesc aevea, precum reale sunt isprăvile lor, cari din vremurile cele mai îndepărtate minunează lumea. Nu odată au încercat învăţaţii să caute o explicaţie ştiinţifică darului extraordinar posedat de aceste fiinţe excepţionale, atât din punctul de vedere al constituţiei organice cât şi din acela al tăriei sufleteşti, tentativă până acum rămasă zădarnică. Ştiinţa se loveşte de o barieră dincolo de care domneşte bezna necunoscutului a supranaturalului.

Mintea ne stă în loc, nu putem pricepe cum e cu putinţă ceeace vedem cu ochii — fapt netăgăduit însă e că v e d e m.

Fakirul, care face să se vorbească azi mai mult de el, e unul căruia toată India i-a dat porecla de To Rhama, „omul care nu poate fi rănit".

S'au făcut cu el experienţe de necrezut şi toate au dat rezultate uluitoare.

Acum în urmă To Rhama s'a pretat la o încercare de răstignire şi a reuşit pe deplin.

In prezenţa unei comisiuni de savanţi europeni, fakirul a fost lipit de o uşă şi cu piroane i s'au bătut pe rând mâinile şi picioarele în scândură. O clipă n'a dispărut depe buzele Indianului zâmbetul enigmatic care-i însenina faţa. Dar ceeace a uimit şi mai mult şi a derutat cu totul pe medicii prezenţi a fost faptul că piroanele au străbătut membrele, fără ca măcar o singură picătură de sânge să fi curs.

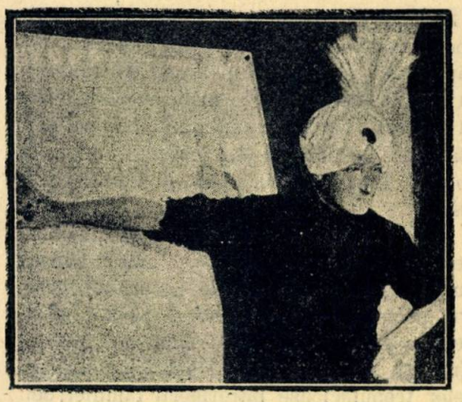

Fakirul Lo Rhama cu una din mâni prinsă de o scândură cu ajutorul unui piron.

Le fakir indien Lo Rhama qui se fait clouer les membres sans qu'une seule goutte de sang en coule.

Die Hand des indischen Fakirs Lo Rhama, festgenagelt auf einem Brett, ohne Blutverlust.

Iată o minune a cărei taină numai To Rhama o păstrează şi pe care, pentru nimic în lume, nu vrea s'o explice.

Şi când te gândeşti că fakirul, înzestrat cu o astfel de putere supranaturală, e şi el om, născut din ţărână şi în ţărână menit să se prefacă!

Ploile cu sânge şi ploile cu pucioasă

Ploile cu sânge erau altă dată foarte frecvente în Italia şi ele erau socotite ca prevestitoare de evenimente nenorocite. Ca şi ploile cu pucioasă, ele au putut fi explicate ştiinţificeşte, — explicaţii controlate prin analiză — şi astfel s'a dovedit, că nu conţin nimic miraculos.

Ploile aşa zise de sulf, cari cad de obiceiu prin vecinătatea pădurilor de pini, sunt formate pur şi simplu din fire de polen.

Ploile aşa zise de sânge se produc mai ales prin apropierea vulcanilor. Atmosfera fiind încărcată cu pulberi roşiatice compuse din oxid de fier, din oxid de aramă, din sulfură de arsenic, un vânt puternic şi cald le poate duce la mari depărtări, până'n clipa când o ploaie mare le precipită la pământ, sub forma unor stropi de noroiu, ce seamănă cu sângele.

O reclamă originală e aceea organizată de o fabrică de licheruri din Franţa, pentru lansarea unui nou aperitiv.

Vreme de o săptămână au cutreerat diversele cartiere ale Parisului câteva grupuri de oameni îmbrăcaţi ca chelneri şi ţinând în mână o tavă cu câte o sticlă din noua băutură.

Fireşte ca apariţia unui şir de 10 chelneri a stârnit curiozitatea trecătorilor cari se opriau în loc şi luau astfel cunoştinţă de aperitivul pus în consumaţie.

Une réclame amusante: dix hommes-réclames figurant des garçons de café, marchent à la file indienne et portent sur un plateau une bouteille de la marque d'apéritif qu'ils représentent.

Lustige Reklame: zehn Reklame-Männer als Kellner gekleidet, im Gänsemarsch schreitend und auf einem Servierbrett eine Flasche des neuen Getränkes tragend, wofür sie Reklame machen.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IASI

Epoca excursiunilor

Un ingenios material de „camping"

Se apropie vacanţa cea mare şi deci epoca marilor recreaţiuni. Epoca în care căutăm să ne înviorăm trupul şi sufletul în excursiuni fie pe malul apelor, fie în creerii munţilor, în mijlocul naturii atât de darnică în tot ceeace întăreşte corpul, limpezeşte mintea şi însenineză inima.

Excursiunile nu sunt un lux, o „modă" pe care să şi-o poată permite numai pungile groase; ele sunt o necesitate pentru primenirea organismului nostru sleit de munca istovitoare a unui an întreg. Cu toţii muncim: adulţii întru agonisirea celor trebuincioase întreţinerii familiei; cei mici întru pregătirea lor în vederea crâncenei lupte pentru traiu.

Cea mai plăcută şi totodată mai folositoare recreaţiune e aceea a vremei petrecute în aer liber: „camping"-ul atât de răspândit în mai toate ţările civilizate şi care a început să prindă şi la noi. Să-ţi duci viaţa în cort, mutându-l cu tine ca un nomad, dela malul apei până sus pe munte, dela un sat de popas până în inima pădurii, iată cum trebuesc înţelese şi practicate excursiunile în lunile de vară.

Un material de „camping", pe cât de ingenios pe atât de simplificat, e întrebuinţat în America. Ajunge să dăm explicaţia celor trei instantanee ce reproducem, pentru ca să ne dăm seama de marea lui valoare practică.

In stânga, vedem un cort întins, iar în faţa lui o tânără femee preparându-şi mâncarea.

Cortul acesta, strâns cu chibzuinţă, devine un sul foarte puţin voluminos, şi care se poartă în spinare (fotografia din mijloc).

Dar graţie unui dispozitiv ingenios, pânza poate fi închisă ermetic şi umflată cu ajutorul unei pompe ca acele întrebuinţate pentru mingele de foot-ball ori pentru cauciucurile de bicicletă şi de automobil. Şi iată cortul transformat în plută. (Fotografia din dreapta).

Cu ajutorul unui capac fixat la capătul tubului destinat să susţie cortul, obţinem o lopată cu care să vâslim.

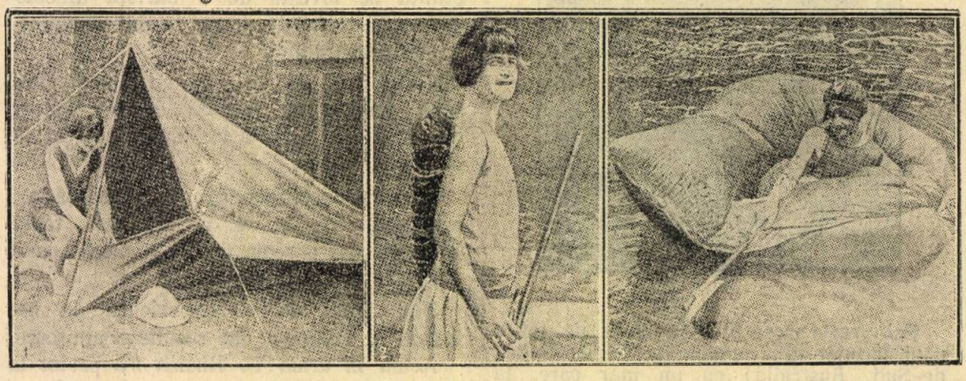

Trei fotografii reprezentând transformarea cortului în plută.

Un matériel de „camping" simplifié (de gauche à droite): 1. la tente; 2. la tente pliée; 3. grâce à un dispositif ingénieux, elle peut être fermée hermétiquement et gonflée à l'aide d'une pompe, pour former radeau. Un couvercle de marmite emmanché au tube, destiné à soutenir la tente, fait office d'aviron.

Soluţiile jocurilor

Sălişte: G. Nartea. — **Sighetul-Marmaţiei:** Jurca C. — **Şimnicu (Dolj):** E. Păuna. — **Slatina:** Sp. Teodorescu, L. şi J. Predescu, Mitrican G., Şişcu N. S. — **Suceava:** I. Rachmuth.

Tg.-Jiu: D. Banu. — **Telega (Prahova):** T. C. Tudose. — **Timişoara:** O. Rista, P. Sub-Lt. Popescu.
Vlădeşti: G. Ivireanul.
Zimnicea: M. Bojianopol.
Alexandria: F. Vasilescu.
Fălticeni: B. Catz.

Au mai deslegat problema de şah din No 20:

Suceava: I. Rachmut.

Extragerea parfumului din trandafir

Trandafirul ne place pentru frumuseţea şi mirosul său. Dar trandafirul nu însemnează numai frumuseţe şi parfum.. el e şi bani şi lucrul acesta îl ştiu bine cultivatorii din părţile meridionale.

S'a socotit dela 15 Maiu şi până la sfârşitul lui Iulie, vre-o 750,000 de persoane, în toată Europa meridională şi orientală, îşi agonisesc viaţa culegând trandafiri şi ajutând la distilarea prin care se scoate esenţa din ei. Franţa, Italia şi Bulgaria produc această esenţă preţioasă; iar afară din Europa, Algeria şi India tradafiri — recolta de pe un hectar — pentru a obţine un kilogram de esenţă.

Pentru facerea parfumului nu se poate întrebuinţa decât trandafirul roşu; se pare că uleiul esenţial necesar pentru extras lipseşte celorlalte specii. Aşa că se poate spune, că singură roza palidă e iubită numai pentru farmecul ei.

Cărţi Noui

CANUŢA OM SUCIT
— NUVELE —
Lei 15. de I. L. Caragiale

PRINŢUL FATAL
de Georges Obnet
Lei 30.—

A apărut:

Legea pentru Accelerarea Judecăţilor

Depozit gen.: „Eminescu S. A."
Bucureşti. - Str. Parlamentului, 2

Se găseşte la toate librăriile, depozitele şi chioşcurile de ziare din întreaga ţară

Preţul Lei 10.—

Vulcanul asiatic

RASCOALA KURZILOR

Acum în urmă am avut de înregistrat o nouă răscoală a Kurzilor. Mişcarea, care luase proporţii îngrijitoare, a fost în cele din urmă înăbuşită de trupele turceşti cari au procedat fără nici o cruţare.

In cursul represiunii a putut fi prins şeicul Said, capul rebelilor.

*

Răzvrătirea aceasta a Kurzilor — neam împărţit în trei ţări: Turcia, Persia, şi Armenia — are două cauze mărturisite şi una ocultă.

Kurzii din Turcia asiatică s'au răsculat pentrucă, mahomedani mai fanatici decât Turcii curaţi, reclamă restaurarea califatului, suprimat de guvernul republican al lui Kemal Paşa. Apoi, ei aspiră la ruperea lor de sub autoritatea celor dela Angora, spre a se constitui în republică autonomă.

Acestea sunt cele două cauze mărturisite. A treia, mai puţin aparentă, ar trebui căutată în conflictul dintre Anglia şi Turcia pe o chestiune de delimitare teritorială. Imperiul Britanic, prin emisarii săi, ar fi aţâţat pe Kurzi şi le-ar fi ajutat cu arme şi cu bani, spre a crea astfel dificultăţi guvernului turc şi a-l slăbi în chipul acesta.

Aceasta e o supoziţie bazată pe precedente numeroase, de oarece nu odată s'a uzat de astfel de mijloace spre a se aprinde focul în Asia occidentală. De atari mijloace s'au servit pe vremuri atât Rusia cât şi Marea-Britanie.

Răscoala, precum am spus, a fost reprimată, iar un foarte mare număr de rebeli au fost parte ucişi, parte făcuţi prizonieri.

Şeicul Said (în dreapta), căpitenia Kurzilor răsculaţi, şi nepotul său, (în stânga), care a fost şi el făcut prizonier

Le cheikh kurde Said (à droite), chef de la dernière rebellion, et son neveu (à gauche), tous les deux faits prisonniers.

Scheich Said (rechts), der von den Türken gefangen genommene Führer des kurdischen Aufstandes, mit seinem Neffen (links).

O comoară într'un ou de Paşti

Mai ieri ouăle de Paşti erau la ordinea zilei.

Ouă modeste de fondant, pentru copii lacomi; ouă din împletitură de nuiele, conţinând un necesar de cusut; ouă de mătasă şi mai ales nenumărate ouă, mici, mijlocii, mari, enorme, de ciocolată având înăuntrul lor bomboane delicioase şi adeseori o surpriză.

Dintre toate ouăle frumoase de Paşti oferite anul acesta, nici unul n'a fost mai preţios ca acela comandat la Londra de un bogătaş din America de Sud pentru frumoasa lui soţie.

Oul acesta, de ciocolată bineînţeles, cuprindea înăuntrul său o adevărată comoară: bijuterii de pietre preţioase în valoare de peste 7 milioane...

Printre pietre erau câteva diamante de Brazilia neşlefuite.

Oul, de mărimea unei mingi de footbali avea în interior firide mici şi cutioare pentru păstrarea juvaericalelor.

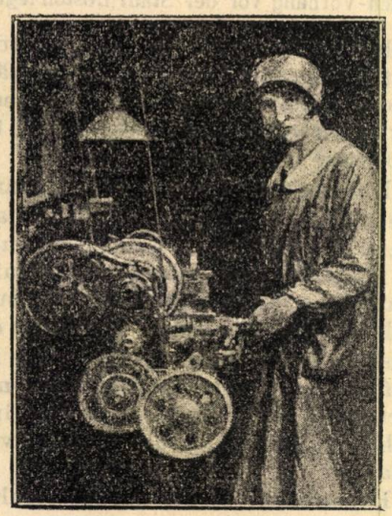

O femee inginer-şef at unei întreprinderi industriale. — Nu e azi o raritate de a vedea femei-ingineri, dar primul exemplu de o femee ajunsă să ocupe postul de conducătoare a unei întreprinderi industriale e acela al d-rei Ashbury, căreia i s'a încredinţat direcţiunea secţiunii principale a marilor uzine engleze Atalanta Engineering Works din Fulham (Anglia).

Miss Ashbury care, pe lângă un rar spirit organizator, posedă şi un foarte curagios spirit de iniţiativă şi de creaţiune, are la activul ei câteva invenţiuni de o deosebită valoare practică.

Miss Ashbury, ingénieur en chef à l'Atalanta Engineering Works.

Miss Ashbury als Oberingenieur der Atalanta Engineering Works.

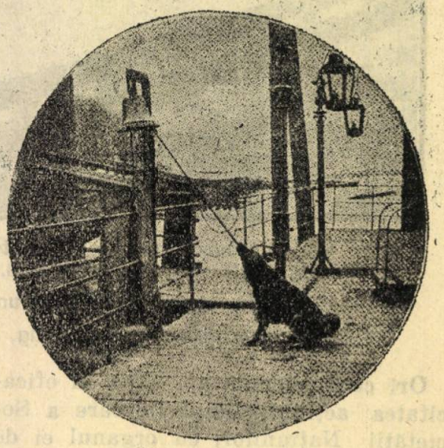

Câinele clopotar. — Instantaneul acesta înfăţişează pe un câine dresat să îndeplinească serviciul de clopotar pe îmbarcaderul unui port. Când se apropie momentul plecării vaporului, câinele, apucând cu gura capătul unei frânghii trage cu putere clopotul vreme de câteva minute.

Un chien sonnant la cloche-pour donner le signal du prochain départ du bateau.

Ein Hund als Glockenläuter in einem Hafen, bei der Abfahrt des Dampfers.

Apărarea aeriană

Invăluirea oraşelor în nori artificiali

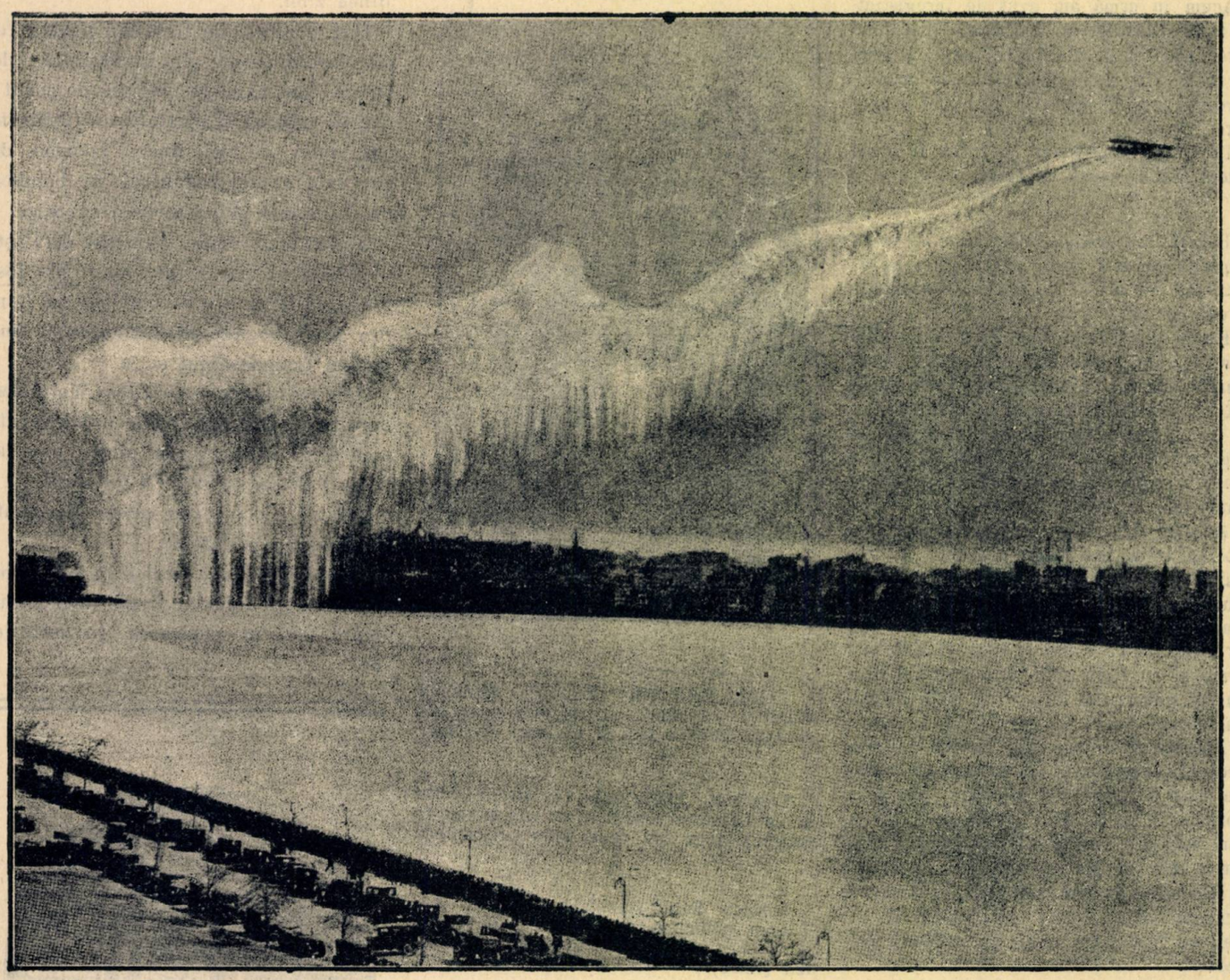

Un avion american care, cu ajutorul unor bombe fumigene, formează o groasă perdea de fum la marginea oraşului Boston, unde s'a făcut experienţa.

Un avion américain créant un rideau de fumée devant la ville de Boston.

Ein amerikanisches Flugzeug, das durch Rauchbomben, einen künstlichen Wolken-Vorhang vor der Stadt Boston legt.

Ori câtă nădejde am avea în eficacitatea acţiunii împăciuitoare a Societăţii Naţiunilor, cu organul ei de jurisdicţiune care e Curtea arbitrală dela Haga, trebuie să ne deprindem cu ideea, că desăvârşita înlăturare a conflictelor armate e şi încă multă vreme va rămâne de domeniul celei mai generoase dintre utopii. Precum au fost aşa vor mai fi războaie, pentrucă acest mijloc de răfuire pare a fi însuş una din legile eterne ale Firii. Legenda biblică ne învaţă că, dela chiar facerea lumii, primii doi fraţi, născuţi din primul om făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, s'au încăerat şi cel mai puternic l'a răpus pe cel mai slab. Povestea cu Cain şi Abel e sortită să se repete cât vor fi doi oameni la un loc...

Oricât de mari vor fi străduinţele, războiul nu va putea fi împiedicat. Dacă nu chiar generaţia de azi, dar cele de mâine vor fi cu siguranţă martore la noui prăpăduri de foc şi de sânge. Şi vor fi cu atât mai crâncene războaiele de mâine, cu cât unica ţintă a Ştiinţei pare a fi perfecţionarea celor existente şi născocirea de noui unelte de nimicire de vieţi omeneşti şi de bunuri materiale.

Una din cele mai de temut arme de distrugere va fi avionul de bombardament. Experienţe recente ne arată că vor fi avioane de acestea automatice, adică aparate cari, fără piloţi vor putea fi dirijate depe pământ, la o mare depărtare de linia frontului: punctul lor de oprire şi de descărcare a bombelor va fi regulat pe calea electricităţii... Ne putem dar închipui grozăvia momentului apariţiei unei atari escadrile deasupra unui oraş, ales de inamic spre a fi prefăcut în ruine.

Dar aeroplanul nu e numai o armă de atac ci şi una de temeinică apărare. Nu vorbim de avionul de luptă, ci de acela care, graţie unei noui adaptări, e destinat să ocrotească punctele ameninţate. Sunt aparatele cari lasă în urma lor un fum gros, formând pe distanţa parcursă un nour artificial, ca o perdea care face invizibilă poziţiunea expusă atacului vrăjmaş.

Experienţele făcute au dat rezultate excelente.

Frământările din Portugalia

Incercarea de lovitură de Stat din Lisabona

Vederea Inchisorii Naţionale, din Lisabona, care un moment fusese ocupată de trupele răzvrătite şi apoi liberată de trupele rămase credincioase guvernului.

La Prison Nationale de Lisbonne qui, lors de la dernière tentative de coup d'Etat, était tombée aux mains des insurgés, pour être réoccupée par les troupes gouvernementales.

Das Lisaboner Nationale Gefängnis welches, anlässlich der neulich ausgebrochenen Revolution, von den meuternden Regimentern besetzt wurde um nacher von den regierungstreuen Abteilungen befreiet zu werden.

De cincisprezece ani, adică dela înlăturarea violentă a dinastiei de Branganza şi proclamarea republicei în 1910, Portugalia a rămas un teren de cultură deosebit de prielnic microbului revoluţionar. Se poate zice că n'a fost an în tot acest interval, în care să nu se fi înregistrat, dacă nu câteva, cel puţin o mişcare sediţioasă, cu caracterul bine pronunţat al unei tentative de lovitură de Stat. Şi mai întotdeauna frânturi de ale armatei s'au pus în slujba conspiraţiunilor.

Cea mai recentă tentativă de asemenea natură a fost cea dela 18 Aprilie trecut. Turburările, isbucnite la Lisabona, au ţinut trei zile, căci abea în ziua de 20, mişcarea a putut fi înăbuşită. Soldaţii răsvrătiţi, refugiaţi în cazărmile regimentelor de cavalerie, au fost împresuraţi şi, după o luptă crâncenă, au depus armele.

Bombardamentul, al cărui teatru a fost Lisabona, a pricinuit mari pagube, materiale; numărul victimelor s'a cifrat la 12 morţi, şi 73 răniţi. Ofiţerii, cari se puseseră în capul trupelor răsculate, au fost toţi arestaţi.

Numai graţie energicei atitudini a guvernului, s'a putut potoli repede această răscoală. In urma unui vot expres al Parlamentului, garanţiile constituţionale au fost suspendate.

Un deputat yugoslav în drumul spre Scupştina. Din cauza căldurii mari ce domneşte la Belgrad, reprezentantul naţiunii a lăsat acasă haina şi pălăria şi vine la Cameră numai în vestă — şi aceasta descheiată — fără guler şi manşete la cămaşe.

In credinţa că persoana sa ar fi un motiv de nemulţumire, d. Teixeira Gomez preşedintele Republicii, şi-a înaintat demisia. Dar aceasta a fost respinsă de Cameră cu majoritatea zdrobitoare de 106 voturi contra 14.

Pentru moment e linişte, dar întrebarea e cât va dăinui. Pentru că în Portugalia, ca în nici o altă ţară, numărul politicianilor gata să pescuiască în apă turbure e extraordinar de mare. Aceşti agitatori par a fi lipsiţi de conştiinţă patriotică, adică sentimentul atât de firesc care însufleţeşte pe adevăraţii fii buni ai unei ţări.

Patima oarbă, interesul politic individual ori colectiv, iată mobilul de care se călăuzesc oamenii cari, de cincisprezece ani, dau Portugalia în spectacol, înfăţişând-o lumii ca ţară a revoluţiilor endemice.

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

I. Trandafirescu, om de 42 ani, are doi băeţi, Mişu şi Petrică, şi o fată, Didina. Curios e că suma vârstelor copiilor e exact cât vârsta părintelui.

II. Peste 8 (opt) ani, vârsta lui Mişu va fi exact cât de 2 (două) ori vârsta lui de acum 8 (opt) ani, plus de 2 (două) ori vârsta lui Petrică tot de acum 8 (opt) ani.

III. Peste 8 (opt) ani, vârsta Didinei — care e cea mai mare dintre copii — va fi cât de 2 (două) ori vârsta de azi a lui Mişu.

IV. Se întreabă: Ce vârstă au fiecare dintre cei trei copii ai lui Trandafirescu?

COMBINAŢIA DE SILABE

I. Se dau următoarele 28 silabe: **a—ci—co—chel—că—dan—go—lă—nat—ni—nu —o or—ră—ră—re—ru—run—şa—şa—şav —smă ţă—te—tu—u—va—viş.**

II. Prin combinarea lor să se alcătuiască 7 (şapte) cuvinte cari să arate:

1. Un adjectiv care arată starea adânc turburată a sufletului;
2. Ciorbă ţărănească, făcută din mere şi pere uscate;
3. Un lac mic;
4. Numele unui munte între Dunăre şi Mureş;
5. Numele unei insecte, care e totodată şi numele unei plante, întrebuinţată de ţăran contra arsurilor;
6. Numele unui scriitor satiric roman, din a doua jumătate a secolului trecut;
7. Numele popular al melancoliei şi ipocondriei

III. Iniţialele acestor cuvinte, aşezate în ordinea crescătoare a numărului de litere ce le compun (cuvintele cu acelaş număr de litere se aşează în ordinea alfabetică) dau numele unei localităţi, vestită printr'o victorie repurtată de oştirile româneşti asupra Ungurilor, acum 324 ani.

CUVINTE IN PATRAT

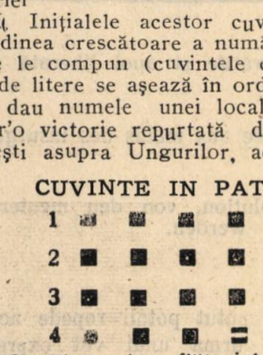

1. Numele unei umflături la gât.
2. Obiectul unui cult; în limba populară are şi înţelesul de demon.
3. O serbătoare închinată pomenirii morţilor.
4. Prezentul unui verb, care arată o potolire.

La fel în coloanele verticale, dela stânga la dreapta şi de sus în jos.

Soluţiile jocurilor din „O.-L." No. 21

Problema de aritmetică: 200.000; 300.000; 400.000; 500.000; 600.000.

Combinaţia de silabe: rodan—urduca—surchidi—asvârlită—lumânărică—îndrugătură—întârcătoare—Rusalii.

Cuvintele în triunghiu: Sudit—uman—dac—in—t.

Soluţiile şi numele deslegătorilor jocurilor din numărul de faţă se vor publica în «Oglinda Lumii» No. 25 (Anul IV).

Răspunsurile, pe o carte poştală ori în plic închis, se vor trimite pe adresa: Redacţia revistei «Oglinda Lumii», Bucureşti Str. Parlamentului 2.

Au deslegat tus-trele jocurile:

Bucureşti: Haier E., E. I. Caizerliu, L. dr. Rosenberg, Spireanu I. N., Wechsler N., Z. Negreanu. **Arad:** Adm. Lt. P. Roşulescu. **Balş:** J. Nitzulescu. — **Brăila:** G. B. Caravia, V. M. Buiculescu. **Corabia:** G. Roşca, M. Ruchini. —**Craiova:** E. Lieberman, Triculescu R. I. **Drăgăşani:** M. Gold. **Galaţi:** G. Stoicescu, Ionescu Th., G. Lazarovici. **Iaşi:** I. Mitru. **Paşcani:** Y. Balanţoff. — **Ploeşti:** S .C. Libiu. — **Potcoava (Olt):** T. T. Florescu **R.-Sărat:** S. T. Iliescu.

Au deslegat problema de aritmetică şi combinaţia de cuvinte:

Bucureşti: D. A. Arghiriade. **Brăila:** A. G. Bogdan, I. P. Necşulescu, N. P. Mănită. **Calafat:** P. P. Condeescu. Columbeanu A. — **Câmpulung (Muscel):** Sandu N. I.— **Caracal:** I. şi S. Voiculescu, T. Brastaviceanu, B. Steriopol, Niţulescu V. G., Ricman M. P. R. şi V. Colariu, Procopiescu N. — **Chişinău:** Brusnevski V. — **Corabia:** V. Sachelarache. — **Craiova:** V. G. Buescu, Manarovici E., F. Ceauşescu, N. Gheorghiu. — **Coţofenii-din-Faţă (Dolj):** L. Buescu. **Făgăraş:** Avram V., Mateiaş F., A. Rohan. — **Focşani:** Nicolau T. N., Dumitriu V. N., Apostolescu T. **Galaţi:** Cristevici I., G. Lazarovici, E. Marinescu, N. Cantemir, E. Rozenblat. — **Giurgiu:** D. Radude, M. Natelis, Fraţii Cristu. **Odobeşti:** Fraţii Avram. **R.-Vâlcea:** Arsenescu G. **Slatina:** S. Teodoreanu. — **Ştefăneşti (Botoşani):** Dărângă D. M. **Tg.-Jiu:** G. Glogoveanu, L. Miss. **Vlădeşti (R.-Vâlcea):** G. Ivireanul.

Au deslegat numai cuvintele în triunghiu:

Bucureşti: S. Miram.

Au deslegat numai combinaţia de silabe:

Bucureşti: I. Calmanovici. **Corabia:** T. Cojocărescu. **Galaţi:** Elefteriu G.

Au deslegat problema de aritmetică şi cuvintele în triunghiu:

Bucureşti: Baratz A. **Bălţi:** D. Oighenştein. **Tg.-Jiu:** F. I. Popescu.

Au deslegat numai problema de aritmetică:

Bucureşti: I. Cuţumina, M. Vrânceanu, Franco M., A. Zuckerman, G. Banu, N. şi M. Marinescu, E. Petrescu, I. Grunfeld, Ionescu A. V., M. Waldman, Rosman I., P. Veropol, I. T. Ştefănescu, M. Neuman. **Bacău:** V. Coroi, M. Rosenberg. — **Berești:** S. Popa. — **Bolintinu-din-Vale (Ilfov):** C. S. Postelnicu. — **Brăila:** Fotakis N. T. — **Braşov:** Singher H. B. — **Buzău:** E. Grossu. **Câmpina:** Ş. Tago. — **Câmpulung (Muscel):** A. I. Isbăşescu, Chinelnic H. M. — **Caracal:** R. Trincă. — **Cernăuţi:** I. Feldstein, M. Wagner. — **Chişinău:** C. Stănescu, B. Cominer. — **Ciochina (Ialomiţa):** N. Mircescu. — **Cislău (Buzău):** G. Anghelescu. — **Cluj:** V. Magda. — **Constanţa:** H. Nicolof, I. Catz, F. Halas. —**Cornești (Dâmbovița):** C. Georgescu. — **Coţofenii-din-Faţă (Dolj):** A. G. Niţă.—**Craiova:** P. Simionescu, Căp. Holoboi, O. Tauber, D. I. Firu. **Galaţi:** S. Ghimpeţeanu. — **Ghercești (Dolj):** I. şi T. Zamfirescu — **Giurgiu:** Soare I. — **Goicea-Mare (Dolj):** E. Popescu. **Huşi:** E. I. Atanasiu. **Iaşi:** Amarandei I., Mălinescu D., D. Goraş. — **Ibrianu (Dâmbovița):** Fraţii Stănescu. **Mărgineni (Prahova):** D. I. Vasile. **Netoţi (Teleorman):** P. Ionică. **Orşova:** Torek I. **Peşterea (Constanţa):** A. P. Drăgănescu. — **Ploeşti:** N. Dăscălescu. **R.-Vâlcea:** N. G. Predescu, M. D. Clavac. — **Roman:** M. Tofana, D. Romaşcanu. **Sascut (Putna):** J. Lupeş. — **Sinaia:** V. Frunză, T. Calista. — **Slatina:** Stoicănescu F., C. Mitrican. **Tg.-Jiu:** A. Matici, D. Banu. — **Timişoara:** C. Gross. **Vaslui:** Diamant O.

Au mai deslegat jocurile din No. 20:

Bucureşti: R. Filippi, M. M. Vrânceanu, S. Cuţumina, Bărbulescu I., D. A. Arghiriade, M. Waldman, Gatu I. P., S. Katarivas, A. Zuckerman, Dumitriu I. I., I. Malter, Popescu Z. N., Z. Negreanu, Baratz A. **Alexandria:** Fl. Ionescu. — **Arbanaşi (Buzău):** N. Diaconescu. **Bacău:** M. Rosenberg. — **Balş:** S. Corcoveanu, N. I. Avram. — **Bălţi:** S. Breiman, L. Binder, D. Oighenstein. — **Bolintinu-din-Vale:** F. Stegărescu. — **Braşov:** T. L. Podea, Singer H. B., G. Măeruşan. — **Buzău:** A. şi I. Suhaciu. **Călvasăr:** D. Hila. — **Câmpina:** S. G. Tago. — **Câmpulung:** A. Isbăşescu, I. Avram, Cmelnic H. M. — **Capnic (Satu-Mare):** I. I. Dragomir. — **Caracal:** I. Trandafirescu, G. Bicescu, Bicescu N., L. Angelescu, T. şi L. Teodoru. — **Chişinău:** E. M. Haivas. — **Cilieni (Romanaţi):** E. Popescu. — **Cluj:** V. Magda. — **Cliciova (Caraş-Severin):** E. I. Zaharescu. — **Comăneşti (Bacău):** Gosorav — **Constanţa:** I. Catz. — **Corabia:** L. Marcopol, S. şi E. Ionescu. — **Craiova:** P. Simionescu, Codreş Fl., Triculescu R. I., Nichita A., C. P. Neatzu, N. Pavel, St. Bibian. **Drăgăşani:** M. Gold, V. Mihuţescu. **Făgăraşi:** A. Rohan. — **Fălticeni:** B. Catz. — **Focşani:** Dumitriu V. N., Nicolau T. N., R. Dimitriu. **Galaţi:** M. Dorneanu, L. Petriceanu, Tenenbaum A., Codreanu T., V. Simechin. — **Ghercești (Dolj):** I. şi T. Zamfirescu. — **Giurgiu:** M. Natelis. **Huşi:** M. N. David. **Iaşi:** V. Gh. Nica, I. şi B. Sireţianu, I. Mitru. **Lugoj:** E. Renoiu, Miuţa I. **Mărăşeşti:** N. Constantinescu. — **Mircea Vodă (Ialomiţa):** A. Theodorescu. —**Misleanu (Ialomiţa):** M. Neacşu. **Piteşti:** Fl. V. Vasilescu, I. şi N. Bucurescu. — **Ploeşti:** E. Dospinescu, I. Eliade, C. I. Alessiu, J. Crăcea. **R.-Sărat:** A. şi D. G. Salos, N. Cocoş.— **R.-Vâlcea:** N. G. Predescu, Arsenescu Gh. — **Raconita (Muscel):** A. Ciculescu.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în pagina 358.

Mareşalul Hindenburg (în stânga) noul Preşedinte al Reichului german, însoţit de Cancelarul Luther, părăseşte palatul Reichstagului după depunerea jurământului pe Constituţie.

Le Maréchal Hindenburg (à gauche) accompagné du chancelier Luther, quitte le palais du Reichstag, où il venait de prêter serment sur la Constitution.

Der neue deutsche Reichspraesident Generalfeldmarschall von Hindenburg (links) verlässt, in Begleitung des Reichskanzlers Dr. Luther, das Reichstagsgebäude, nach der feierlichen Eidesablegung.

Mutarea clădirilor

Mutarea din loc a imobilelor e mai mult practicată în Statele-Unite; dar inginerii americani nu se pot făli nici cu meritul acestei invenţiuni, nici cu monopolul folosirii ei.

Acum câtva timp nişte ingineri belgieni au izbutit de minune să mute din loc gara Doun, din Anvers, pentru a se putea mări numărul liniilor de garaj. Acum ei se pregătesc să-şi repete isprava la Bocholt (Limburgul belgian); acolo e vorba să se mărească biserica devenită prea neîncăpătoare şi pentru aceasta e nevoie, să se mute turnul cu vreo zece metri mai departe.

Dar cum turnul acesta datează de şease sute de ani, ei vor să-l păstreze pentru vechimea sa şi deplasarea se anunţă cam anevoioasă pentrucă e vorba de un monument înalt de 40 metri, cu latura de 10 metri şi a cărui greutate e evaluată la 30.000 tone.

Tariful «clăcei»

E vorba de „claca" teatrală, adică grupul de oameni tocmiţi să facă atmosferă unei piese ori unui artist. Claca aceasta, care pe vremuri constituia o adevărată breaslă, subsistă şi azi, deşi nu mai are căutarea de mai înainte.

Acum câteva decenii, claca pariziană era plătită după următorul tarif::

O salvă de aplauze obicinuită, 5 franci.

Tunete de aplauze, la sfârşitul unei tirade, 15 franci.

O salvă de aplauze dublă, 20 franci.

Trei salve, 25 franci.

O singură rechemare a actorilor, 25 franci.

Rechemări repetate, 50 franci.

Murmure de groază inspirată de perfecţiunea cu care artistul îşi joacă rolul de om nelegiuit, 15 franci.

Aplauze zgomotoase şi apoi întrerupte de câteva protestări răzleţe (tot din partea clacei), pentruca aplauzele să se transforme în delir, 32 franci.

Strigăte de groază, urmate de aplauze, la sfârşitul unei scene de omor, 12. fr. 50.

Râsul batjocoritor la adresa cutărui ori cutărui personaj antipatic din piesă, 5 franci.

Râs obicinuit, 5 franci.

Râs zgomotos, 10 franci.

Exclamări ca acestea: „Ah! cât e de nostim!" sau: „Ah! dar caraghios mai e!" se plătiau cu 20 franci.

Nu aşa că e interesant acest tarif care, astăzi cu deprecierea valutei, trebuie să fie simţitor urcat?

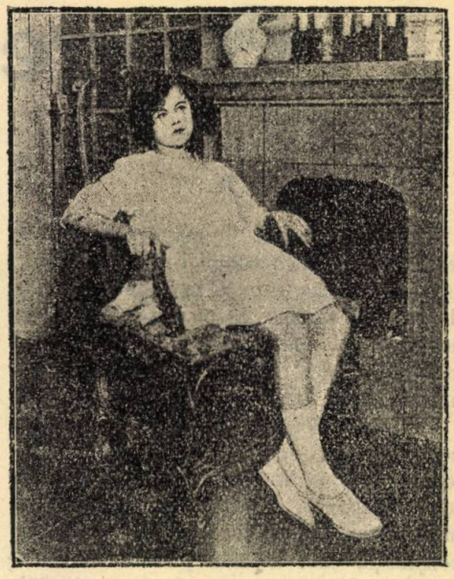

O nouă stea a teatrului. — Tânăra Gertrud v. Hoschek care, la vârsta de 14 ani s'a afirmat pe scena unui teatru din Berlin, ca unul din cele mai puternice talente dramatice. Critica e unanimă în a-i prezice cariera strălucită a genialelor Sarah Bernhardt şi Eleonora Duse.

Gertrude de Hoschek qui, à 14 ans, a remporté un succès éclatant, sur la scène d'un théâtre berlinois.

Die jugendliche Künstlerin Gertrud von Hoschek die, mit ihrem ersten Auftreten in einem Berline Theater, einen Aufschen erregenden Bühnenerfolg erntete.

Foto „Oglinda Lumii"

Ziariştii români, în cap cu d. Const. Mille, cari au fost oaspeţii asociaţiilor de presă şi ai guvernului ceho-slovac.

Les jornalistes roumains qui, sur invitation de leurs confrères tchéco-slovaques et du gouvernement de Prague, se sont rendus en Tchéco-Slovaquie.

Die rumänischen Journalisten die, auf Einladung der tschecho-slovakischen Journalisten und der Prager Regierung, Tschecho-Slovakien besuchten.

O greşală din tinereţe

de François Coppée

XII *)

Zdrobit, cu capul în mâini, Henri Luc era în culmea desnădejdiei. Era adevărat aşa dar? Crima asta a tinereţei lui, càre îl urmărise vecinic, asemenea unui martor nevăzut, în timpul celor zece ani de muncă, şi de cinste, crima asta i se punea astăzi brusc şi fără milă în cale.

Ce putea să facă? Dacă se împotrivea contelui, era compromis în faţa tutulor şi dacă ceda era compromis în faţa lui însă-şi. Şi, într'adevăr, trebuie s'o mărturisim că Henri Luc îşi recucerise conştiinţa, căci infamia publică nu-i inspira mai puţină oroare decât aceia tăinuită. Şi la chinul lui moral se mai adăuga o uimire dureroasă.

Era oare cu putinţă că domnul de Vindeuil omul leal şi integru să-i propună târgul acesta ruşinos?

Ce să facă? Nu vedea nici o scăpare. Era între două prăpăstii. Şi nefericitul tânăr suferea atât de mult, încât resimţi aproape o uşurare, când glasul tainic care sfătueşte pe toţi desnădăjduiţii, îi şopti încet la ureche, cuvântul acesta tragic: „Moartea".

— Va să zică rosti el pe un ton înăbuşit, voiţi zu orice preţ ca să nu-mi ţiu discursul...

Gentilomul zâmbi, dând uşor din umeri.

— Iată că ne-am înţeles, făcu el.

Dar de-odată îl văzu pe Luc pălind şi clătinându-se. Slăbiciunea asta a tânărului fu însă de scurtă durată.

— N'am să vorbesc mâine la Cameră, pentru că în noaptea asta am să-mi zbor creierii.

— Ai să te sinucizi? exclamă contele de Vindeuil surprins cu o nuanţă de îndoială în glas.

Tânărul îşi afirmă hotărârea dând energic din cap.

— Vedeţi dv. o altă soluţie?... Aţi venit aici, domnule conte, — şi sunt uimit că demersul acesta vine din partea unui om pe care l'am cunoscut atât de bun odinioară, — să săvârşiţi fapta unui călău, şi să mă constrângeţi la o laşitate. Ei bine! nu voi face ceia ce-mi ordonaţi, fiindcă am să mă sinucid.

— Da? repetă domnul de Vindeuil, plecându-şi de data asta fruntea vădit impresionat.

— Trebuie să admiteţi, zise Henri Luc cu o amărăciune nespusă, — trebuie să admiteţi că cu toate prejudecăţile dv. religioase, sinuciderea asta constituie un act de curaj..... Vedeţi căminul acesta liniştit, adăogă el arătând odaia plină de cărţi; acum o oră era camera unui om fericit, aşa cum poate fi cineva care are o remuşcare pe conştiinţă... Dar reuşisem întrucâtva să-mi împac conştiinţa prin muncă..... Dacă aşi deschide uşa asta, aşi putea să vă arăt dormind un somn nevinovat şi fără griji atât copilaşul cât şi soţia mea.

Am făcut rău că i-am iubit. Bucuriile acestea nu sunt îngăduite acelora, cari, ca şi mine, au o pată în trecutul lor... N'o să vă spun nimic de viitorul care îmi surâdea şi tot astfel de visele pe care le făuream...

Uitaţi-vă aici e un maldăr de ziare în care mi se spune că sunt un vestit şi eminent orator. Ce importanţă are asta..... Sunt fleacuri pur şi simplu. Nu ţin la asemenea elogii. Nu regret din viaţă decât pe cele două nefericite făpturi dintre care una va deveni o văduvă şi ceal'altă o orfană. Fiţi sincer, domnule conte, nu vedeţi nici un merit în gestul de a părăsi fiinţele care îmi sunt drage... Fără îndoială eram nedemn deatâta fericire şi dv. care mă forţaţi într'un chip atât de crud, să renunţ la ele, poate că o faceţi în numele dreptăţei... Ori cum, peste câteva clipe când mă voi împuşca, voi putea avea cel puţin mândria să-mi spun că singura mea greşală din tinereţe am ispăşit-o greu, fiindcă mor pentru a rămâne cinstit...

Şi acuma, domnule conte, am să vă rog să fiţi atât de bun să mă lăsaţi singur.. Am şi eu un mic testament de făcut.... Dar puteţi pleca liniştit; Henri Luc n'o să mai vorbească mâine la Cameră.

Tânărul făcu un pas pentru a conduce pe conte, când de-odată acesta din urmă care îl ascultase cu o atenţie încordată şi cu o emoţie nespusă, scoase un plic din buzunar şi arătându-l tânărului care voia să moară.

— Iată, zise el cu o voce care vibra de emoţie, dovada greşelei d-tale....

— Ei şi? Cred că n'o să mergeţi atât de departe cu ura în cât să dezonoraţi până şi memoria mea.... Ce puteţi face acum, cu declaraţia asta?

Domnul de Vindeuil se apropiase de căminul în care focul ardea înăbuşit. Aruncă într'însul hârtia care se aprinse, transformându-se apoi numai decât în cenuşă. Henri Luc scoase un strigăt puternic şi fără să înţeleagă încă pentru ce, pricepu instinctiv că totul se schimbase pentru el.

— Eşti liber să faci ce vrei, adăogă cu gravitate domnul de Vindeuil. Du-te mâine în Parlament, insultă credinţele noastre, făcând pe preoţii noştri să n'aibă ce mânca. O să-mi pară foarte rău, dar dreptatea mai înainte de orice.... Ascultămă te rog:

Când după ce ai iscălit hârtia aceasta pe care am distrus-o, ai plecat copleşit, de ruşine, mirat de ertarea pe care ţi-am acordat-o, m'am gândit ţi-o mărturisesc, că fapta mea bună a fost zădărnică. Nu credeam în ridicarea morală a unui tânăr fără credinţă, care a debutat printr'un act împotriva onoarei. Aflând însă prin domnul Berthier şi prin alţii primele d-tale succese, — conduita d-tale corectă şi respectabilă, mi-a produs o oarecare decepţie. Şi când te-am auzit citat printre duşmanii religiei ca un om ale cărui moravuri nu pot fi criticate după cum nici sinceritatea nu poate fi bănuită, — am suferit mult. Or, chiar în seara asta, aşa cum ţi-am mài spus, am citit într'un ziar că erai să ataci biserica şi mi-am adus aminte de arma grozavă pe care o posedam împotriva d-tale. Am avut atunci dorinţa, nedemnă de un creştin şi de care roşesc acum, să obţin prin acest mijloc urât, tăcerea d-tale şi certitudinea că nu eşti un ipocrit..... M'ai convins însă că te-am judecat greşit şi că nu m'am comportat acum cu d-ta într'un chip cavaleresc.

Totul s'a reparat însă în momentul de faţă, şi nu-mi rămâne decât să te rog să primeşti scuzele mele.

Henri Luc cu ochii plini de lacrimi şi tremurând din tot ţrupul fu cuprins de o bucurie imensă.

— Scuzele dv. strigă el, când ar trebui să mă arunc la picioarele dv., când a-ţi distrus ultima dovadă a trecutului meu vinovat, când regăsesc în dv. acelaşi om bun şi nobil care m'a scăpat odinioară...

Nu! nu! n'am să vorbesc mâine, împotriva prietinilor dv... Imi pot lua acest angajament acum când o fac de bună voie din propria mea iniţiativă.

Da, m'a cuprins un fel de desgust împotriva vieţei politice, împotriva acesţei vieţi ţesută numai din ură şi din răsbunare.... Şi înţeleg acum că de-asupra tuturor partidelor, există acela al oamenilor cinstiţi în mijlocul căruia îmi daţi voie să mă număr şi eu de azi înainte.... Ah!... domnule de Vindeuil câtă generozitate.

— Scumpul meu copil, răspunse contele foarte mişcat redând fostului său secretar denumirea prietenească pe care i-o dădea altă dată; ne-am părăsit acum zece ani, fără să ne strângem mâinile... Iată mâna mea, o vrei? ţi-o întind prietenește fiind că te stimez.

Şi Henri Luc în prada unei bucurii nespuse, în vreme ce strângea mâna cinstită a contelui de Vindeuil, simţi că greşala din tinereţe fusese ispăşită şi iertată pentru totdeauna.

—SFARŞIT —

*) Vezi capitolele 1 — 11, în «Oglinda Lumii» No. 12 — 22.

SPORTURILE

Originea băuturii cock-tail

S'au dat mai multe explicaţiuni denumirii de cock-tail a unei băuturi de origină engleză; explicaţia cea mai demnă de crezare e următoarea:

Sunt câţi-va ani de când trăia la Kingston, în Anglia, un castelan cu numele de Allen, care vizita adeseori o tavernă numită «Ciorchinele de strugure», vestită pentru luptele de cocoşi ce aveau loc acolo. Intr'o zi unul din cocoşii cei mai buni fugi şi rămase dispărut câtva timp. Când fu regăsit, Allen fu aşa de mulţumit, că porunci servitoarei sale, să servească invitaţilor tot ce avea mai bun ca băutură.

Povestea spune că, pentru a se supune acestei porunci, servitoarea amestecă vin, băuturi amare, whisky şi ghiaţă. Fiecare bău în cinstea «coziі cocoşului» «cock's tail» pentrucă Jupiter (acesta era numele cocoşului regăsit) nu pierduse nici măcar o pană din coadă.

Amestecul acesta a fost botezat «cock-tail» în amintirea acelei zile memorabile.

Accidentul unei femei-jockey într'o cursă pe unul din hipodromurile engleze. Călăreaţa, căzută cu cal cu tot, s'a ales numai cu câteva contuziuni cari nu prezintă nici o gravitate.

Instantaneul ce reproducem înfăţişează momentul accidentului şi pe călăreaţa următoare care a reuşit să-şi oprească calul, în clipa în care, în plin galop, a ajuns lângă calul căzut.

Chute d'une femme-jockey sur un hippodrome anglais.

Der Sturz einer Reiterin, bei einem englischen Pferderennen, das von Damen geritten wurde.

La şcoală

INSTITUTORUL. — Bine, Ionel, n'ai de gând să înveţi? Spune şi tu, la ce te-a dat tatăl tău la şcoală?

IONEL. — Ca mămica să aibe linişte acasă.

Un fenomen

A. — De ce te uiţi aşa lung după domnul care a trecut?

B. — E singurul îmbogăţit de războiu care mai umblă pe jos.

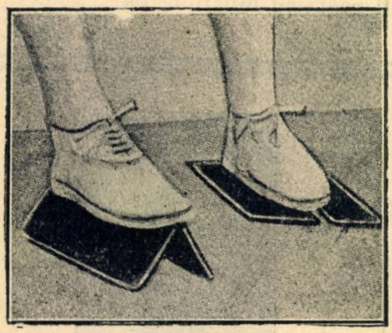

Patinele aquatice. — Un technician olandez, d. Egbert Horving, a inventat aparatul a cărui fotografie o dăm şi a cărui menire e de a spori viteza înnotului, micşorând în acelaş timp oboseala musculară a înnotătorului.

Aparatul e compus din două clape de lemn mobile cari, atunci când omul face cu piciorul o mişcare de înaintare, se deschid, iar atunci când trage piciorul înapoi, se închid.

Des patins aquatiques imaginés par l'inventeur hollandais Egbert Horving.

Die vom Holländer Egbert Horving erfundene Wasser-Schlittschuhe.

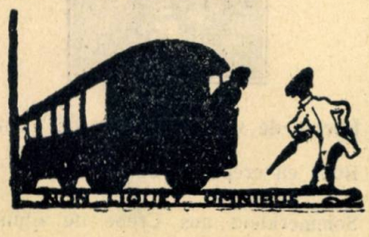

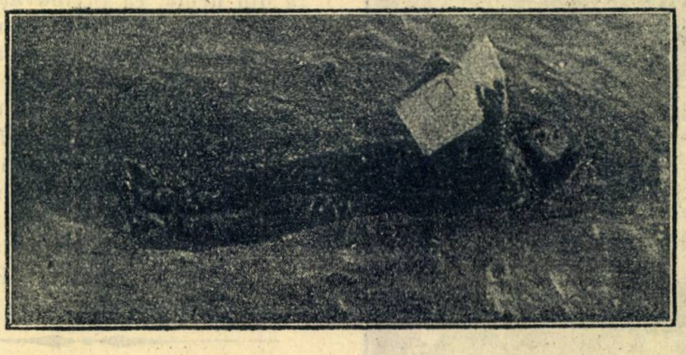

Cu gazeta în mână, în timpul înnotului. — Campionul înnotului de durată Otto Kemerich a reuşit să-şi confecţioneze un costum special, graţie căruia poate pluti la suprafaţa apei, fără a face cea mai mică mişcare cu mâinile ori cu picioarele. Costumul acesta îi asigură o astfel de stabilitate, că înnotătorul poate să-şi citească gazeta, în vreme ce e purtat de curentul apei.

Instantaneul de mai sus îl înfăţişează pe Kemerich culcat pe apă cu faţa 'n sus şi făcându-şi lectura jurnalului.

Le nageur allemand Otto Kemerich muni de son costume spécial, qui lui permet de demeurer couché et lire son journal.

Der deutsche Dauerschwimmer Otto Kemerich in seinem Trainingsanzug, bei der Zeitungslektüre.

MODA

Pălărie de seară din lame de aur cu ruşă de tulle negru şi cu aigrete.

Chapeau en lamé d'or et tulle noire garni d'aigrettes.

Abendhut aus Goldlamé, schwarzem Tulle und Kronenreihern.

In stânga: Haină bogat brodată. — *In dreapta:* Rochie din două părţi.

Modèles de manteau et de robe.

Links, Mantel mit reicher Stickerei; rechts, zweiteiliges-Kleid.

Dreptul câinelui de a-şi schimba stăpânul

Un câine cu inima plină de dragoste are oare dreptul să-şi aleagă stăpânul? O afacere ciudată şi înduioşătoare a venit dăunăzi în faţa tribunalului din Londra şi sentinţa dată consacră dreptul câinelui, cu atât mai mult cu cât preferinţa lui s'a putut sprijini pe o lege veche pe care acuzarea o uitase.

Era vorba de un minunat épagneul negru, de rasă foarte bună care, cum fu adus în sala tribunalului, câştigă simpatia preşedintelui ducându-se drept la el, punându-i labele din faţă pe genunche, dând din coadă şi privindu-l ţintă cu ochii strălucitori. Preşedintele n'a putut să-i refuze nimic.

Frumosul animal se pierduse în Septembrie trecut şi fusese găsit de un căruţaş bătrân care, imediat ce avu prilejul, îl înapoie posesorului său. Câinelui însă nu-i plăcea traiul în casa aristocratică; el ducea dorul moşneagului, care-l găsise. In luna Ianuarie el fugi de acasă şi, plin de încredere, se întoarse la casa umilă, dar primitoare.

Căruţaşul voi să-l gonească, dar câinele nu se mişca. El petrecu toată noaptea pe pragul casei şi a doua zi dimineaţă, când bătrânul îl văzu tot acolo, nu mai avu inma să-l înapoieze stăpânului său.

Tocmai de aceasta se plângea acesta din urmă. El învinovăţea pe bătrânul căruţaş, că i-ar fi furat un animal de valoare. Dreptul judecător ştia însă că o lege veche spune, că atunci când un câine se ataşează de bună voie de un om şi vrea să rămână cu el, omul nu e obligat să înştiinţeze pe vechiul proprietar al animalului. In consecinţă, bătrânul fu achitat şi plecă triumfător, urmat de frumosul epagneul cu inima iubitoare. Fostului stăpân nu i se atribui decât zgarda!

Tramvaiul la Peking

Acum în urmă s'a inaugurat, la Peking, prima linie de tramvaiu electric.

Ceremonia a fost turburată de o adevărată răscoală a aşa zişilor Rikshaw-Koolies, oamenii cari trag trăsurile pe două roţi (vehiculu naţional al Chinezilor). Aceştia au dat asalt vagoanelor şi cu mare greutate au putut fi împiedicaţi de a nu le distruge..

Pricina e lesne de înţeles: prin crearea tramvaiului, li se ia pâinea dela gură.

Pălărie de amazonă.

Chapeau d'amazone.

Amazonen-Hut.

Flirt practic

El. — Domnişoară, îmi daţi voie să vă întreb...?

Ea. — Dacă e vorba de mâna mea, îţi răspund dinainte: da!

Rochie de vară din crêpe de Chine.

Robe en crêpe de Chine.

Sommerkleid aus Crêpe de Chine.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Servitoarele de azi

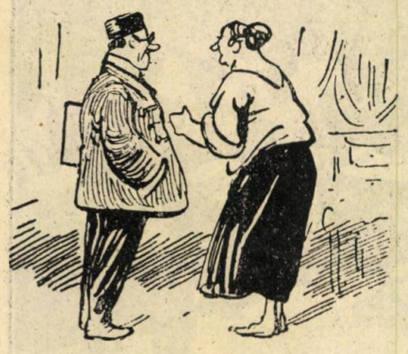

Ea. — Dragă, trebue să ne căutăm altă casă...

El. — Şi decc?

Ea. — Pentrucă nu are nici gaz şi electricitate.

El. — Ei şi! Stăm doar' aici de peste doisprezece ani şi doar' ne-am învăţat cu această lipsă.

Ea. — Dar vezi că ne lasă altfel servitoarea şi asta e grav de tot.

— Il nous faut déménager, nous ne pouvons plus y rester, du moment que l'appartement ne convient plus à notre bonne.

Wir müssen eine andere Wohnung mieten; diese müssen wir unbedingt verlassen weil sie unserem Mâdchen nicht gefâllt.

Permis de circulaţie

Faţă de înghesuiala depe Calea Victoriei, propunem ca Prefectura Poliţiei să elibereze permisuri de circulaţie pentru pietoni. Persoana prevăzută cu un astfel de permis, se va apropia de gardist şi, cu pălăria în mână, îi va cere ca, pe baza patalamalei, să-i înlesnească trecerea depe un trotuar pe celălalt.

Un piéton muni d'un permis de circulation, lui donnant droit à traverser une rue encombrée.

Ein Fussgânger mit einem Verkehrsausweis, der ihn berechtigt eine versperte Strasse zu durchgueren.

O experienţă a lui Ionel

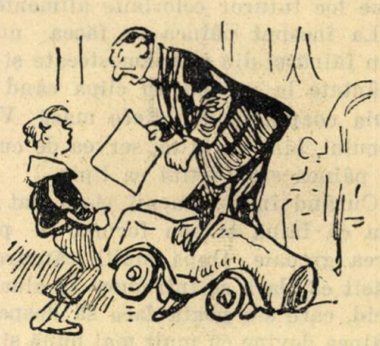

— Ascultă, mă nătăraule, ce tot izbeşti automobilul tău de picioarele mele?

— Vreau să văd dacă o să te pot răsturna, aşa cum am văzut c'a făcut un automobil în stradă.

— Pourquoi lances-tu tout le temps ton auto contre mes jambes?

— Je veux voir si j'arriverai à te renverser, comme je l'ai vu faire par un chauffeur dans la rue.

— Warum fâhrst du mir immer mit dem Auto in die Beine?

— Ich versuche dich niederzuwerfen, wie neulich ein Autolenker auf der Strasse tat.

La bodegă

— Cu ce să vă servesc, domnilor?

— Cu banii din cassă.

— Et vous, Messieurs, qu'est-ce que vous désirez prendre?

— Le tiroir-caisse.

— Und Sie, meine Herren, was winschen Sie?

— Die Geld-Kasse!

No 23 „ORIZONTUL“ No 23

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Albinismul la oameni: Negrii «tarcaţi»

Şase ani pierdut pe gheţurile vecinice.

Un copil cu picioarele pietrificate.

Paraziţii cari provoacă mâncărimea pielii.

Un caz de auto-hipnotizare.

Vechimea şi primejdia sulimanurilor.

Căldura din adâncul pământului

Perimejdia oxidului de carbon care se degajează din motorul automobilului

Triburile «animisite» din Birmania.

Un aparat de descărcare şi încărcare automată în camioane.

Utilizarea sângelui din abatorii ca aliment pentru vite.

Justiţia în vechime: Duelul judiciar.

Păsările călătoare: Migraţiunile becaţei.

Iodul indispensabil vieţii.

— 24 clişee 24 —

„Măsuri“ şi „Măsură“

— Cuconaşule, a venit croitorul şi spune că, dacă nici azi nu-l plătiţi, o să recurgă la alte măsuri...

— Spune'i să nu-şi piardă vremea cu măsurile şi mai bine să vie să-mi ia măsura unui pardesiu.

— C'est le tailleur... il dit que, si vous ne le payez pas, il va prendre des mesures!

— Prendre des mesures! Qu'il vienne... j'ai justement besoin d'un pardessus!

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Vechimea pâinii

Unii îi atribuie zeului Pan invenţia pâinii; alţii cred, că acest cuvânt vine dela grecescul *pan*, care însemnează *tot*, pentru a arăta că pâinea poate ţine loc tuturor celorlalte alimente.

La început pâinea se făcea numai din făină şi din apă, amestecate şi frământate la un loc, în clipa când trebuia coaptă pentru fiece masă. Vatra focului, bine curăţită, servea de cuptor şi pâinea era turtită ca lipia.

Curând însă oamenii şi-au dat seama că făina şi apa formau o pâine prea greoaie. După multă căutare s'a găsit că, dacă se întroduce în aluat un acid, care s-o poată face să dospească pâinea devine cu mult mai bună şi mai sănătoasă. Aceasta e originea maialei, care se atribuie Ebreilor. Dela Orientali metoda aceasta a trecut la neamurile învecinate. Ea a fost adusă mai întâiu în Beoţia de către Megarlat şi Magalonay — după spusele lui Atheneu — de unde s'a întins în celelalte provincii ale Greciei, unde se fabricau şeaptezeci şi două de feluri de pâine.

Nu se ştie bine când au înlocuit Romanii cu pâinea coaptă un fel de fierturâ de făină, de care se foloseau de multă vreme. Dar ei mâncau pâine încă înainte ca Roma să fie atacată de Gali, în anul 365 dela întemeierea sa. Pe vremea lui August erau la Roma trei sute şi douăzecişicinci de brutării publice.

Foto „Oglinda Lumii"

Sus: Miniştrii de externe ai Micii-Antante oaspeţii primului ministru la Florica. *Jos:* D-nii Beneş, Nincici şi Duca, miniştri de externe ai Ceho-Slovaciei, Iugo-Slaviei şi României, cu soţiile lor, pe treptele catedralei din Curtea-de-Argeş.

Les ministres de Affaires étrangères des pays de la Petite-Entente en excursion: *en haut* à Florica (ou ils ont été les hôtes de M. Bratianu, président du conseil de Roumanie) et *en bas* à Curtea-de-Argesh.

Die Vertreter der Regierungen des Kleinen Dreibunds in Florica *(oben)* und Curtea-de-Argeş *(unten)*.

Prinţul de Wales Moştenitorul Tronului Angliei, în cursul vizitei sale în posesiunile africane ale Imperiului Britanic s'a oprit şi la Freetown, capitala lui Siera-Leone. Instantaneul de mai sus înfăţişează pe Prinţ, în momentul când primeşte omagiile demnitarilor indieni. Precum se vede cel din dreapta, care e un Negru de cea mai pură rasă, e îmbrăcat europeneşte.

Le Prince de Galles recevant à Freetown (Siera-Leone) les hommages des dignitaires indigènes.

Der Prinz von Wales, der englische Kronprinz, während seines Besuches in Freetown (Siera-Leone), wo er durch die eingeborenen Würdenträger begrüsst wird.

Anecdote

Baronul de Rotschild şi George Sand

Britsh Museum din Londra a cumpărat o colecţie de scrisori autografe ale lui George Sand, pe un preţ inferior unei singure chitanţe scrise de mâna ei.

Marea romancieră participa odată ca vânzătoare benevolă la o serbare în scop de bine-facere.

Printre amatori se afla şi baronul James de Rotschild, care căuta un obiect, care să-i placă. Ne găsind nimic care să-i convină, el se apropie de George Sand şi-i zise: «Vindeţi-mi un autograf». Autoarea *Leliei* luă o foaie de hârtie şi aşternu iute următoarele cuvinte: «Am primit dela baronul de Rotschild suma de 1000 franci. — George Sand».

James de Rotschild deschise portofelul şi-i întinse o hârtie de 1000 de franci cerută cu atâta prezenţă de spirit.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti.

ANUL IV No. 24 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 13 Iunie 1925

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Foto „Oglinda Lumii"

Prima ilustrație din stânga, sus, ne arată oficierea serviciului religios cu prilejul inaugurării oficiale a Expoziției dela Moși. La dreapta, sus, prințul moștenitor Carol, având la stânga sa pe prințesa moștenitoare Elena și însoțit de personalități oficiale, a pornit pentru vizitarea Expoziției. — In stânga, jos, d. general Nicoleanu și alții. In dreapta, jos, prințul Carol, prințesa Elena și d. dr. Costinescu, primarul Capitalei, în mijlocul poporului.

S. A. R. le prince héritier Carol et S. A. R. la princesse héritière Elena à l'inauguration de la Foire annuelle de Bucarest (Moshi).

Desvelirea monumentului eroinei Ecaterina Teodoroiu

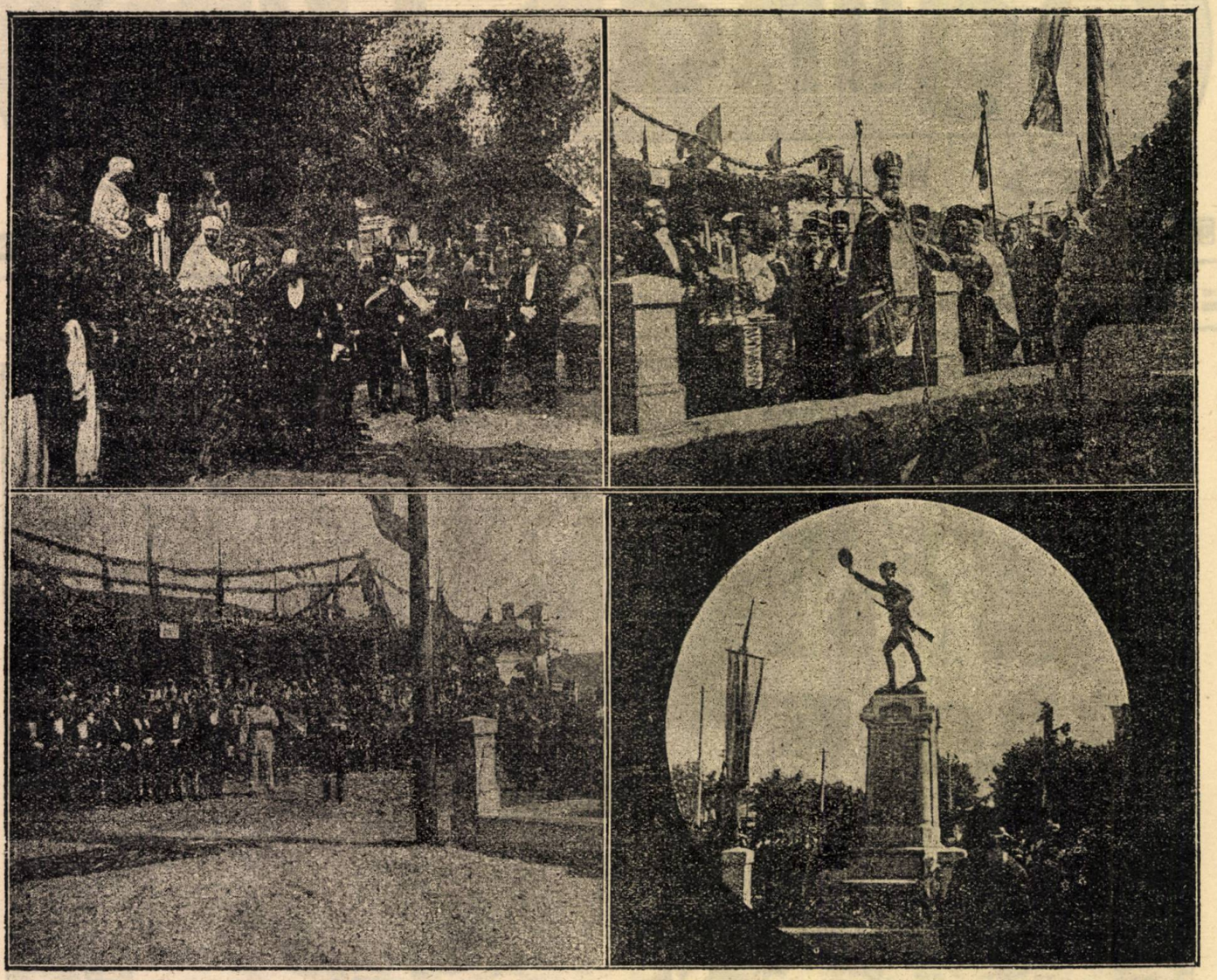

Sus, stânga: Plecarea M. S. Regina Maria; la stânga Suveranei, în picioare, prefectul judeţului Olt, d. V. Alimăneştianu; alături d. general Mărdărescu, ministrul de război; la dreapta Suveranei, mama şi sora Ecaterinei Teodoroiu. — **Sus, dreapta:** Slujba religioasă făcută de Episcopul Argeşului. — **Jos, stânga:** D. ministru de război, generalul Mărdărescu, pronunţă discursul în faţa monumentului. — **Jos, dreapta:** Monumentul Ecaterinei Teodoroiu, după desvelire.

L'inauguration du monument élevé à Ecaterina Teodoroiu, héroine pendant la grande guerre.

Die Einweihung der Statue zu Ehren der Kriegsheldin Ecaterina Teodoroiu.

Săptămâna

Ne-am ocupat în câteva numere precedente de serioasa chestie a scumpetii vieţii şi când am vorbit apoi şi de problema revalorizării sărmanului nostru leu, nu am putut evita să o punem în legătură şi cu preţurile exagerate actuale ale obiectelor de necontestată primă necesitate.

Repunerea în vechea valoare, treptat bine înţeles, a monedei noastre naţionale, a devenit acum de mare actualitate în urma depunerii în Parlament a proiectelor de legi în legătură cu prelungirea privilegiului Băncii Naţionale. Căci convenţiile intervenite acum între Stat şi institutul nostru de emisiune urmăresc aşa numita revalorizare a leului.

Nu ne vom avânta aci în consideraţii de tehnică financiară. Vom reaminti doară că urcarea durabilă a cursului unei monede depreciate, cum e a noastră, depinde, printre altele, şi de alţi doui factori principali: de o balanţă, dacă nu activă, cel puţin echilibrată, a comerţului exterior şi a plăţilor şi în acelaşi timp de valoarea internă a monedei în chestie.

Or, ca să avem o balanţă favorabilă a comerţului şi a plăţilor, se cere neapărat o producţie atât de mare încât valoarea exportului să acopere şi eventual să întreacă importul. Pe de altă parte, pentru ca moneda să nu fie depreciată prea mult şi în interior, e neapărată nevoie ca viaţa să nu fie excesiv de scumpă.

Zeii tibetani... contra fumatului

O firmă mare din Calcuta începuse negocieri cu autorităţile din Lhasa, capitala Tibetului, pentru a importa acolo ţigări.

Dar dorinţa de a spori veniturile ţării a fost mai mică decât frica de zei cari, după spusele preoţilor tibetani «ar vedea cu neplăcere, că poporul se foloseşte de tutun, care nu poate decât, să vatăme sănătatea».

Tirania comunistă

Acum câteva luni d. Osech, membru al partidului comunist din Frankfurt, s'a însurat cu o tânără fată cu aceleaş idei ca şi el.

Aşa că d. şi d-na Osech trăiau foarte fericiţi, în cea mai desăvârşită unire sentimentală şi socială, când s'a iscat un incident.

Partidul comunist german l-a învinuit pe d. Osech, că se arată prea independent, că nu se supune orbeşte regulelor stabilite şi ordinilor primite.

Invinuitul căută să se apere. Dar nu fu ascultat. Atunci el se hotărî să'şi reia activitatea.

Comuniştii acceptară o decizie pe care n-o puteau împiedica: dar interveniră pe lângă tânăra femee.

— Nu se poate, ziseră ei, ca d-ta, care ai rămas credincioasă principiilor din Moscova, să continui, să fii soţia unui om, care le-a nesocotit în chip sistematic. Nu te putem învinui cu nimic pe d-ta; te vom reţine bucuros în rândurile noastre, dar cu o condiţie...

— Care,

— Să te desparţi pentru totdeauna de soţul d-tale!

— Şi dacă nu mă supun?

— In acest caz alege: ori divorţul ori demisia!

Doamna Osech n-a stat nici o clipă pe gânduri. Ea a demisionat declarând că soţul îi e mai scump ca teoriile a căror patrie e Moscova.

Un căpitan francez mânând patruzeci de cai. — Iată pe căpitanul de artilerie Arréteau, dela parcul de artilerie din Nisa, ţinând hăţurile a 40 de cai negri, ceeace reprezintă o minunată ispravă atletică.

Le capitaine Arréteau, du parc d'artillerie de Nice, tenant les guides de ses quarante chevaux noirs.

Der französische Artilleriehauptmann Arréteau, der seine vierzig schwarzen Pferde lenkt.

O statistică

S'a stabilit că din cei 800.000 funcţionari ai Statului francez, numai 600.000 sunt căsătoriţi.

Din restul de 300.000, 100..0oo au câte un copil, şi numai vreo 25.000 au doi, trei şi mai mulţi copii.

Vechimea geamurilor

Uzul geamurilor e mult posterior descoperirii sticlei. Pe vremea lui Pompeius, Marcellus Scaurus a pus să se facă din sticlă o parte din scena superbului teatru pe care l-a ridicat la Roma: şi totuş pe atunci nu erau încă geamuri la ferestrele clădirilor. Geamurile au fost inventate în ţările reci şi ele se întrebuinţau pe acolo încă pe la sfârşitul secolului IV.

Primele geamuri întrebuinţate erau mici, rotunde şi prinse cu bucăţi de plumb. Englezii au adus prin secolul VII nişte geamgii din Franţa, pentru a învăţa dela ei, să închidă ferestrele bisericilor lor.

Arta de a face vitraje pentru ferestre s'a perfecţionat mai târziu într'atâta, că ele nu mai erau întrebuinţate numai pentru a închide ferestrele bisericilor, ci şi pentru a le împodobi.. Se întrebuinţau sticle de diferite culori orânduite în compartimente; apoi, succesul mai dădu avânt imaginaţiei şi s'au reprezentat pe geamuri tot felul de figuri şi chiar episoade întregi.

In veacul XIV cele mai multe case particulare nu primeau lumina decât prin nişte deschizături, ferite de vătămările aerului prin obloane de lemn şi pătrate de hârtie. Sticla se întrebuinţa cu mare economie şi un vitraj întunecat cu picturi era un obiect de lux, rezervat pentru locuinţele oamenilor bogaţi, pentru castelele nobililor şi pentru palatele regale.

Soţia prezidentului Statelor-Unite Coolidge (x) ca prezidentă de onoare a cercetăşiţelor americane.

La femme du président des Etats-Unis Coolidge (x) en présidente honorifique des boy-scouts féminins.

Die Gattin des amerikanischen Präsidenten Coolidge (x) als Ehrenpräsident der Frauen-Pfadfinder.

FARA DURERE

de CHARLES TORQUET

Lapentère, funcţionar-redactor în direcţia Documentelor de prisos, suferea în ziua aceia ca un martir, la biroul său. Colegii săi nici gând n'aveau să-l compătimească. Suferinţa lui Lapentère le aducea o variaţie oarecare în cursul existenţii lor zilnice, cum spun poeţii.

Pacientului însă i-se părea că ora 6 de închiderea biroului nu va mai sosi niciodată, mai ales că colegii lui îl tachinau într'un mod destul de amuzant... pentru ei. Mereu, câte unul din ei se apropia de funcţionarul-redactor spre a-l întreba cu prefăcută compătimire:

— Dar ce ţi-e dragă?

Suferindul îi place totdeauna să-şi povestească necazurile, căci simte o uşurare faţă de interesul ce i-se arată. Lapentère răspundea:

— Vezi, măseaua minţii, cea groasă, din fund...

Şi deschidea gura toată, arătând cu degetul pătat de cerneală unde e locul dureros:

— ..vezi... a groasă... aici!

— Drace! spunea celalt cu prefăcută milă. Şi suferi mult?

— O, da! Par'că nişte câini ar rupe din gingie. O, da!

— Eu nu simt nimic! răspundea atunci falşul prieten şi pleca cu supremă indiferenţă.

Şi sărmanul Lapentère suferea şi mai mult constatând egoismul oamenilor. Biroul său devenise un loc de pelerinaj. Funcţionarii din odăile cele mai îndepărtate veneau, trimişi de camarazii funcţionarului-redactor, să-şi bată şi ei joc de d ânsul.

— Suferi?

— O, da!

— Eu nu!

Lapentère suferea şi mai mult şi-şi propunea să nu mai cadă în cursa ce i se întindea. Dar tot răspundea mereu şi căpăta acelaş răspuns batjocoritor...

Sosi în fine ora încetării serviciului. Îşi periă pălăria, îşi spălă mâinile şi apoi Lapentère îşi mai privi odată în oglindă faţa umflată, diformată. Apoi, descurajat, sătul de viaţă, îngrijorat, se îndreptă spre faimosul dentist care scoate dinţii fără durere. Nu se simte nimic — cum spune acesta — şi e minunat.

După câţiva paşi se răsgândi. Inainte de a recurge la mijloacele extreme, nu trebuiau oare epuizate toate şansele de vindecare cu topice? Nu-i spusese oare un coleg că dacă ar face măselei bolnave o baie de alcool?... Lapentère intră într'un bar. Dar ce tare e romul. Sărmanul nu reuşi decât să-şi arză gingiile şi limba.

Un altul îl sfătuise să fumeze o ţigară. Lapentère cumpără deci una de foi. Dar nu era deprins cu ţigara tare şi atunci recurse la mestecatul tutunului, cum îl povăţuise un coleg. Văzând că nu-i ajută toate acestea, îşi pierdu răbdarea şi curajul şi renunţă de a se duce acasă spre a face „o baie fierbinte de picioare cu un pumn de cenuşe", cum îi recomandase dactilografa.

Nu, nu era loc de iluzii: trebuia să se dea pe mâna dentistului. Lapentère îşi reproşă timpul pierdut şi în momentul când sună, cu palpitaţii, la uşa d-rului Flanel, trecuse de ora 7. Jupâneasa îl conduse în salon, unde rămase mult timp singur în contemplarea unei gravuri, după Ingres, reprezentând pe Enric IV pe patru labe, cu unul din copiii săi pe spate. „Sunteţi şi dv. tată, d-le ambasador? — Da, Sire.—Atunci pot să mai fac un tur".

Auzea cu oroare cum d-nul Flanel lucra în odaia de alături, sfredelind, ciocănind, tăind cu ferestrăul... Ghiii!... ghiii! Ce grozăvie!! Spre a goni imaginile dureroase, Lapentère se sili să asculte tictacul pendulei....

Îşi reaminti, prin analogie, pe nenorocitul care supraveghează, în PUŢUL şi PENDULA de Edgar Poe, cu groază, oscilaţia din ce în ce mai apropiată a monstruoasei secere, a cărei lamă, îi va intra în curând în carne... Edgar... Edgar... Până ce zdrobit de emoţie, adormi.

Când Lapentère se deşteptă, se văzu în întunerec beznă, Crezu întâi că-i în patul său. Dar pipăind, în juru-i simţi o suprafaţă netedă şi-şi reaminti canapeaua dentistului... Da, pendula... Edgar Poe... De ce se stinsese lumina? Nu se mai auzea nici un zgomot din cabinetul de tortură. Pe stradă nu mai treceau trăsuri decât la intervale rare...

Dar... dar... murmură el, m'au uitat! Iată-mă închis într'o casă necunoscută... Ia să vedem, unde are uşa prin care am intrat?... Nu-mi mai reamintesc de loc topografia acestui salon.

Se sculă şi, pipăind cu mâinile, încercă să găsească uşa. A, iat'o! Ajuns în antret, nu-i va fi greu să nimerească eşirea spre scară.... Rrrrau! Lapentère se lovi de un dulap de sticlă plin cu aparate ale dentistului... O căzătură, un zgomot infernal de obiecte de oţel, de sticlă spartă. Nenorocitul a alunecat, a căzut... şi nu se mai poate ridica.

— Mi-am rupt desigur şalele!

Un zgomot de paşi grăbiţi. Se face lumină. D-rul Flanel apare pe prag, căci catastrofa s'a produs în cabinetul său. Sălbatec, în cămaşa de noapte, cu picioarele goale, doctorul îndreaptă pistolul automatic spre presupusul hoţ. Are să tragă!... Dar nu, se mulţumeşte cu somaţia în uz la faimoşii cow-boys din Far-West:

— Sus mâinile!

Uşor de zis, dar cum s'o facă? Lapentère e ca şi legat în pardesiul său, căci dulapul răsturnat i-a prins o poală.

— Nu pot, Nu trage! N'am vrut să fac nici un rău.

— Aşa, aşa?... Şi dacă te-aşi ucide, mizerabile? Căci sunt în legitimă apărare.

— Sunt client! Fie-vă milă de mine! Mi-am zdrobit şalele.... Nu pot să mă ridic.

— O fi! O fi!

Doctorul telefonează secţiei poliţieneşti. In curând sosesc sergenţii de stradă, introduşi de d-na Flanel, care mai tremura şi acum.

— Acesta e clientul? O să-l ducem îndată la răcoare. Sus, derbedeule!

— Nu pot să mă mişc, d-lor sergenţi. Mi-am zdrobit şalele. Nu sunt client, ci hoţ... Nu... vreau să spun...

— Ai s'o spui la secţie... Haide marş!

Viguroşii sergenţi reuşesc să ridice pe Lapentère şi să-i dovedească integritatea şalelor după felul filosofului care a dovedit mişcarea.

Zadarnic protestează Lapentère că e client, că jupâneasa l'a uitat în salon, că nu a văzut-o când a venit să stingă lumina.

A doua zi gazetele au anunţat că un hoţ a fost prins asupra faptului în cabinetul d-rului Flanel. De abia după 48 de ore nenorocitul a putut să-şi dovedească nevinovăţia, dar între timp a fost radical vindecat de durerea lui de măsele. Cu aceasta s'a mângâiat.

Discursul... mortului!

E uzul, ca la înmormântarea unei personalităţi, să se adreseze defunctului un ultim salut pe mormântul întredeschis. Mai rar, desigur, ca defunctul să adreseze asistenţei câteva cuvinte, prin intermediul unei a treia persoane.

La Saint-Ouen l'Aumône (Franţa) a avut loc, deunăzi, înhumarea unui domn Gateau.

Inainte de moarte el ceruse să fie îngropat fără flori şi fără discursuri. In schimb însă a desemnat pe preşedintele Asociaţiei foştilor elevi ai şcoalelor comunale din Pontoise, ca să cetească un lung discurs de adio pe care el, Gateau, îl adresa în chipul acesta, de dincolo de mormânt, acelora cari îi urmau sicriul mulţumindu-le pentru aceasta şi dându-le foarte frumoase sfaturi frăţeşti şi patriotice.

Aceasta e o inovaţie.

Primăvara în grădina zoologică din Berlin

In grădina zoologică din Berlin se văd acum mai mulţi noui născuţi. In cuşca urşilor (stânga sus) se joacă doui frumoşi pui de urşi. Trei leişori nou născuţi (stânga jos) sunt mângâiaţi de îngrijitorul lor. Măgăriţa pitică (dreapta jos) trebue să-şi facă şi ea datoria de mamă.

Au jardin zoologique de Berlin on peut voir maintenant deux oursons (en haut, gauche), trois lionceaux (en bas, gauche)et un petit âne nouveau né (en bas, droite).

Im Berliner Zoo bewundert man jetzt ein paar reizende kleine Braunbären (oben links), drei eben geborene Löwen (links unten) und eine Zwergeselin (rechts unten) mit ihrem Jungen.

O savantă de 20 de ani. — D-şoara Curie, fiica celor doi mari descoperitori ai radiului, a ţinut zilele acestea la Universitatea din Paris prima ei prelegere asupra razelor Alpha ale poloniului.

Une savante de 20 ans, M-lle Curie, fille des deux grands découvreurs du radium, a lu ces jours-ci à l'Université de Paris sa première leçon sur les rayons Alpha du Polonium.

Eine zwanzigjährige Gelehrte, Fräulein Curie, die Tochter der beiden grossen Radiumentdecker, hielt dieser Tage an der Pariser Universitaet ihre erste Vorlesung über Alphastrahlen des Poloniums.

De toate şi de pretutindeni

Din tată'n fiu... de milioane de ani!

In împrejurimile localităţii Pau din Franţa trăieşte o familie de agricultori care de nouă sute de ani, din tată în fiu, cultivă acelaş pământ. Acesta e un record de fidelitate profesională în ţinuturile Franţei.

Dar în ţările în cari moravurile sunt condiţionate de sistemul castelor, pildele de ataşament secular şi ereditar pentru o îndeletnicire sunt foarte dese. Cea mai remarcabilă e, desigur, aceea pe care a afirmat-o trăgătorul de punkah din Madras, când se simţi jignit în mândria lui.

Punkahul e aproape echivalentul trăsuricii anamite sau japoneze, aşa că ne putem închipui că meseria omului care aleargă între brancardele căruţei e destul de grea şi poate înduioşa sufletele sensibile. O doamnă bună, care nu ştia de orgoliul corporativ al acestor oameni, se înduioşă de soarta omului care o transporta pentru prima dată în punkah şi-l întrebă, de ce nu-şi caută o ocupaţie mai puţin istovitoare.

Omul o măsură cu o privire dispreţuitoare şi răspunse:

— Mem-ului sahib, tatăl meu, a tras un punkah, bunicul meu a tras un punkah, toţi strămoşii mei timp de patru milioane de ani au tras punkahuri şi înaintea lor, zeul, care a întemeiat casta noastră, a tras punkahul lui Vişnu!

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

Analele criminologiei

Un criminal osândit şi executat fără să i se ştie numele adevărat

Cu prilejul morţii marelui avocat Demange s'a repetat ideia relativ justă: „Ce rămâne pe urma marilor avocaţi şi a marilor artişti dramatici, după moartea lor...? Amintiri!...“

In ce priveşte actorii, comedienii aceasta e foarte exact, dar în ce priveşte avocaţii, se poate obiecta că mulţi din ei îşi scriu pledoariile şi aşa putem să recitim azi cuvântările lui Cicero. Apoi sunt părţile istorice sau anecdotice ale proceselor celebre, cari au adesea laturi dramatice, pasionante şi uneori misterioase.

Aşa de pildă un proces criminal vestit, acela a[illegible] murit pe eşafod, pentru că [illegible] voit, fără să desvăluie numele adevărat, şi fără să destăinuiască justiţiei numele femeei din lumea mare, care fusese prietena lui şi de la care avea o corespondenţă pe cât de copioasă, pe atât de sugestivă.

El a fost executat pentru că aşa i-a fost voinţa.

Intr'o convorbire avută cu un prieten al său, avocatul Demange a explicat după cum urmează cazul acesta:

— Pranzini a fost osândit la moarte pentru numeroase asasinate de femei şi de copii, urmate de furturi pe cari nu le putuse comite singur. A fost întrebat de numele complicilor săi; el se încăpăţină să răspundă că n'a avut. După rostirea verdictului, m'am dus, cum e obiceiul, să pledez în favoarea graţierii sale pe lângă Preşedintele Republicei Jules Grévy. Preşedintele era împotriva pedepsei cu moartea, dar crimele erau prea numeroase.

„Dacă aş putea suprima pedeapsa cu moartea, zise el, aş face o; dar cum ea există, nu se poate să nu fie aplicată clientului d-voastră. Numai dacă...“

Şi Jules Grévy îi explică lui Demange că, existând cu siguranţă complici, dacă asasinul ar spune numele lor, ar trebui forţamente să se facă o nouă instrucţie şi s'ar putea acorda graţierea, care s'ar impune prin acest fapt.

Vorbiţi cu Pranzini, zise preşedintele, şi comunicaţi-mi apoi răspunsul lui.

Demange se duse la Mazas, unde se afla clientul lui; el îi expuse lui Pranzini situaţia. Acesta chibzui un moment.

— Şi graţierea însemnează libertatea? întrebă el.

— Nu, ea însemnează viaţa.

Condamnatul răspunse atunci cu o mare stăpânire de sine:

— Nu am complici.

Demange insistă; celalt rămase neclintit.

Pranzini iubise o femee din lumea mare şi fusese iubit de ea; dovezile se găseau într'o corespondenţă lungă.

„Numai trei oameni, a scris avocatul Demange, au cunoscut numele acestei femei: eu, procurorul general şi preşedintele Rupublicei. Am fost singurul supravieţuitor şi voiu duce taina aceasta cu mine în mormânt“.

5.702 accidente de automobil pe zi

O statistică a biroului naţional de asigurări contra accidentelor din New-York arată că în anul 1924 nu mai puţin de 19.000 persoane au fost omorâte şi 450.000 au fost rănite pe teritoriul american în accidente pricinuite de automobile.

Media zilnică de victime e de 52 morţi şi 5650 răniţi, adică numărul total pe zi e, în cifră medie, de 5.702.

E interesant de amintit, că numărul automobilelor, cari circulă în prezent în Statele-Unite, se ridică la 17.500.000.

Reintrarea lui Troţki în viaţa politică

Se ştie că Troţki a reintrat în politica sovietică. Ilustraţia îl reprezintă stând de vorbă cu succesorul său, generalisimul Frunză.

Trotzki rentré dans la vie politique soviétique, pendant un entretien avec son successeur, généralissime Frunze.

Der in die Politik wieder eingetretene Trotzki im Gespräch mit seinem Nachfolger, Generalissimus Frunze.

Universitatea regelui tutunului

„Regele tutunului“, James B. Duke, preşedintele Companiei americane de tutun, a donat 40 milioane dolari pentru înfiinţarea unui institut ştiinţific în Statul Carolina de nord, institut care să-i poarte numele.

Această sumă e a doua în privinţa valorii, ce se donează în Statele-Unite, pentru asemenea scopuri. Reamintim că cea mai mare era acea în valoare de 40 milioane 711.000 dolari, donată în 1911, de către Andreco Carmqie tot pentru înfiinţarea unei universităţi.

James Duke a mai asigurat nouii universităţi o rentă anuală de două milioane de dolari.

Fericiţi americani! La ei nu se aşteaptă cu deceniile terminarea unor clădiri, destinate tinerimei studioase!

Congresul cinematografic internaţional

In urma propunerii d-lui Iulien Luchaire inspector general al instrucţiei publice, profesor la Universitatea din Grenoble şi expertul comisiunei internaţionale de cooperaţie intelectuală, de pe lângă societatea naţiunilor, şi mai ales datorită rapoartelor pe cari le-a supus comisiunii asupra cinematografiei în legătură cu viaţa intelectuală, comitetul naţional francez de cooperaţie intelectuală a luat iniţiativa convocării primului congres internaţional cu scop de a studia probleme de alt ordin decât comercial.

Congresul se va ţine la Paris la 22, 23 şi 24 Iunie 1925. Şedinţele se vor ţine la Sorbona iar recepţiile se vor face în saloanele fundaţiei Rothschild:

Vor fi invitaţi la congres:

1) Un număr din cei mai însemnaţi regisori din lumea întreagă (Statele-Unite, Franţa, Germania, Italia, Suedia, Anglia şi Spania), într'un cuvânt toţi acei de cari depinde directivele şi desvoltarea intelectuală, morală şi artistică a cinematografului;

2) Câte un reprezentant sau delegat a fiecărei camere sindicale;

3) Câteva personalităţi cari poartă special interes cinematografiei.

LISTA PERSOANELOR INVITATE LA CONGRES

I. **Regisori francezi**

D-nii: Léon Poirier, Marcel l'Herbier, Léonce Perret, Robert Boudrioz, Henry Roussell, Jacques Feyder, Tourjansky, Abel Gance, Raymond Bernard, Jean Epstein, Volkoff, Albert Capellani, J. de Baroncelli, Ivan Mosjoukine, Eduard Violet.

II. **Regisori americani**

D-nii: Ernest Lubitsch, Maurice Tourneur, David-Wark Griffitch, Rex Ingram, Charlie Chaplin, Cecil B. de Mille, George Fitzmaurice, Harley Knowles, Victor Sjostrom, I. Stuart Blackton, Eric von Stroheim, Allan Dwan, Raoul Walsh, Wallace Worsley, Marshall Neilan, Fred Nilbo, Sidney Olcott, James Cruze, Herbert Brenon.

III. **Regisori germani**

D-nii: Lupu Pick, Joe May, Fritz Lang, Karl Grune, Mourneau, Robert Wiene, Paul Leni.

IV. **Regisori italieni**

D-nii: Carmine Gallone, Auguste Genina, Palermi.

V **Regisori englezi**

D. Pearson.

VI. **Regisori suedezi**

D. Mauritz Stiller.

VII. **Regisori spanioli**

D. Benito Perojo.

PROGRAMUL CONGRESULUI

Programul provizoriu al lucrărilor comisiunilor care vor avea de studiat:

a. Producţia şi distribuţia

b. Cinematografia şi morala. — Cenzura

c. Crearea unui organism central.

d. Probleme cooperative şi prepararea congresului viitor.

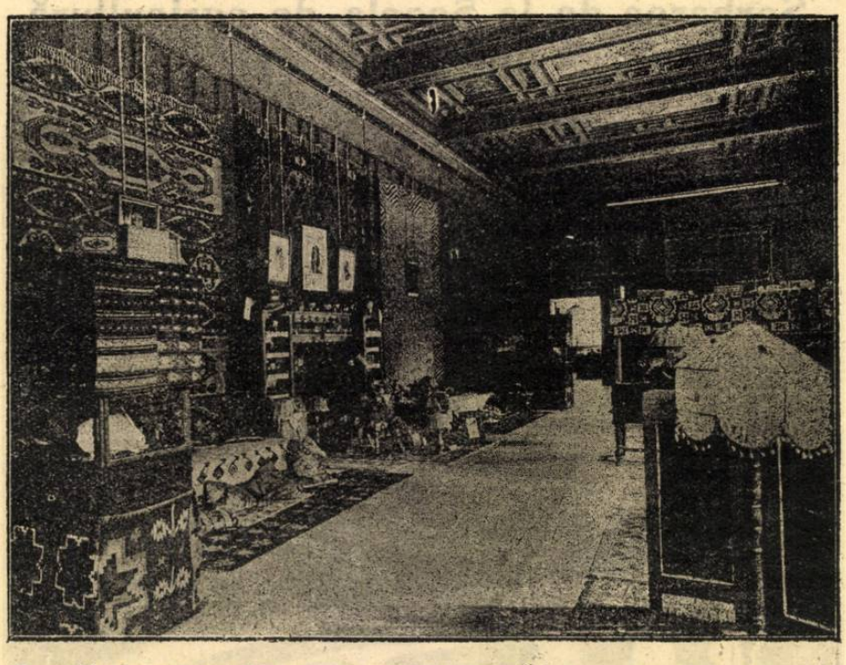

Expoziţia de artă populară românească din Praga. — In capitala Cehoslovaciei s'a deschis de curând, în Muzeul de arte decorative, o expoziţie de artă populară românească, mai bine zis artă naţională. Expoziţia aceasta e foarte mult vizitată şi obţine un foarte mare succes.

L'Exposition d'art populaire roumain au Musée des arts décoratifs de Prague, très visitée et ayant un très grand succès.

Die im Museum für dekorative Kunst in Prag kürzlich eröffnete Ausstellung von rumänischer Nationalkunst.

Ce face succesul filmelor

Ar fi o greşală să se creadă că succesul cel mare îl obţin filmele, a căror executare a costat mai mulţi bani.

Intr'o adunare recentă a reprezentanţilor celor mai de seamă societăţi de filme, s'a constatat că un anumit film cu titlu atrăgător, care nu costase decât 375.000 de dolari a produs 1.038.000 de dolari, altul, a cărui realizare costase 300.000 de dolari, a produs 1.500.000 de dolari, pe câtă vreme un film, recunoscut ca superior din toate punctele de vedere, a dat un deficit de 50.000 de dolari.

Se pune atunci întrebarea: ce face succesul filmelor? Răspunsul nu-i atât de uşor de dat. Problema, în cazul acesta, se pune exact ca şi la piesele de teatru sau ca la romanele, cari oferă surprize peste surprize editorilor sau directorilor de trupe respectivi. Desigur însă că, în primul rând, contează gustul publicului, mai ales la filme. Titlurile atracţioase şi montările de mare fast le asigură un succes neîndoios. Dar mai e ceva care face ca triumful unei lucrări cinematografice să fie deplin asigurat: reclama. Cu o bună şi inteligentă reclamă, s'au văzut isbutind nenumărate filme, cari, lipsite de acest priincios ajutor al publicităţei, ar fi trecut poate neobservate, sau în tot cazul cu un succes obişnuit, fără mult sgomot.

La teatru

A. — Ai observat, Ioneasca nu mai poartă rochii decoltate?

B. — Firește, la vârsta ei, aruncă un văl asupra trecutului.

Muzica

Sindrofie la d. Popescu-Gâman. Lume selectă: tot ce provincialul orăşel are mai de seamă.

Distracţia, ca la toate sindrofiile: cam greu de infiripat. Din când în când doar, cele două fiice ale d-lui Popescu-Gâlman, transparentele domnişoare Aglaiţa şi Măriuca, iau loc la pian şi cântă câte ceva la patru mâini.

Se cleveteşte, bine 'nţeles, fără milă. Când cele două transparente domnişoare iau loc pentru a patra oară, una lângă alta, la pian, spre a „distra" publicul d. Iorgu Bălan, mare angrosist de cherestea din localitate, se adresează amicului său, d. Barbu Costache Ion, mare negustor de vinuri, din partea locului, cu cuvintele:

— Prost trebue să-i meargă afacerile lui Popescu!

— De unde ştii? face d. Barbu Costache Ion.

— Păi nu vezi? răspunde cu dispreţ d. Iorgu Bălan, mare angrosist de cherestea. N'au decât un singur pian, pentru două!

Serbarea de la Şcoala de agricultură din Nucet

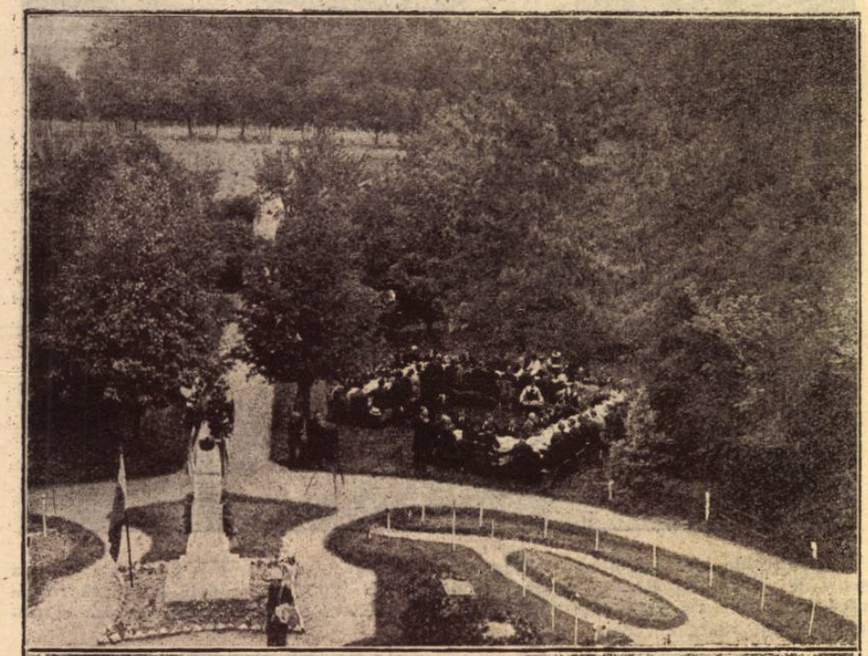

Ilustraţia de sus dă aspectul fermecător al parcului dela şcoala de agricultură din Nucet, unde s'a dat la 17 Mai un banchet câmpenesc. — Pe clişeul de jos se văd: d. Al. Constantinescu, ministrul agriculturii, înconjurat de d-nii senatori C. Dumitriu; Ionescu-Şişeşti; Chirculescu, secretarul general al ministerului; G. Cipăianu şi I. Dumitriu, prefectul judeţului Dâmboviţa.

Un banquet champêtre dans le parc de l'Ecole de agriculture de Nucet.
Ein ländliches Festessen in der Landwirtschaftsschule zu Nucet.

Vechimea timbrului

Timbrul, a cărui origine datează de pe vremea imperiului roman, a fost introdus de Justinian. Marca aceasta se numea atunci protocol, pentrucă era pusă numai pe prima pagină a actelor publice.

Hârtia şi pergamentul timbrat au fost introduse în Spania şi în Olanda la 1555; uzul acesta a trecut apoi în Germania şi în celelallte ţări moştenitoare ale Casei de Austria, precum şi în Bruxelles la 1668.

La 1665 a apărut în Franţa un edict care prevedea stabilirea unei mărci pe hârtie şi pe pergament. El fu înregistrat în curţile superioare; cu toate acestea rămase tot fără efect. Abea la 1673 a fost stabilit, fără schimbare, prin două declaraţiuni succesive. La început timbrele variau după provincii, după obştii şi chiar după acte..

Rămăşaguri vesele

In America, candidaţii politici căzuţi la alegeri nu sunt condamnaţi, ca tovarăşii lor de suferinţă din Europa, să-şi plângă ursita păcătoasă şi să scrâşnească din dinţi. Americanii sunt oameni veseli, şi procură acestor învinşi electorali clipe de adevărată desfătare, care le îndulceşte amărăciunea eşecului suferit. Sunt acei cari au pariat pentru succesul candidaţilor şi şi-au pierdut rămăşagurile. (In America se fac pariuri pentru candidaţi întocmai ca la curse pentru cai.)

Cutare mare grangur financior din New-York, susţinând candidatura lui Roosevelt, declarase că în cazul când va fi ales Wilson şi nu Roosevelt, el, marele financiar, va împinge cu bastonul o nucă pe una din cele mai înguste străzi ale New-Yorkului.

Altul se angajă formal să se sue pe statuia Libertăţei, ţinând un ou pe furculiţă, în cazul când candidatul X nu va fi proclamat ales. (La noi, fanaticul cutare ar spune: „Să-mi razi o mustaţă!", dar n'ar accepta să i se pue în practică pariul, în cazul când l'ar pierde, căci ar spune că... aşa vine vorba Românului.)

In America, însă, pariorii se ţin de rămăşag, şi astfel procedează nu numai bărbaţii, ci şi femeile americane, cari sunt tot atât de pasionate pentru pariuri ca şi reprezentanţii sexului tare. Or, la precedentele alegeri au fost femei cari au jurat că, în cazul nealegerii unui candidat agreat de ele, se vor abţine un an de zile de a purta moda acelor sezoane... Şi trebue să recunoaştem că acesta e un eroism mai mare decât al tuturor rămăşagurilor masculine...

«Am trecut Rubiconul»

Despre un individ care, după ce a şovăit multă vreme, se hotăreşte, să îndeplinească o acţiune importantă de care va depinde tot viitorul lui, se zice că «trece Rubiconul».

Metafora aceasta face aluzie la un act din viaţa marelui căpitan roman Iuliu Cesar. Acesta, pe vremea când era guvernator al Galiei Cisalpine, avea la Roma un rival ireductibil, pe Pompei. Cesar, de care se temea Pompei, dorea să vină la Roma, ca să se prezinte în faţa consulilor, dar i se interzise de a părăsi provincia cu armata sa.

Galia Cisalpină era despărtită de Italia printr'un râu mic, care forma frontiera: Rubiconul. Dacă-l trecea, nesocotea ordinile primite; iar dacă se ducea singur la Roma, cădea în mâinile duşmanului său Pompei. Cesar şovăi cât-va timp, apoi se hotărâ, să pornească împotriva oraşului Etern în fruntea soldaţilor săi, strigând: *Alea jacta est!* (Sorţii au căzut!) Şi el trecu Rubiconul.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

O polițistă a aerului

După cum am arătat cu un alt prilej, poliția din Londra posedă o brigadă compusă numai din femei și al cărei câmp de activitate e în deosebi poliția de moravuri.

Se anunță acum numirea primei femei în poliția de control a prescripțiunilor circulației aeriene. Miss Gladys Roy e aceea care, după ce a trecut examenul de pilot, a fost admisă în acest corp special.

Biserica S-ta Sofia din Constantinopol

Împăratul Justinian, a cărui ambiție era egală cu marea-i dărnicie, voia ca Constantinopolul, capitala sa, să aibă cea mai frumoasă biserică din lume. El însărcină architecții Anthémios din Fralles și Isidor din Millet cu executarea acestui plan și ei își terminară opera în cinci ani. dela 532 până la 537. Târnosirea avu loc la 27 Decembrie 537.

Când Justinian văzu imensa cupolă liberată de schele, el strigă: Slavă lui Dumnezeu, care m'a socotit vrednic să îndeplinesc această operă! Te-am întrecut, «Solomon!» Și el închină biserica Înțelepciunii Eterne, care se numește pe grecește Sofia și de aici vine numele pe care l-a păstrat biserica.

Ea e construită pe un plan de o lungime de 81 metri și o lățime de 60 metri; la mijloc se înalță cupola, al cărei diametru (35 metri) determină lărgimea navei. Cupola aceasta se reazămă pe patru arcuri mari, susținute de patru stâlpi uriași. Pe cele două arcuri dela Est și dela Vest se reazămă două bolte emisferice mai mici, susținute de coloane.

Împăratul Justinian făcuse o risipă cu toate minunatele resurse ale artei bizantine, spre a decora acest juvaier architectonic. Marmore polichrome îmbracă zidurile și formează coloanele ușoare înșirate la dreapta și la stânga navei și cari susțin două arcade suprapuse. Cupolele, sanctuarul bisericii, pardoseala erau acoperite cu mozaicuri scumpe.

Sfânta Sofia a rămas bazilica Constantinopolului până la cucerirea orașului de către Turci. Aceștia au transformat-o la 1453 în moschee. Mozaicurile au fost acoperite cu var. Sub cupola sfântă s'au ridicat chioșcuri musulmane; pe pereți s'au agățat panouri mari cu inscripții scoase din Coran.

ZIARIȘTII ROMANI LA PRAGA

Cu prilejul vizitei lor în Cehoslovacia, ziariștii români au depus la Praga, în ziua de 20 Mai, o coroană pe mormântul soldatului necunoscut (clișeul de sus). — Jos, grupul de ziariști români e fotografiat, împreună cu confrații din presa cehoslovacă și cu personagii oficiale, pe balconul Primăriei din Praga.

La récente visite des journalistes roumains en Tchécoslovaquie. En haut, ils posent une couronne sur la tombe du soldat inconnu. En bas, les journalistes roumains et leurs confrères sur le balcon de l'Hôtel de Ville.

Cea mai veche revistă

Journal des Savants e cea mai vechie revistă din lume.

Primul număr a apărut la 5 Ianuarie 1665.

Imediat ce a apărut *Journal des Savants*, el a fost apreciat de toată lumea. Mai multe din articolele sale au fost traduse în latinește, în englezește în italienește, iar Societatea Regală din Londra a publicat după acest model, *Transactions philosophiques*, numit în Franța: *Jurnalul Angliei*.

La 1672 Visé a publicat *Mercure galant* pe care l'a continuat până la moartea sa în 1710. Acest jurnal nou cuprindea tot ce putea interesa pe cei mai mulți: evenimente politice, militare, civile, literare, etc., anecdote, poesii, enigme. El a avut cel mai mare succes, cu toate că unii scriitori căutau, să-l ridiculizeze.

JOCURI

Problemă de silabe

Din silabele :

a, a, a, bri, ce, ci, cord, cu, da, di, di, dor, e, e, e, e, e, ge, hum, i, i, i, i, is, lă, le, li, lic, man, ment, mo, na, na, neu, ost, re, ri ri, ri, ri, rin, şim, şo, te, ti, tin, tor, tre, u, u, vic.

Se vor forma 17 cuvinte, ale căror litere finale şi iniţiale, citite de sus în jos, şi anume întâi cele finale şi apoi cele iniţiale, dau un vers celebru de Alexandru Vlahuţă.

Cuvintele găsite să aibă următoarele semnificaţii :

1. Demnitar chinez, 2. Pasăre de pradă, 3. Culminaţiune, 4. Fostă capitală, 5. Un fel de aţă, 6. Forţă motrice, 7. Ţară în Africa, 8. Nume bărbătesc, 9. Forţă a naturii, 10. Farsă, 11. Profet, 12. Gen literar, 13. Podoabă, 14. Scriitoare română moartă, 15. Scriitor italian vechi, 16. Ţară în America de sud, 17. Boală.

Cuvinte încrucişate

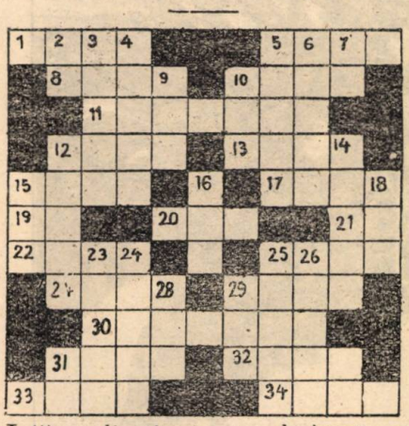

Iată explicaţia cum se desleagă problema cuvintelor încrucişate :

Căsuţele albe ale pătratului de mai sus trebuesc umplute fiecare cu câte o literă, astfel ca înşiruirea literelor să dea un cuvânt sau un sinonim, conform explicaţiilor cari urmează mai la vale. Fiecare din aceste cuvinte trebue să înceapă într'un pătrăţel care poartă un număr.

Cuvintele a căror definiţie o dăm mai jos în rubrica *Orizontal*, trebue să înceapă de la numărul indicat şi să se întindă în linie orizontală până unde va întâlni un pătrăţel negru ; dacă nu va întâlni pătrăţelul negru, va merge până la capătul tabloului.

Acelaş lucru în ce priveşte cuvintele indicate în rubrica *Vertical*: fiecare cuvânt va începe la numărul indicat şi va coborâ vertical până ce va întâlni prima căsuţă neagră, la care se va opri.

Cum fiecare pătrăţel poate conţine numai o singură literă, e firesc că la încrucişarea a două cuvinte fiecare literă va fi comună celor două cuvinte.

*

Iată acum sensul, definiţia sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus.

ORIZONTAL : 1) Vechi instrument de muzică. 5) Loc de spectacol. 8) Impărat roman. 10) Titlul unei opere de Verdi. 11) Departament din Franţa, cu reputaţia istorică. 12) Animal domestic. 13) Oraş din Ardeal. 15) Om politic italian. 17) Militar german. 19) Pânză. 20) Copac. 21) Negaţie. 22) Singur. 25) Plăsmuire din iad. 27) Animal domestic. 29) Gen muzical.. 30) Adunare supremă. 31) Ţară în Asia. 32) Cuvânt cucernic. 33) Remediu. 34) Strâng.

VERTICAL: 2) Planà. 3) Formà de Stat. 4) Animal. 5) Soi de vin. 6) Plasmu re de vis. 7) Soarele la Egipteni. 9) Parte a zilei. 10) Nume de femee. 12) Capitală în Europa. 14) Figură mitologică. 15) Eroina unei piese moderne de succes. 16) Fruct. 18) Pom. 23) Profet. 24) Adept. 25) Gen literar. 26) Nemişcat. 28) Negaţie în ungureşte. 29) Element. 31) Pronume.

Soluţia problemei va apare peste două numere, când vom publica şi numele deslegătorilor.

Deslegătorii jocurilor din «O. L.» No. 21

Au deslegat toate trei jocurile :

Corabia : Demetrian Stănescu, Ilie Roşca, Efrem.

Dumitreşti (R.-Sărat): S. şi A. Georgescu.

Galaţi : Codreanu Teodor Traian, Tenenbaum A.

Au deslegat problema de aritmetică şi jocul în triunghiu:

Bucureşti : Aurel C. Constantinescu.

Bălţi : Solomon Breiman

Au deslegat combinaţia de silabe şi cuvintele în triunghiu :

Moldoveni (Romanaţi) : Stelian Voinea.

Au deslegat problema de aritmetică şi combinaţia de silabe :

Bucureşti : D. A. Arghiriade.
Caracal: Nicu Onescu, M. Akhim.
Craiova: Gr. I. Corâciu, Sihy Stoenescu.
Focşani : Maria Vanghele.
Ploeşti : Costică I. Alessiu.
Vaslui: Eug. Cordaş, Dumitru şi Gh. Brătianu.
Zvorsca (Romanaţi) : Petre D. Marinescu.

Au deslegat numai cuvintele în triunghiu :

Raşcani : N. Haicheles.

Au deslegat numai problema de aritmetică :

Bucureşti : R. A. Knapp, R. Pohrib.
Bârlad: Israel Segall. — **Beiuş : I.** Stanciu, Iosif Stoica. — **Braşov:** Victor Hoeflich.
Călăraşi: Furnică Savin. — **Colibaşi (Dâmboviţa):** Steluş Marinescu. — **Cernăuţi:** Hortensia Gheorghian. — **Chişinău:** Şt. S. Christodulo. — **Craiova:** N. Gănescu Virgil. — **Curtea de Argeş:** St. Constandache, Alfons Fiedler, R. Aldescu.
Drăgăşani: V. Mihuţescu.
Galaţi: Măcrineanu Vasile, Stavăr I. Ghoerghe, Stavăr Drăgan. — **Giurgiu :** Petre C. Glăvan.
Iaşi: Ioan Ungureanu, Jean şi Emil Blum, A. Ladaru, Aurel şi Aristotel Reţincu, Mihai şi Alex. Lebedov.
Mândreşti-Botoşani: Săndulache D. Mihai. — **Mrcea-Vodă (Ialomiţa):** O. Theodorescu.
Neamţ-Podoleni: M. Evremovici.
Osica de Sus : Gh. Delcea.
Panciu: T. Atanasovici. — **Piatra Neamţ:** A. Gh. Boiţă şi N. N. Albu. — **Piteşti :** Loebel A. S. — **Ploeşti:** Mogâldea C. Emil, Iordăchescu T. Gheorghe.
Sinaia: Anişoara Vasiluţă. — **Sighetul Marmaţiei:** Iurca C.
Şurăneşti (Vaslui): Turel Th. Popa.
Techirghiol: Caliopi Drăghici. — **Timişoara :** I. Lazarovici.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică : Codreanu Teodor Traian-Galaţi.

* * *

Deslegările jocurilor din Na. 22 şi 23, precum şi numel deslegălori or jocurilor din aceste două numere vor apare in „O L." No. 25.

Reţetă

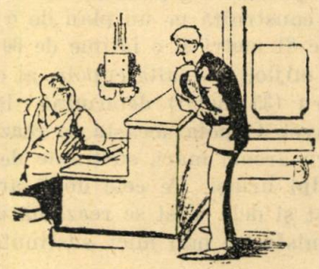

Clientul. — Când aveţi guturai, d-le doctor, ce faceţi ?

Medicul. — Strănut.

Doliul mare

Perioada de doliu mare, care comportă purtarea de crepă, durează un an pentru văduv, ori văduvă; nouă luni pentru tatăl sau mamă; şease luni pentru copii, ginere, noră, bunici, frate şi soră.

Doliul pentru unchiu, mătuşă, văr, verişoară, nu durează de cât trei luni sau şease săptămâni de doliu mic.

Bărbaţii poartă doliul mare punându-şi o bandă de crep la braţul stâng, dacă hainele nu sunt negre, şi un crep la pălărie.

IN VALMAŞAG

de FEODOR SOLOGUB

I

Vechiul şi vestitul târg Mstislawl sărbătorea a şaptesutea aniversare a existenţei sale.

Mstislawl era un bogat centru industrial şi negustoresc. Chiar în oraş, precum şi în împrejurimi, se aflau nenumărate fabrici şi uzini, dintre cari unele erau vestite în toată Rusia. Populaţia creştea uriaş, şi ajunse în anii din urmă la o cifră respectabilă. Afară de o garnizoană puternică, târgul adăpostea şi o mulţime de muncitori, de negustori şi funcţionari, de studenţi şi literaţi.

Consilierii comunali ţinură ca serbarea să fie cât mai strălucită. Trimiseră invitaţii tuturor autorităţilor, chiar şi celor mai superioare, comisiilor interimare ale oraşelor Paris şi Londra, precum şi consiliilor municipale din Ciuchloma şi Miedyn şi din alte oraşe excepţionale.

— Ştiţi, nu prea vrem să avem lume amestecată, explică primarul, om tânăr, care se trăgea din negustorime, dar care avusese parte de o educaţie europeană şi era vestit pentru purtarea sa civilizată.

Mai târziu, unii îşi aduseră aminte că s'ar fi cuvenit să fie poftiţi şi reprezentanţii municipali ai Moscovei şi Vienei. Se şi trimiseră invitaţii acestor două oraşe, dar mult prea târziu: atunci când până în ziua serbărei nu mai rămâneseră decât patrusprezece zile.

Literaţii şi studenţii îi imputară primarului că e condamnabil de uituc. Primarul se justifică jenat:

— De atâta muncă, m'am zăpăcit cu totul. Nici nu vă puteţi închipui, cât am de lucru. De la o vreme aproape că nici nu mai sunt noaptea acasă: o şedinţă a comisiei după alta.

Moscova nu se supără din pricina invitaţiei întârziate: — suntem doară între noi! — şi se grăbi să trimită o deputaţiune cu o adresă de felicitare. Vesela Vienă însă se mulţumi să expedieze o carte poştală ilustrată. Aceasta reprezintă, foarte artistic ca execuţie, un băeţel în pielea goală, cu joben pe cap, călare pe un butoi de bere şi cu o halbă în mână ridicată. Berea spumega abondent, iar băeţelul zâmbea voios şi strengăreşte. Era dolofan şi rumen la faţă, iar membrii comisiei interimare constatară că zâmbetul acesta blajin, vioi şi nemţesc se potrivea de minune cu serbarea oraşului. Chiar şi desenul era considerat ca deosebit de potrivit ca stil. In aprecierea stitului, însă, părerile erau contraversate: unii spuneau că e «secession», iar alţii că e «rococo».

In oraşul nepavat, prăfuit, murdar şi întunecos, unde existau nenumăraţi copii fără căpătâi, dar şcoli aproape deloc; unde femeile sărmane erau silite uneori să nască în mijlocul uliţelor; unde se dărâmau zidurile vestitei cetăţi istorice, spre a se strânge cărămizi pentru clădiri noui; unde noaptea, în inima târgului, îşi făceau de cap cele mai primejdioase haimanale, în vreme ce locuinţele din străzile mai depărtate erau jefuite sub nasul paznicilor de noapte adormiţi, — în târgul acesta pe jumătate sălbatec, se organizase acum, pentru mosafirii de onoare şi pentru reprezentanţii autorităţilor veniţi hât! de departe, serbări somptuoase şi banchete, cari erau pe cât de deplasate, pe atât de inutile, şi cari înghiţiră toţi banii cu cari s'ar fi putut mai bine clădi şcoli şi spitale.

Dar şi pentru norod — aşa e obiceiul ce să-i faci? — se pregăteau praznice. Acestea aveau să aibă loc pe islazul comunal, în regiunea care, dintr'un motiv oarecare, se numea «câmpia arsă». Se construiră mai multe baraci de scânduri: — unele pentru teatre populare, altele pentru panorame, celelalte pentru reprezentaţii de circ; se înfiinţară şi căluşei şi tobogane, şi se înălţară prăjini pentru concursuri de căţărat. Bătrânului Vasilache, care urma să înveselească norodul, i se cumpără o barbă de cânepă, care costa mai mult decât una de mătase: atât de artistic era lucrată.

Pentru popor se pregătiră şi daruri. Fiecare urma să capete un pahar de tinichea, împodobit cu pajura oraşului, şi câte o porţie de turtă dulce şi nuci, învelite toate într'o năframă cu vederea oraşului Mstislawl. Asemenea pahare de tinichea şi năframe cu turtă dulce şi nuci se cumpărară pentru multe mii de ruble. Darurile fură însă pregătite atât de mult înainte de serbare, încât până în ziua respectivă turta dulce se făcu tare ca piatra, iar nucile putrezira.

Cu opt zile înainte de serbare, se aşezară pe câmpia arsă mese şi bufete pentru bere, precum şi două tribune: una pentru publicul care voia să plătească, şi alta pentru oaspeţii de onoare, cari fuseseră invitaţi.

Intre baraci se lăsaseră pasagii foarte strimte, pentru ca la împărţirea darurilor oamenii să treacă unul câte unul şi la rând. Dispoziţia aceasta o luase primarul în persoană. Era doară un tânăr înţelept şi plin de prevedere.

In ziua dinaintea serbării, darurile fură aduse pe câmpia arsă, îngrămădite într'o magazie şi închise acolo.

Când poporul află despre serbări şi daruri, el veni cu duiumul în vechiul şi vestitul oraş Mstislawl, închinându-se încă din depărtare la vederea numeroaselor cupole aurite ale bisericilor. Se svonea că, afară de darurile pomenite, se mai pregătise şi o altă surpriză: pe câmpia arsă aveau să curgă fântâni de rachiu şi fiecare va putea bea cât i-o cere inima:

— Până ce oi plesni!

Mulţi veniră de foarte departe. In ziua dinaintea serbărei începu să umble pe uliţele târgului o mulţime de oaspeţi de aiurea. Cei mai mulţi erau săteni; se aflau printre ei însă şi lucrători de fabrică şi mici burghezi din oraşele învecinate. Cei mai mulţi veneau pe jos, unii însă şi cu carele.

De câteva zile încă, domnea în oraş atmosferă de sărbătoare. Casele erau împodobite cu steaguri şi ghirlande. In biserici se oficiau servicii divine de mulţumire. O mare revistă militară avu loc. După aceasta, o vizită la pompieri. In piaţă, animaţia era în toi.

Veniră oaspeţi mulţi şi de seamă, atât din ţară, cât şi din străinătate, funcţionari superiori, demnitari, precum şi un mare număr de turişti şi curioşi. Localnicii stăteau ciucure pe străzi şi căscau gura la oaspeţii străini. Se uitau la feţele simandicoase ale străinilor cu un deosebit interes, nu însă şi cu sentimente tocmai cordiale. Fiecare se străduia să profite cât mai mult de pe urma acestei împrejurări. Preţurile pentru locuinţe, alimente şi toate celelalte mărfuri sporiră vertiginos.

Se apropia seara dinaintea serbărei populare. Oraşul era, ca în toate serile, iluminat feeric. La teatrul comunal avu loc o reprezentaţie de gală. După teatru era bal la guvernator.

(Urmează în numărul viitor)

MODA

ORIGINEA CIORAPULUI

Popoarele vechi, din ţările cu climă mediteraneană, umblau cu picioarele goale. La Roma însă femeile purtau nişte feşe *(fasciae crurales)* înfăşurate în chip artistic în jurul piciorului până la genunchi, modă pe care o adoptară şi unii bărbaţi. Feşele cele mai fine erau vopsite cu purpură. Eleganţii din Roma purtau feşe albe.

Pallium-ul, care a înlocuit toga cea lungă, lăsa gambele descoperite şi expuse aierului. Atunci mulţi bărbaţi cu sănătatea şubredă, au adoptat *fasciae crurales*.

Mai târziu feşele au fost înlocuite cu o bucată de stofă, în genere postav, croită şi cusută în aşa chp, că se ajusta la picioare şi la gambă. In latineşte ea se numea **hesa**. La început era largă, vârgată în diferite culori, dar mai târziu, s'a purtat strânsă pe gambă, luând forma pulpei şi rulată peste genunchiu.

Ciorapul, propriu zis, a luat naştere abea odată cu industria tricotajului pela sfârşitul secolului XV. Primii ciorapi au fost purtaţi de Enric II la nunta surorii sale cu ducele de Savoia.

Ciorapii împletiţi au fost înlocuiţi cu ciorapii ţesuţi, cari aveau o cusutură.

Războaie circulare au servit în urmă la fabricarea lor dintr'o singură bucată, dar e ştiut că moda preferă ciorapii cu cusutură.

MODA DE VARA IN ENGLITERA.— Capă şi rochie cu ornamente pictate de mână.

Mode d'été en Angleterre : cape et robe à ornements peints.

Sommermode in England : Cape und Kleid mit handgemalten Ornamenten.

CITIŢI

Moda No. 2

care cuprinde:

Două pagini modele de «Pălării».
Opt pagini modele de **«Rochii, bluze, tunice, costume sport»**, etc.
Două pagini **«Podoabe care înfrumuseţează»**,
Două pagini **«Moda Copiilor»**.
Două pagini **«Toaletă intimă»**, cu patroane.
Una pagină **«Moda Masculină»**.
Una pagină **«Coafuri pentru copii»**.
Una pagină **«Arta mobilatului»**.
Una pagină **«Incălţăminte modernă»**.
Una pagină modele **«Lucru manual»**.
Una pagină **«Literatură»**.
Una pagină: **«Ecouri: Paris-Bucureşti»**.
Una pagină **«Sfaturi şi Reţete», Poşta mea», «Varia»**, etc.
Una pagină **«Cuvinte Incrucişate»** (jocuri).
Articole: **«Ce vom purta»; «Aspecte Bucureştene»; «Moda în faţa opiniei publice»; «Arta de a fi frumoasă«; «Grădinile Franţei»; «Estetica la masă»**, etc., etc.
Un exemplar lei 20. Se găseşte la toate librăriile şi depozitele de ziare.

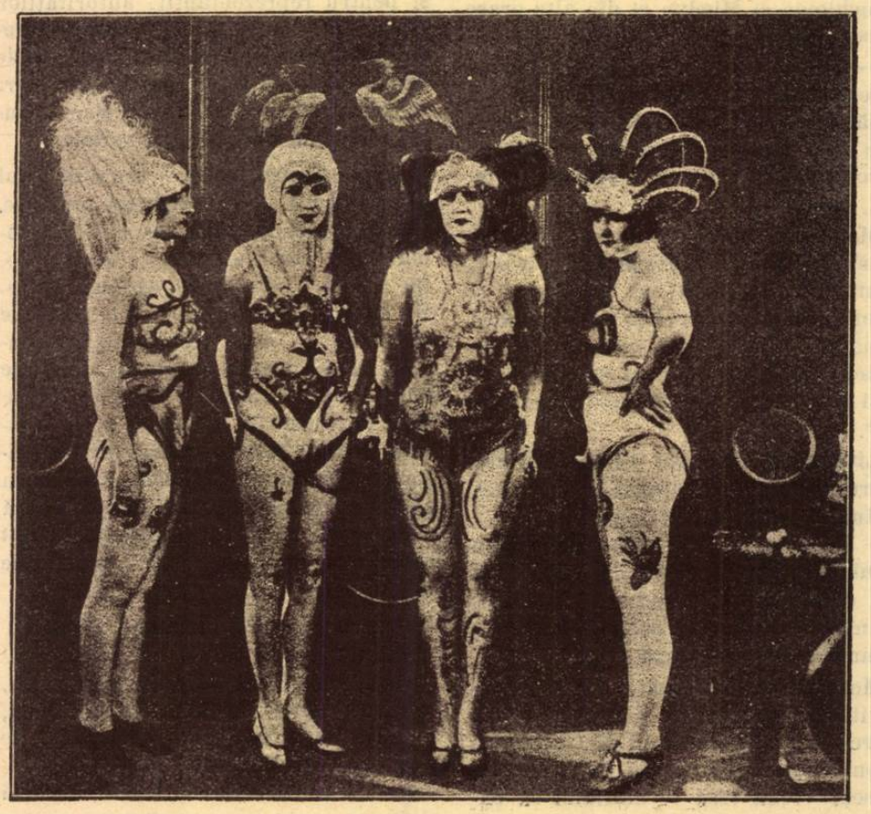

Artiste de cinema din Los Angeles, ale căror costume se compun din câteva garnituri de perle şi pe ale căror corpuri se văd decoraţiuni pictate.

Des artistes de cinéma à Los Angeles, dont les costumes se composent de quelques garnitures de perles et dont les corps portent des décorations peintes.

Kinoschauspielerinnen in Los Angeles, deren Kostüme aus einigen Perlenbehängen bestehen und die auf dem Körper gemalte Dekorationen aufweisen.

SPORTURILE

O echipă franceză feminină de football a făcut un turneu în Englitera şi a disputat aci nouă matchuri. Prima întâlnire cu faimoasa echipă feminină engleză Dick Kerr s'a făcut pe terenul velodromului din Herne-Hill. Englezoaicele au câştigat cu 4 contra 2. Pe ilustraţia din stânga se vede cum gardiana butului francez, d-şoara Rebardy, eschivează un atac advers. Ilustraţia din dreapta ne arată o frumoasă oprire a aceleiaşi domnişoare.

L'équipe féminine française de football vient d'accomplir actuellement une tournée en Angleterre. La première rencontre s'est déroulée sur le terrain du vélodrome de Herne Hill contre la fameuse équipe féminine anglaise Dick Kerr. Les Anglaises gagnèrent par 4 buts à 2. Voici en haut, à gauche, la gardienne du but français, M-lle Rebardy, esquivant une attaque adverse ; à droite, un bel arrêt de M-lle Rebardy.

VOLUNTAR LA 73 ANI

La Reullevergy a murit căpitanul Merlin decanul *poilu*-ilor din toată Franţa, în vârstă de optzeci şi patru de ani, din cauza unei bronchite căpătată în ultimul război.

Când a sunat mobilizarea el s'a angajat, cu toate că avea şeaptezeci şi trei de ani. Foarte voinic, rămase pe front până la 1917, când a trebuit să fie reformat, din cauza boalei, care acum l'a răpus.

El luase parte la războaiele din Italia, din Mexic şi dela 1870—71; totdeauna s'a arătat a fi foarte viteaz şi fusese decorat cu Legiunea de Onoare şi cu Crucea de Război.

Fete americane în pyjama pe plaja din Florida.

Jeunes Américaines en pyjama sur la plage de Florida.

Pyjama-Girls am Strande von Florida.

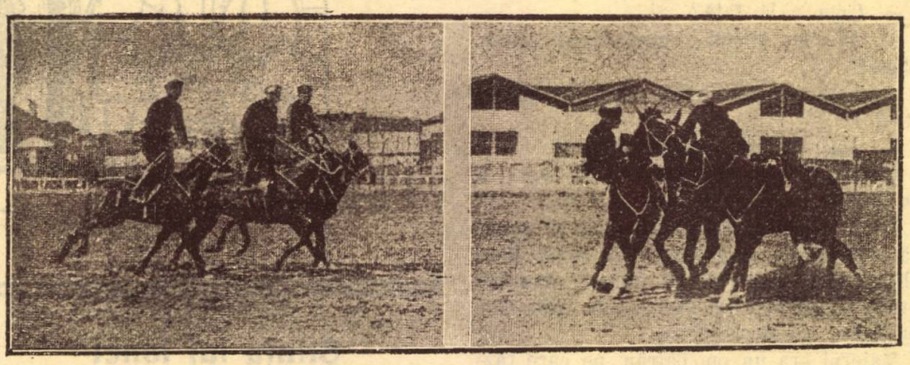

Faimoşii cazaci «Djiguiţi» la Buffalo.— Două din obicinuitele exerciţii extraordinare ale călăreţilor ruşi, strânşi din toate părţile lumei şi cari se produc acum la stadionul din Buffalo.

Deux des excercices habituels des extraordinaires Cosaques «djiguites», qui ont été rassemblés aux quatre coins du monde et évoluent au stade de Buffalo.

Zwei der gewöhnlichen Reiterstücke der Djiguitkosaken, die jetzt im Stadion von Buffalo auftreten.

Actualitatea în caricatură

Noul dom'general

Biciclistul companiei intră ca vântul în cancelarie, roşu de emoţie:

Noul dom' general e în oraş!

Plutonierul major dădu din umeri:

— Cine ţi-a turnat pironul ăsta, mă? Plantonul de la rastelul de arme?

— Să trăiţi, dom'le plotonier major, da' nu-i piron! L'am văzut cu ochii mei, eşind de la Grand Hotel: şi-a aprins o ţigară şi s'a plimbat pe aleea de tei, ba l'am şi salutat, şi mi-a răspuns: „Bine, băete!"

Plutonierul major mormăi:

— O fi venit cu trenul de azi-noapte, fără a da de veste! Tii, ce tăraboi o să mai fie!...

Biciclistul se grăbi să-i liniştească pe furieri.

— Nu pare a fi om rău!

— Ei, da' general nu-i!?

— Iar o zi de-o să ne treacă mii de năduşeli!

In acest moment intră căpitanul. La comanda „Drepţi!", toată cancelaria fu în picioare. La comanda: „Pe loc, 'paos!", toţi îşi reluară locurile.

Ofiţerul întrebă:

— Ceva nou?

Plutonierul major răspunse:

— Nimic, s'trăiţi, d-le căpitan:

Apoi îşi făcu vânt ca să anunţe vestea care avea să producă efectul cel mai senzaţional.

— Afară doar că Alibert a văzut în oraş pe noul domn gheneral!

— Ce braşoave mă sunt şi astea? exclamă căpitanul, întorcându-se spre biciclist, care trecu în primul plan, spre a lua întâiul rol.

Alibert repetă ceeace mai spusese odată, dar căpitanul voia precizări.

— Mai întâi, cine ţi-a spus că e noul domn gheneral?

— Păi... dacă nu-l cunosc!

Nimic de obiectat la acest răspuns.

— Cum e la faţă?

— E cam trecut... mi-a spus: „Bine, băete!"

— Asta nu dovedeşte nimic. D. major ştie?

— Nu, s'trăiţi, dom'le căpitan!

Căpitanul ieşi din cancelarie, spre a se duce în sala de raport.

— D-le maior, am onoarea să vă anunţ că noul domn gheneral e în oraş. Biciclistul meu a vorbit cu dânsul. Avusese probabil intenţia să ne viziteze prin surprindere, pe nepregătite.

Maiorul era un om bătrân, pe care războiul nu-l făcuse să piardă nici unul din obiceiurile sale de ordine şi metodă. Având sub ordinele sale batalionul care se afla în garnizoana micului oraş de provincie, departe de lume şi deci şi de orice protecţie, comandantul se gândi la toate necazurile ce-l aşteptau, dacă acest general necunoscut era tipicar şi pedant. El păli şi-şi chemă aghiotantul care se afla în încăperea de alături.

— Să se sune sergenţii de zii! gheneralul e în oraş. Trebue să dăm ordine!

Aghiotantul congestionat, străbătu curtea cu o grabă care-l făcu să-şi piardă răsuflarea. In acelaş moment, gornistul chemă pe sergenţii de zi. Zece minute mai ziu, întreaga cazarmă, era în fierbere.

Soldaţii de corvoadă spălau cu furie scările, prea superficial măturate de dimineaţă; bucătarii trebuiau să răspundă întrebărilor nenumărate puse de ofiţeri cari în viaţa lor nu puseseră piciorul în bucătărie; camera fu golită de pedepsiţi, pentru ca să nu arunce o proastă lumină asupra disciplinei batalionului..

La ora 10, companiile se aflau aşezate pe două rânduri, în curtea cazărmii, în aşteptarea generalului, care nu putea să întârzie de a-şi face apariţia cel mai târziu la ora raportului.

Dar la 10 şi jumătate, gornistul de gardă, prins ca un cronometru, sună masa; oamenii însă rămaseră aliniaţi, cu arma la picior, în vreme ce ofiţerii în grupuri păşeau prin curte.

— Unsprezece! zise căpitanul. O să vie probabil după amiază. De altfel poate să găsească un cusur în faptul că am reţinut pe oameni dela masă.

Maiorul se întoarse spre soldaţi şi strigă: „Rupeţi rândurile!", înainte de a fi dat instrucţiuni ofiţerilor.

Apoi, în vreme ce aceştia se duceau să comunice ordinele în cancelariile respective, comandantul singur, se gândea cu amărăciune că-şi alesese o proastă meserie, care-l făcea să fie turburat de şefi maniaci în ceasurile lui cele mai liniştite.

— Dar — se mai gândea el — după amiaza se va scurge oare tot în aşteptarea acestui şef, care se ascundea cu atâta grijă? Fără îndoială că avea de gând să-şi facă apariţia tocmai în momentul când va simţi că atenţia e mai descordată.

Ce naiba: nu putea lăsa în pace pe un bătrân ostaş, a cărui eşire la pensie era atât de apropiată?

Subit însă, tocmai în clipa când cotea spre strada Mare, maiorul zări, la câţiva paşi de dânsul pe noul general, stând de vorbă cu două doamne foarte elegante, în vreme ce curioşii, la alţi câţiva paşi, făceau cerc împrejurul lui, ca şi când ar fi fost cine ştie ce mare scofală să vezi un general în carne şi oase!

Bătrânul maior, la vederea şefului său, simţi că începe să-i bată inima. Se crezu dator să se prezinte. Se opri deci la şase paşi, lipi „copita" şi se anunţă:

— Maiorul Tamerloup!

La care o voce furioasă răspunse:

— Ia cară-te, dom'le de aici!... Ei, la naiba! Nu vezi că eşti în câmp?

In aceiaşi seară, o pedeapsă exemplară căzu pe capul bietului biciclist Alibert, matricolul 114: „Cincisprezece zile de închisoare. A încercat să facă să creadă pe superiorii săi că domnul general e în oraş, când nu era vorba decât de un actor de cinematograf".

Ştinţa lui Ionel

— Poţi să-mi spui, Ionel, de ce, vara, ziua e mai lungă ca noaptea?

— **Pentru că soarele e mai cald, iar căldura dilată toate lucrurile.**

Un exemplu

Profesorul de filosofie.—Nu tot ce simţim se poate vedea. De pildă...

Elevul (întrerupându-l). — Puricele care în acest moment mă piscă în spate.

Domnul Elefantescu și strengarul de maimuțoi

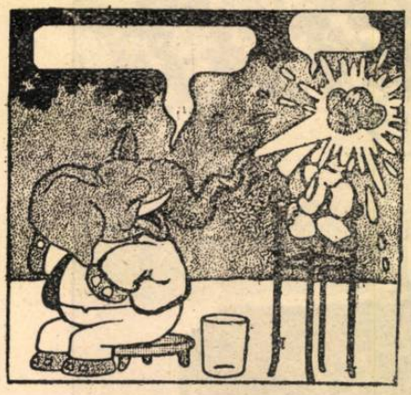

Era într'o zi de vară. Domnul Elefantescu, foarte bine dispus, ședea în grădină și bea, din când în când, dintr'un pahar cu bere rece. In spatele lui strengarul de Maimuțoi, nu-i da pace. Ba îi sufla în ceafă, ba arunca cu frunze în el. Domnul Elefantescu se gândi să-i dea o lecție. Și ce făcu? Își băgă trompa în paharul cu bere și stropi pe strengar. Acesta începu să plângă și-și jură să se răzbune..

Cum era suit pe un scaun, se dădu jos, luă scaunul de picioare și trancl cu el în capul bietului domn Elefantescu. Până să se desmeticească bine, se mai pomeni înconjurat de bâzâitul unui roi de albine.

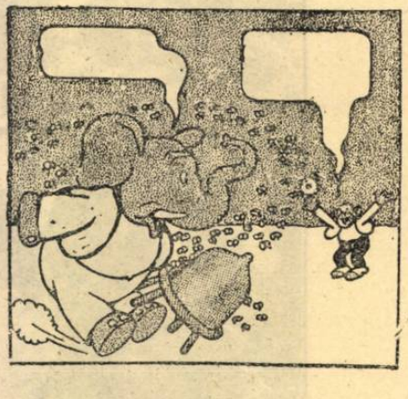

Deoarece greoi cum era, zăpăcit de lovitura primită, se rostogolise prin grădină, până în apropierea unui stup cu albine. Maimuțoi se bucura nebunește de răzbunarea, care îi reușise mai bine decât așteptase..

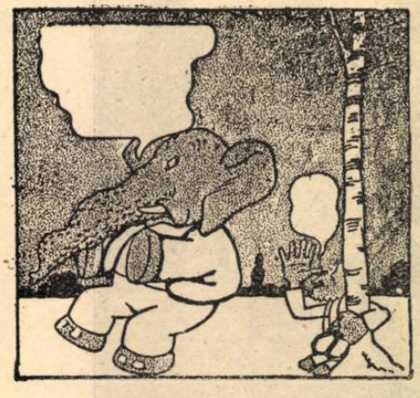

Cu mare greutate se putu descotoresi de insectele veninoase. Lăcrămând de durere, abia suflând, vroi să se întoarcă la locul lui. Trompa însă i se umfla pe fiece clipă mai mult.

Deodată zări pe Maimuțoi..

«Ah, tâlharule, nu mi mai scapi tu acum. Te rup, nu altceva».

Fugea el domnul Elefantescu, dar și Maimuțoi era sprinten ca un ogar. Dintr'o săritură fu în grădina împrejmuită cu un gard de fier, al unei alte case. Elefantescu, înfuriat peste măsură, vârî și el trompa printre gratii. Dar..

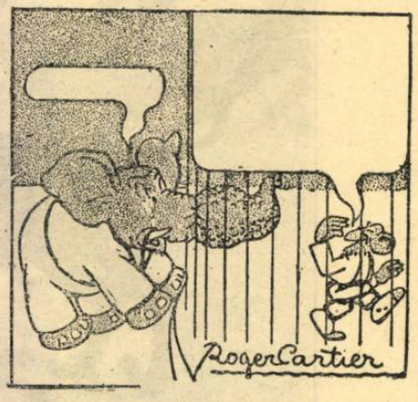

nenorocire! Trompa se umfla și acum, mereu... Prinsă între două gratii, ea creștea văzând cu ochii. Durerea lui nu era însă atât de groaznică, pe cât îi era ciuda pe Maimuțoi, care, dându-i cu tifla, îi zise: «Ei, unchiule, acum poți să aștepți vre-o două zile, până atunci, eu sunt însă departe»...

Vremuri grele

— Domnule, canarul ce mi-ai vândut nu cântă.

— Și te miri?

— Firește, că doar' de aia l'am cumpărat: să cânte.

— Bine, domnule, dumitale, pe vremea asta de criză, de cântat ți-ar arde? Nu. Atunci de ce să nu admiți că și canarul numai chef de cântat nu are?

Explicație

Soția: Ești pur și simplu ridicol, dragă, să tot vorbești de rău pe seama soacrelor!...

Soțul: De ce te pierzi cu firea, dragă?... Nu vorbesc doară de soacra ta; vorbesc de a mea!

Cauză și efect

A. — Dar ce e cu umflătura dela ochiul stâng?

B. — Asta o am amintire dela un match de box.

A. Așa! Nu știam că boxezi și tu.

B. — Dar cine 'ți spune una ca asta: am asistat la un match de box și mi-a nimerit în ochiu măseaua zburată din gura unuia dintre adversari.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
IAȘI

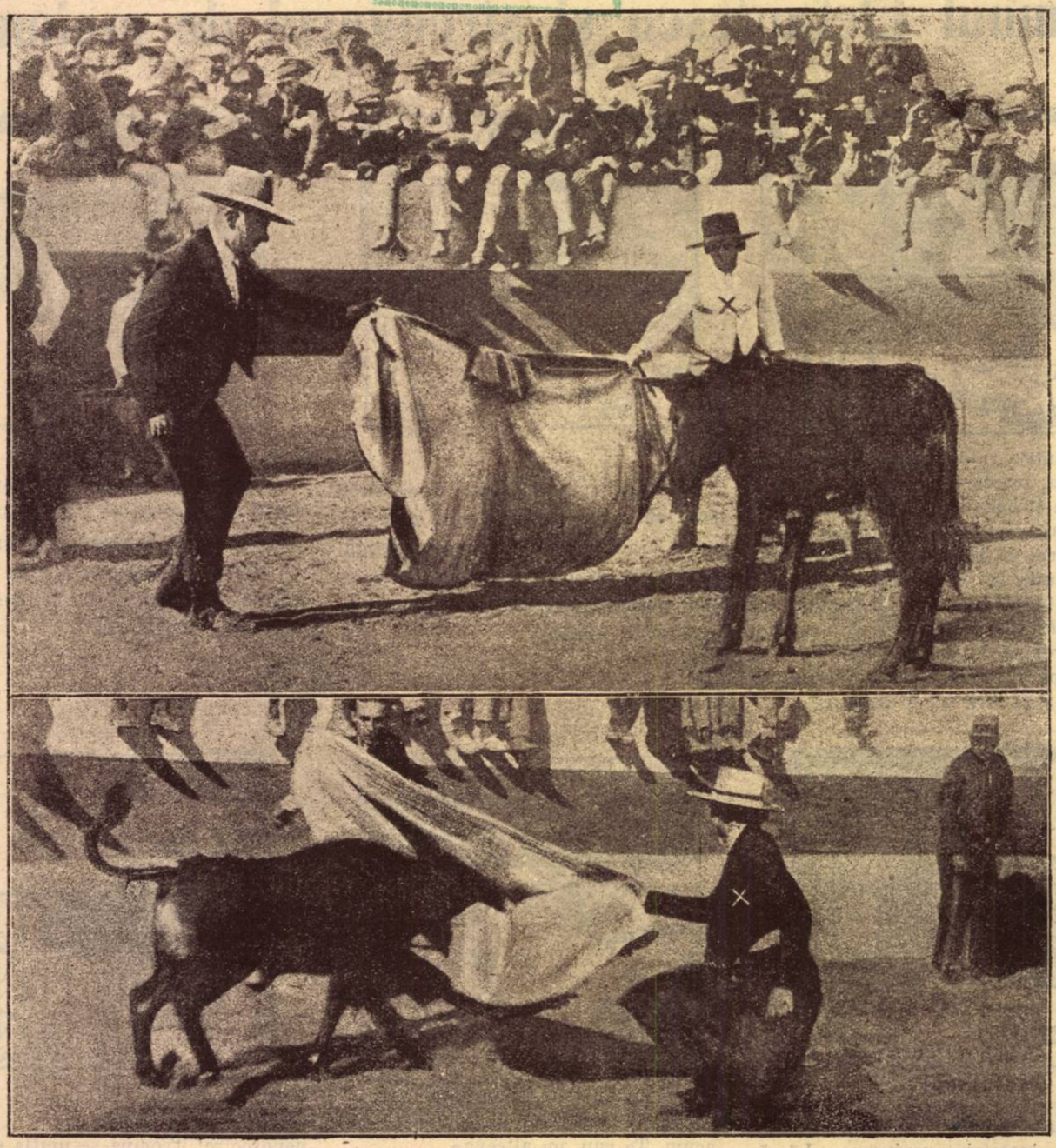

Lupte de vaci la Paris. — La Paris s'a organizat anul acesta pentru întâia oa-ră lupte de vaci, așa cum se dau, ca imitație a faimoaselor lupte spaniole cu tauri, în unele localități franceze dela granița spaniolă. Ilustrația de sus arată cum se întărîtă vacile ; cea de jos, începutul de luptă al unei vaci întărâtate.

Une corrida à vaches à Paris d'après les organisations similaires qu'on peut voir souvent dans quelques localités de France à proximité de la frontière espagnole.

Ein Kuhkampf in Paris in Nachahmung der spanischen Stierkämpfe.

HOȚII DE CARȚI

Hoții de cărți formează o categorie de indivizi, dacă nu foarte interesantă, cel puțin foarte bine organizată, știind să scoată din „industria" lor maximul de profit.

Ei recrutează un personal foarte îndemânatec. In special acei cari sunt însărcinați cu furturile din vitrine, sunt niște adevărați virtuozi, fiind peste putință să se poate pune mâna pe ei.

Librarii o știu și trec în mod înțelept cărțile furate, la coloana „profit și pierdere".

Unii chiar o mărturisesc pe șleau. Dovadă peremtorie e următorul aviz, lipit într'o librărie, pe cheiul Voltaire din Paris:

„Persoanele, cari fură cărți, sunt rugate să aleagă pe cele ce sunt indicate cu prețul de un franc!"

La școală

Institutorul—Cine-mi poate spune ce e un om bun și ce e un om rău ?

Ionel. — Un om poate fi și bun și rău.

Institutorul. — De pildă,

Ionel. — Când nu-mi dați la palmă sunteți bun, iar când îmi dați la palmă sunteți rău.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Ano nimă, Strada Parlamentului, 2 — București.

ANUL IV No. 25 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 20 Iunie 1925

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Privelişti din târgul Moşilor din Bucureşti

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Foto „Oglinda Lumii"

Stânga sus: Un colţ din parcul de distracţie (Praterul românesc). — **Dreapta sus:** Una din cele mai căutate distracţii. — **Stânga jos:** S'a încins o horă. — **Dreapta jos:** Vânzători de fesuri, trompete, etc.

Quelques aspects de la grande foire des Moshi de Bucarest.

Szenen aus dem diesjährigen Moschi-Jahrmarkte in Bukarest.

Noile mărci poştale austriace în şilingi şi groschen.

Les nouveaux timbres-poste autrichiens.

Die neuen oesterreichischen Briefmarken.

Săptămâna

Rafinamentul în selecţionare, pe care gustul omului neurastenizat din zilele noastre îl propagă până şi în gesturile sale cele mai mărunte, e luat în considerare, cu cea mai minuţioasă grijă de către toţi acei cari cată să dea ultima şlefuire atracţioasă unui complex de exhibiţiuni utilitare. Această preocupare de stil e aproape o necesitate; ba e chiar imperioasă.

Şi deaceea, chiar un complex pur comercial, cum e târgul Moşilor, altădată redus la simpla expunere a mărfurilor, mai târziu agrementat de populare barăci senzaţionale pentru delectări violente şi suburbane, azi trebue să meargă în ritmul vremei şi să se estetizeze.

Această estetizare vizează de altfel întregul aspect al Târgului. De la stilizarea barăcilor— într'o siluetare care să corespundă simţului linear, metamorfozat in chip impresionant în ultimele decenii — şi până la selecţionarea amuzamentelor, oferite dorului de delectare al mulţimei, organizatorii Târgului au trebuit să ţie seama de nuanţele sufleteşti ale acestei mulţimi, care pretinde azi eforturi mult mai rafinate, decât oamenii blajini, lipsiţi de griji şi nervozităţi, ai epocei dinainte de războiu.

In Apus, s'a ţinut seama de aceste pretenţii justificate de altfel de gradul de cultură, sporit simţitor, al poporului, şi Târgurile occidentale oferă azi minunate viziuni de artă şi de estetică architecturală, complexuri nehărmurit de variate şi de ingenioase pe tărâmul distracţiilor populare. Totul se îmbină într'o şerpuire agreabilă şi pasionantă, potrivită gradului de interes al mulţimei.

Acum, se încearcă pentru prima oară şi la noi în Bucureşti, o modernizare a Târgului Moşilor, reputat odinioară, printre târgoveţi, poate numai pentru faimoasele-i cârciumi, şi mai puţin pentru estetica lui. Tentativa de acum, nedesăvârşită încă, dar pornită pe cel mai sigur drum spre isbândă, cată să sporească interesul vizitatorilor pentru întregul Târgului, îmbinând în chip fericit Utilul cu Agreabilul. E o sforţare care înalţă prestigiul expoziţiilor de tot felul, din lăuntrul lui, dându-le valorificarea unui tot statornic şi occidental. Şi e încă un efort uriaş, pe care cultura românească îl face, spre a se aşeza, mândră şi cu temeinicie, alături de grandioasa cultură a întregei lumi civilizate.

Dezideratele unei jupânese

Criza de servitoare nu se resimte numai la noi în ţară.

O doamnă din aristocraţia britanică anunţând prin ziare că vrea să angajeze o jupâneasă, primi o scrisoare cu următoarele condiţii puse de o candidată:

Din câte odăi se compune apartamentul?

Camera destinată jupânesei e mare, aerisită şi conţine un garderob vast pentru rochii?

E situată casa într'un cartier liniştit, aproape de mare şi cu vedere frumoasă?

E luminată casa cu electricitate şi există în bucătărie un rechaud de gaz aerian?

Se spală rufele afară din casă?

Are jupâneasa dreptul de a se servi de baia conităei?

Catalepsia

Sunt oameni obsedaţi de frica de a fi îngropaţi de vii şi teama aceasta nu e atât de absurdă căci în repetite rânduri s'au scos din cosciug, pe drumul cimitirului, aşa-zise cadavre. Şi cine ar putea spune câţi cataleptici se vor fi trezit abea adânc în pământ şi n-au mai putut fi auziţi de nimeni?

Ziarele engleze au făcut mare haz pe socoteala bolnavului care, temându-se să nu fie îngropat de viu, a lăsat frumuşica sumă de 1000 lire medicului său, cu însărcinarea de a stabili că nu e mort ci numai în stare letargică. Presupunem că discipolul lui Esculap şi-a dat toată silinţa să-l trezească pe cel adormit, dar acesta plecase de-abinelea în împărăţia umbrelor.

Unii cinici merg până a susţine că unii moştenitori sau văduve dornice de libertate, ar dubla bucuros sus-zisa sumă ca să preschimbe în moarte adevărata catalepsie a câte unui nabab plicticos. Aceasta ne aminteşte o anec dotă.

Soţia unui fermier murise şi era dusă la groapă, când sicriul fu izbit de un stâlp. Femeea, care fusese numai în stare letargică, se desteptă şi începu să geamă. Abea după câţi-va ani ea muri deabinelea. Pe când cioclii se apropiau de stâlpul cu pricina văduvul strigă cu voce răguşită: «Pentru numele lui Dumnezeu luaţi seama, prieteni, să nu daţi iar în stâlp».

Foto «Oglinda Lumii»

Congresul ţărancelor văduve de răz boi la Teatrul Popular din Bucureşti.

Le Congrès des paysannes veuves de guerre à Bucarest.

Der Bukarester Kongress der rumänischen Kriegswitwen (Bäuerinnen).

Americanii fumează mult

Multe constatări interesante mai dă statistica.

Ultima statistică americană stabileşte că venitul total al populaţiei din Statele-Unite a fost în anul 1924 de 60 miliarde dolari, — după banii noştri: 13.600 miliarde de lei.

Pe baza acestei statistici, un membru al Academiei americane de ştiinţe politice şi sociale, d. Frederick, a avut curiozitatea să afle cât au cheltuit Americanii din suszisul venit. Şi a stabilit că: 15 miliarde de dolari au intrat în mâinile negustorilor de articole alimentare de prima necesitate; 1 miliard şi 500 milioane dolari au fost cheltuiţi în cofetării şi patiserii; 1 miliard şi 700 milioane dolari pentru tutun; magazinele şi atelierele de confecţiuni au încasat 8 miliarde de dolari; industria de automobile 3 miliarde şi 500 milioane; magazinele de mobile 1 miliard şi 700 milioane şi cele de bijuterii 1 miliard de dolari.

Rezultă deci că jumătate din sumele cheltuite de Americani, care nu reprezintă decât jumătate din venitul lor global, e consacrat produselor alimentare. Dacă ţinem seama de faptul că în anul 1909 nu se cheltuia pentru alimente decât 4 miliarde de dolari, se constată că în cincisprezece ani pofta de mâncare a Americanilor s'a împătrit.

Interesant este că pentru tutun s'a cheltuit în 1924 cu 200 milioane dolari mai mult decât pentru prăjituri şi alte dulciuri. Aşa se explică campania ce s'a deslănţuit de câtva timp în America contra tutunului spre a-i interzice consumarea cum s'a oprit cea a alcoolului.

Câini ciobăneşti cu părul lung, cari au câştigat primul premiu la un recent concurs din Londra.

Caniches ayant obtenu le premier prix à un concours de Londres.

Schäferhunde, die in London mit dem ersten Preis ausgezeichnet wurden.

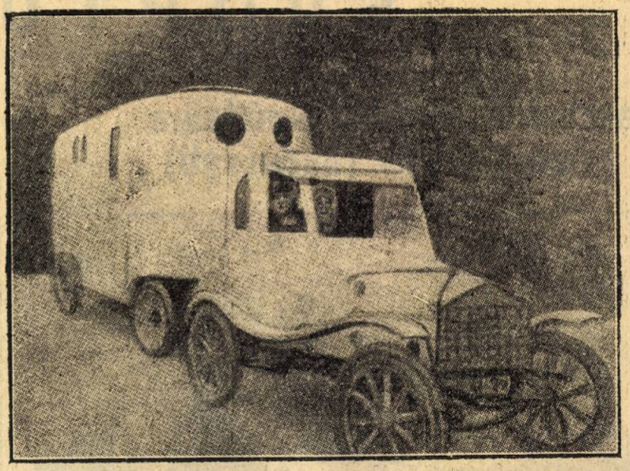

Automobil de voiaj cu tot confortul spre a scuti de cale ferată şi de hotel.

Auto de voyage ayant tout le confort nécessaire pour éviter le chemin de fer et l'hôtel.

Reise-Automobil mit allen Bequemlichkeiten zur Vermeidung von Bahn und Hotel.

Ravagiile uraganelor

Lumea întreagă a fost îngrozită anul acesta de devastările pricinuite de ciclonii şi de tornadele din Statele-Unite. S'au întrebat oamenii dacă aceste teribile catastrofe erau rezervate numai continentului american, pentrucă nu-şi aminteau de un asemenea dezastru în Europa.

Dar memoria oamenilor e scurtă, căci în secolele trecute s'au înregistrat şi pe vechiul continent nenorociri analoage. Aşa, de pildă, la 26 Noembrie 1703 s'a stârnit cel mai teribil uragan de care au suferit vreodată Insulele Britaniei.

Defoë, autorul lui „Robinson Crusoe" care a simţit toată grozăvia acestui fenomen, a scris: „Oroarea şi zăpăceala se abătură peste toate lucrurile. Nici o pană n'ar putea descrie aceste zile, nici o limbă nu le-ar putea povesti, nici o minte nu le-ar putea închipui".

Urletul vântului era asemenea tunetului. Dacă ieşeai afară, riscai să mori imediat; dacă rămâneai în casă, te expuneai, să vezi zidurile prăbuşindu-se peste tine. Nu s'a putut face, nici pe departe, socoteala vieţilor pierdute pe uscat, pe mare, sau în apele revărsate ale lui Severn şi ale Tamisei.

Numai la Londra s'au socotit că stricăciunile pricinuite caselor se ridicau la două milioane de lire sterline.

Furtuna s'a potolit exact la ora la care începuse cu o săptămână în urmă.

Dacă-i sigur...

— Crezi, doctore, că în zilele noastre, se mai poate întâmpla ca unii oameni să fie îngropaţi de vii?

— Pacienţilor mei de sigur că nu.

De când se potcovesc caii

Potcovirea cailor nu datează de mult timp.

Din antichitate se ştie că Grecii şi Romanii nu aveau obiceiul de a bate bucăţi de fier sub copitele cailor lor, cum se face azi. Numai prin regiunile cu şosele prea proaste legau de picioarele cailor, cu curele, un fel de papuci de piele sau papură, pe care îi garniseau uneori cu o talpă de metal spre a împiedeca uzarea prea grabnică.

In ce priveşte întrebuinţarea potcoavelor, aşa cum se practică azi, nu se ştie absolut în ce epocă şi în ce ţară a început.

Regele Alexandru al Jugoslaviei la vânătoare de cerbi.

Le roi Alexandre de Jougoslavie à la chasse.

SPORTURILE

Matchul de footbal Amateure (Viena)-Venus (Bucureşti)

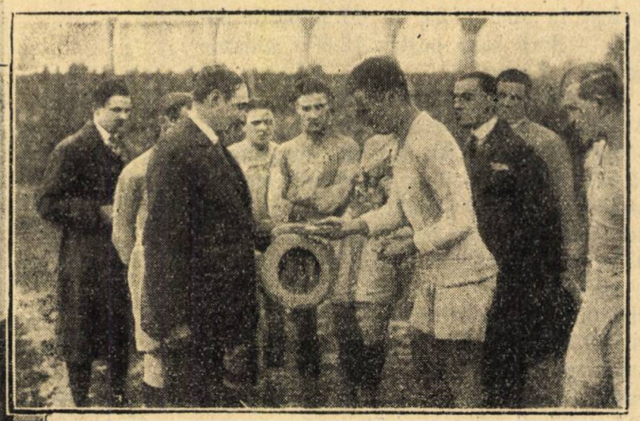

Stânga: Echipierii dela «Venus» apără poarta de un atac al Vienezilor. —**Dreapta:** Echipa vieneză înmânează d-lui Breyer, delegatul echipei «Venus», un cadou-amintire.

Le match de foot-ball entre les «Amateurs» de Vienne et l'équipe «Venus» de Bucarest, joué récemment à Bucarest.

Der Fussballmatch zwischen den Wiener «Amateuren» und der Bukarester«Venus».

In tren

Conductorul. — Doamnă, nu e voie de ţinut în tren paseri.

Cucoana. — Dar d-ta nu vezi că e un cocor — şi cine nu ştie că e o pasere călătoare ?

Profesorul de scrimă englez Fiveash, spintecând un cartof pe ceafa unui tovarăş.

Le professeur anglais d'escrime Fiveash coupant en deux une pomme de terre sur la nuque d'un partenaire.

Der englische Fechtmeister Fiveash durchschneit eine Kartoffel auf dem Nacken seines Partners.

120 km. pe oră cu bicicleta

Inchipuiţi-vă un atlet cocoţat pe o bicicletă fragilă şi pedalând cu toată puterea timp de o oră în urma unei puternice motociclete: ciclistul Jean Brunier a parcurs în chipul acesta luna trecută peste 112 kilometri în şeaizeci de minute.

Să examinăm această problemă din punct de vedere ştiinţific.

Un ciclist singur nu poate realiza decât viteze mici, de cel mult câte-va zeci de kilometri pe oră; peste această limită rezistenţa aierului devine aşa de mare, că cei mai buni specialişti trebue să se declare bătuţi. Câţi-va campioni au încercat înainte de războiu să-şi pună o caroserie la maşina lor pentru a «străpunge» mai bine atmosfera. Metoda aceasta însă a fost curând părăsită şi n-au supravieţuit decât antrenamentul omenesc şi antrenamentul mecanic.

Nu ştim dacă s'a fixat vreodată cu preciziune rolul exact al motocicletei din punctul de vedere aero-dinamic. Probabil că voluminoasa maşină uşurează efortul ciclistului în două moduri deosebite: în primul rând creând un vid parţial în dâra mersului (rezistenţă mai mică faţă de înaintarea ciclistului), apoi dând naştere unor violente vălturi de aier cari «împing» bicicleta. Motociclete prevăzute cu un rulou destul de îndepărtat (la 60 centimetri de roata de dinapoi) îngăduiseră să se obţină cu ciclişti peste 80 km. pe oră.

Noile modele prevăzute cu un apărător de vânt şi al căror rulou se află la câţi-va centimetri departe de roata de dinapoi, au realizat cu campioni peste 120 km. pe oră!

Dar trebue să spunem atleţilor că technicienii i-ar putea ajuta mult căutând ştiinţificeşte cauzele «sugerei», calculând, mulţumită marelor foale moderne, presiunile exersate asupra antrenorului şi a ciclistului de un curent de aier de o viteză cunoscută şi în sfârşit stabilind cea mai bună formă de dat apărătorului de vânt şi distanţa ruloului pentru care vâltorile sunt cel mai bine repartizate.

Astfel va veni mai repede timpul când viteza ciclistului nu va avea ca limită decât aceea a motocicletei — şi mai târziu aceea a automobilului de curse.

Clubul celor de peste 2 metri

In Mashfield, o localitate din Statul american Oregon, s'a înfiinţat un club de oameni «mari», cu scopul de a-şi prelungi viaţa şi de a o face mai plăcută celor mai înalţi de doi metrii.

Clubul acesta, de dată foarte recentă, a şi înregistrat succese.

In primul rând a reuşit ca în hoteluri şi vagoane cu paturi să se introducă paturi mai lungi şi ca în teatre să se aşeze fotolii mai comode.

Membrii clubului fac acum demersuri ca în stabilimente de băi să se instaleze putini mai lungi.

După acea se va porni o propagandă spre a se înfiinţa şi în alte state cluburi pentru oamenii «mari».

Motiv serios

— Nu mă voi căsători niciodată cu un medic.

— Dece ?

— Cum o să-i dovedesc că trebue să plec la băi?

Une journée de panique à Sofia: Le 2 juin, visite inopinée militaire et verification des documents (en bas): arrestation pendant cette visite (en haut).

O zi de panică la Sofia. — In ziua de 2 Iunie s'a ordonat pe neaşteptate la Sofia o razie militară şi verificarea documentelor în toate casele. — **Jos:** Ares tări pe timpul razziei militare. — **Jos.:** Cercetarea documentelor tuturor trecătorilor.

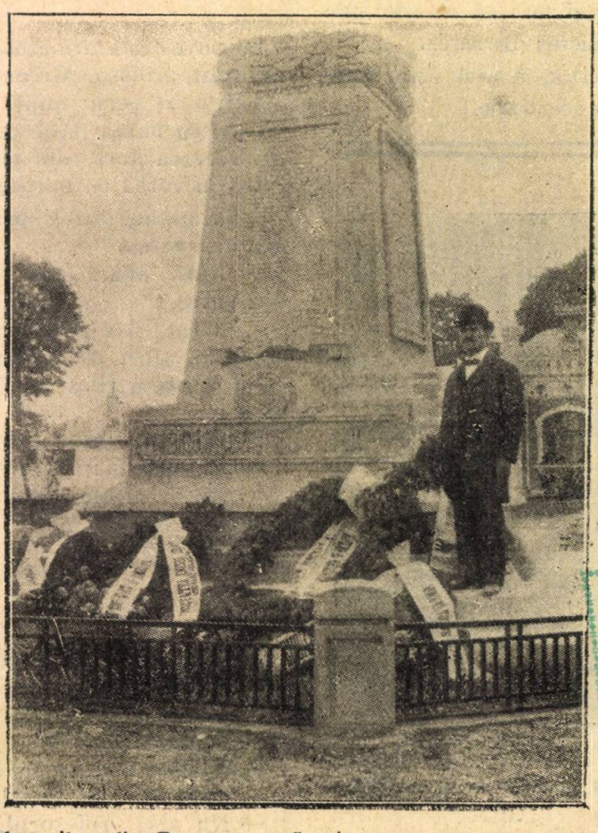

Monumentul eroilor din Roman. — La inaugurare, d. Iancu Gross, preşedintele comunităţii israelite, rosteşte un discurs.

L'inauguration du monument des héros à Roman (Roumanie). Le président de la communauté israélite, M. Iancu Gross, prononce un discours.

Poşta aeriană

Poşta aeriană ni se pare ceva foarte modern, o invenţie cu care se poate mândri secolul nostru.

De fapt există de 85 de ani, aşa că nu mai poate trece drept noutate. A inventat-o Englitera, care a inventat şi marca poştală, creată de Rowland Hill.

Amândouă: marca poştală şi poşta aeriană datează din acelaşi an 1840.

Una din scrisorile trimise atunci cu balonul figurează anul acesta la Expoziţia din Wembley, alături de una din primele scrisori trimise cu avionul în anul 1910.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

La şcoală

IONEL (zărind chelia unchiului său). — Ah! ce frumoasă lună plină! Nu aşa, mămiţico: tu doar' m'ai învăţat că luna plină e ca un cap cu totul chel!

Un nou pretendent la tronul Albaniei

Aventurosul descendent al regelui Iacob II al Angliei

O poveste ciudată, care pare a face parte din seria romantică a legendei Omului cu masca de fier sau a altor născociri, tot atât de palpitante şi semi-istorice, circulă de câtva timp prin coloanele presei belgiane.

Un oarecare Artur Kregesman, fost modelator la muzeul Grevin din Paris, actualmente stabilit la Bruxelles în suburbia Koc kelberg, susţine că se trage direct, şi în linie masculină, din Iacob II, regele Angliei. Taina obârşiei sale regale, Kregersman afirmă că a comunicat-o Angliei, Franţei, Italiei, Rusiei, Austriei, Germaniei şi Turciei.

Dece a făcut Kregesman aceste comunicări Statelor respective? Foarte simplu: pentrucă i s'au părut necesare, ba chiar suficiente, spre a justifica punerea candidaturei sale la tronul... Albaniei! Dat fiind că se trage din os de rege, Kregersman se crede capabil să şi domnească...

Judecând după fotografiile apărute în ziare, noul pretendent la tronul Albaniei e un om prezentabil, cu o frumoasă barbă căruntă à la Leopold II al Belgiei.

Ceeace e mai interesant, e că Kregersman nu se încăpăţinează în pretenţiile sale... monarchiste. El e gata să negocieze în chestiunea aceasta. Fiind bătrân, ar fi dispus să renunţe la tron, mulţumindu-se în schimb cu o mică rentă, pe care i-ar asigura-o guvernul englez.

Pentru a face dovada legitimităţii pretenţiilor sale, Kregersman a tipărit şi o broşură, în care dă asigurarea că Iacob III, fiul regelui Iacob II din dinastia Stuart, exclus de Parlamentul englez dela tronul Angliei, din pricina acuzaţiunei de înaltă trădare ce i s'a adus, şi care a trăit apoi în Franţa sub numele de Chevalier de Saint George, acelaş pe care l-a înfrânt Guilaume III de Orania, a avut doui fii, lucru pe care nu-l contestă nimeni: pe Charles Edward, şi pe Hendrik Benedictus, care a murit în 1807, în funcţia de cardinal al bisericei romane.

Or, Kregersman afirmă că Charles Edward ar fi strămoşul său.

Combătând faptele cunoscute până acum, Kregersman susţine că Charles Edward — care s'a născut în anul 1720, s'a căsătorit cu Louise de Stolberg şi a murit în 1788 — s'ar fi oprit, după nenumărate aventuri, la Grand, unde s'ar fi rebotezat, la biserica St. Baaf, luând numele de Jan Hendrik Krijgherman, şi că s'ar fi căsătorit apoi, în anul 1749 — de astă dată cu numele de Jean Frans Cryghman —, cu prinţesa de Stolberg (?)

In această căsătorie ar fi avut un copil, pe Lieven Bernard, născut în anul 1752, care ar fi fost trimis în Savoya şi încredinţat abaţiei din St. Bernard. Lieven Bernard s'ar fi întors încă în 1773 la Gand, ca muzicant, s'ar fi căsătorit acolo şi ar fi devenit la rându-i tată.

Or, Noul pretendent al tronului Albaniei declară sus şi tare că el este strănepotul zisului Lieven Bernard...

sociale, d. Frederick, a avut curiozitatea

Până la proba contrarie.

NEW YORK TO LOS ANGELES AND EUROPE
AMERICAS FIRST TRANSCONTINENTAL TRACKLESS TRAIN
52
AMERICAS FIRST TRACKLESS TRAIN

Cale ferată fără şine. — Intre New-York şi Los Angeles circulă un tren fără şine, ale cărei vagoane şi locomotivă au roţi de cauciuc.

Entre New-York et Los Angeles circule un train sans rails.

Zwischen New-York und Los Angeles verkehrt ein schienenloser Zug.

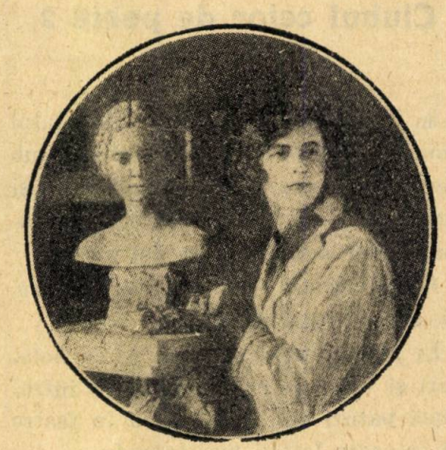

Miss Barbara Herbert, prima fată americană sculptoră, admisă la Ecole des Beaux Arts din Paris.

Miss Barbara Herbert, la première jeune fille américaine sculpteur, admise a l'Ecole des Beaux Arts de Paris.

Miss Barbara Herbert, die erste amerikanische Bildhauerin, von der Ecole des Beaux Arts in Paris als Schülerin aufgenommen.

Cele patru sferturi

Se povesteşte următoarele despre renumitul profesor Green din Upsala:

Intr'o zi ceru unui barcagiu să-l treacă cu barca peste un râu şi fiindcă trecerea dură cam mult, profesorul intră în vorbă cu barcagiul.

— Ia spune, te rog, pricepi d-ta ceva din aritmetică?

— N'am auzit toată viaţa mea de aşa ceva.

— Păcat, zise profesorul, căci ai risipit un sfert din viaţa d-tale.

După puţin timp profesorul întrebă iarăşi:

— Dar din fizică pricepi ceva?

— Nu, zise barcagiul, n'am idee.

— Nenorocitule, ai pierdut încă un sfert din viaţa d-tale.

După o pauză.

— Dar ai învăţat de sigur astronomia.

—Ce e asta? întrebă barcagiul.

— Nici asta? apoi ai pierdut trei sferturi din viaţa d-tale.

Deodată barca se lovi de o stâncă şi începu să se scufunde.

Barcagiul întrebă:

— Ai învăţat să înoţi?

— Nu, zise profesorul.

— Atunci ţine-te bine de mine, căci altfel ai pierdut patru sferturi din viaţa d-tale.

Expoziţia de artă populară română din Praga

Dreapta: Clădirea în care se află Expoziţia.

Stânga jos: Una din sălile cu obiectele expuse.

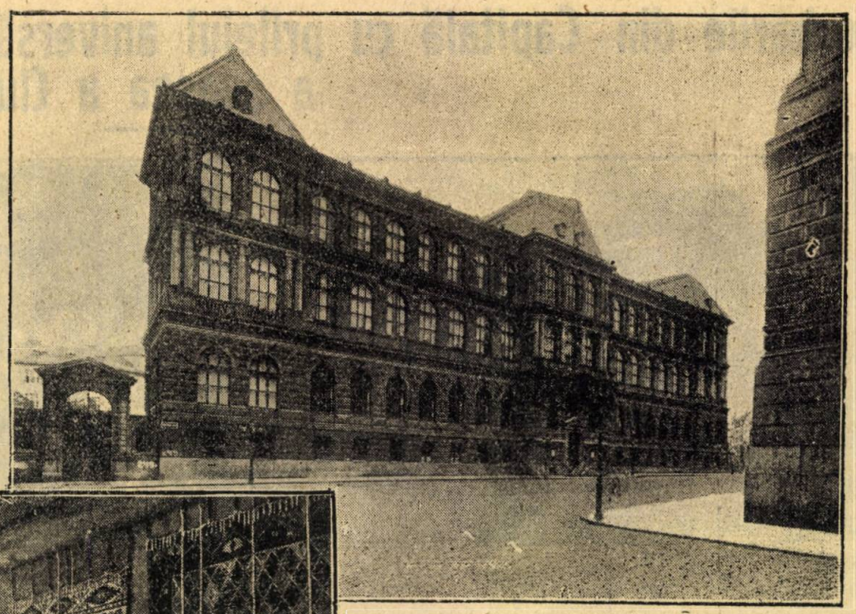

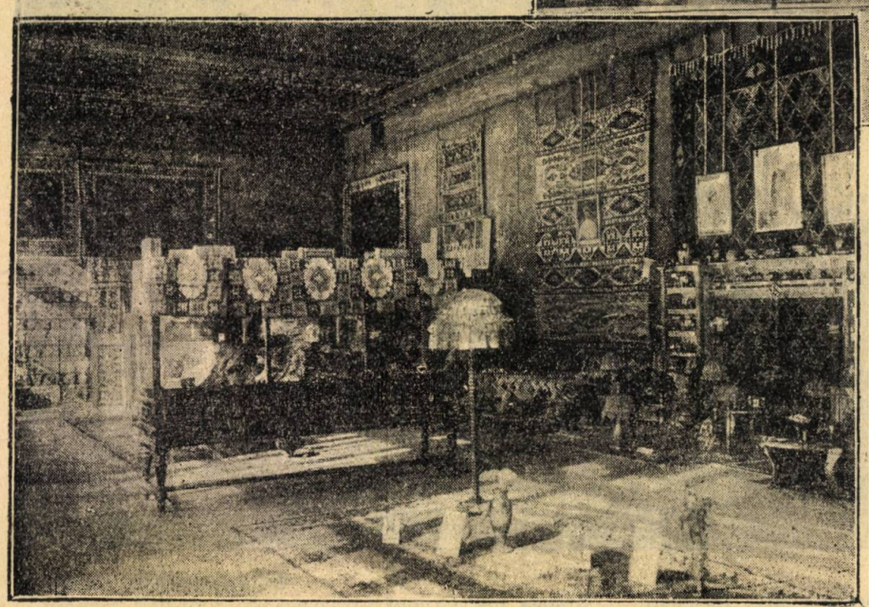

L'Exposition d'art populaire roumain à Prague; en haut, le bâtiment où se trouve l'Exposition; en bas, un des salons contenant les objets exposés.

Die Prager Ausstellung rumänischer Nationalkunst: oben, das Gebäude in dem sich die Ausstellung befindet; unten ein Saal mit ausgestellten Kunstwerken.

DREPTUL DE AZIL

Dreptul de azil era privilegiul în virtutea căruia individul, care se refugia în anumite locuri, era la adăpost de orice urmărire civilă sau penală.

In Grecia mai toate templele, altarele închinate zeilor, pădurile sfinte, incintele rezervate, ofereau adăpost sigur datornicilor, sclavilor fugiţi, celora cari aveau să se teamă de mânia unui duşman sau de sancţiunea pentru un delict.

Totuş dreptul de azil a fost de multe ori violat. Cei cari se încredeau în el erau lăsaţi pradă morţii, căci li se refuza orice hrană ori se închideau porţile templului. Roma a limitat dreptul de azil iar pe vremea lui Tiberiu, Senatul a menţinut acest privilegiu numai pentru templele Junonei şi ale lui Aesculap.

Creştinismul a admis acest drept. Azilul cel mai respectat era biserica. In evul-mediu, în unele biserici se afla lângă altar un scaun unde lua loc refugiatul şi care se numea **piatra păcii**. Mai târziu privilegiul acesta s'a întins şi la incinta care încunjura biserica. Episcopii şi abaţii i-au întins a deseori chiar şi asupra domeniilor lor. Palatele regilor, castelele prinţilor de sânge, chiar şi castelele baronilor deveniră lăcaşuri de refugiu. Comunele au obţinut să li se recunoască dreptul de a salva pe refugiaţi, în anumite cazuri.

Astăzi nu se poate aresta în legaţiile şi ambasadele streine, pe vasele cu pavilion strein, dar aceasta în virtutea principiului de exteritorialitate.

Vederea

A. — Şi, zi, fata ţi-a plăcut dela prima vedere?

B. — Nu; dela a doua, pentru că în interval am luat informaţiuni.

A. — Şi ai aflat că, pe lângă zestrea promisă, fata mai e unica moştenitoare a unui unchiu bogat...

B. — Cum ai nimerit!

Viteza transporturilor

Din ce în ce mai repede!

Acum două secole, în rădvan, se parcurgeau 4,6 km. pe oră.

In anul 1786, cu diligenţa, se făceau 5,6 km. pe oră.

In 1816, cu poşta, străbăteai 9,7 km. pe oră.

In 1867, cu trenul, iuţeala era de 63,8 km. pe oră.

In 1900, express-ul de Calais înghiţea 90,8 km. pe oră, parcurgând 293 km. în 3 ore şi 15 minute.

Astăzi, avionul Paris-Londra, face distanţa dintre cele două capitale în două ore...

...Şi când te gândeşti că diligenţei accelerate din 1786 îi trebuiau cinci zile pentru ca să meargă dela Paris până la Lyon, şi că aceasta era considerat peatunci drept un record de viteză.

Serbările din Capitală cu prilejul aniversării a şeasea a Clubului sportiv „MACABI"

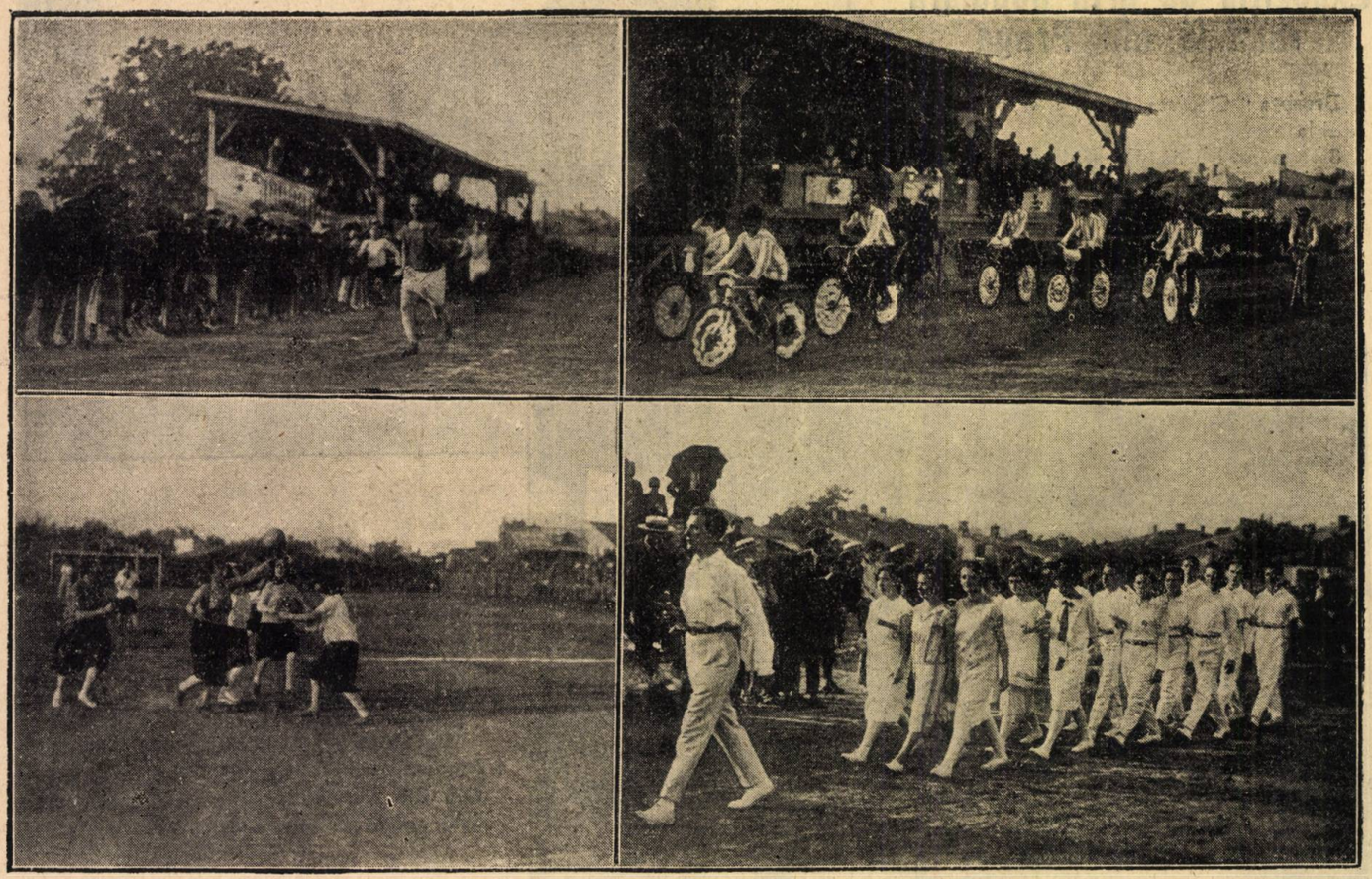

Foto „Oglinda Lumii"

Stânga sus: Sosirea primei ştafete. — **Dreapta sus:** Bicicliştii. — **Stânga jos:** Grupul «Hazena» de foot-ball feminin. — **Dreapta jos:** Secţia de lawn-tennis.

Le club sportif «Macabi» de Bucarest pendant les fêtes du sixième anniversaire de son existence.

Der Bukarester Sportklub «Macabi» feiert sein sechsjähriges Bestehen.

Tariful cumineniei copiilor

Se spune că niciodată n'au fost atâţia copii miraculoşi ca în vremea noastră; sunt plozi de nouă sau de zece ani, băeţi sau fetiţe cari, zice-se, posedă o desvoltare mintală şi o instrucţie egală cu a unui student normal de douzeci şi unu de ani. In anumite oraşe americane numărul acestora e aşa d emare, că la Los Angelos, de pildă, a fost nevoie să se întemeeze o şcoală specială pentru aceste fenomene.

Dar mai e o specie de copii-minune care nu mai există, dacă e drept că a existat cândva.

O guvernantă engleză lăsase prin testament cu mulţi ani în urmă, pe când banii erau încă scumpi, o rentă de o liră sterlină, pe care autorităţile din oraşelul ei trebuiau s'o împartă în fiecare an la doi băieţaşi şi la două fetiţe cari nu au fost niciodată neascultători faţă de părinţii lor, cari nici odată n'au furat, n'au minţit, n'au spus cuvinte urâte şi n'au spart geamuri. Şi toate acestea timp de un an! Şi pentru un sfert de liră sterlină!

Se spune, că altă dată erau şi aşa fel de copii! Dar azi, cum toate s'au scumpit s'a scumpit şi cumineniea copiilor. Din pricina lipsei de candidaţi eligibili, lira sterlină a lui Mrs. Hill e vărsată în fiece primăvară în cutia rnilelor.

Răutate femenină

Prima văduvă — Eri, la matineu am dansat tot timpul cu un prieten din copilărie.

A doua văduvă. — Bine trebuia să se ţină bătrânul.

Prima văduvă. — întorcându-i spatele). — Auzi! Să mă facă bătrână.

Proces pentru o ţigară

John Sousa, cunoscutul rege american al marşului a intentat unui fabricant de ţigarete un proces în daune, cerând o despăgubire de 10.000 dolari, pentru motivul că «numele său, portretul său şi reputaţia sa de şef de orchestră de primul rang» au fost întrebuinţate fără consimţimântul său spre a se face reclamă unei ţigarete de 7½ cents.

Sousa pretinde că reclama pentru ţigareta «March-King» i-a micşorat reputaţia, căci prietenii săi îl tachinează că ţigara ce-i poartă numele e prea ieftină.

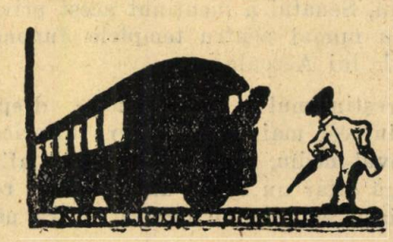

Foto „Oglinda Lumii"

Concursul de auto-turism din România. — Sosirea în Bucureşti a Principelui Carol (X), care a luat parte la concurs. O mulţime imensă îl aclamă.

Le prince héritier Carol (X) acclamé par la foule à son arrivée à Bucarest après le concours d'auto-tourisme, auquel il avait participé.

Die Ankunft in Bukarest des Kronprinzen Carol (x) nach seiner Beteiligung am Automobilwettrennen

BIBLIOTECA UNIVERSITATH

Scamatorie

Scamatorul american Carl Hertz povesteşte într'o carte de amintiri, apărută de curând, că într'o zi la Lonisville, tocmai realiza una din scamatoriile sale de predilecţie: de a face să treacă o monedă, prevăzută de mai înainte cu un semn, în interiorul unei portocale netăiate. Hertz mai complică scamatoria aceasta, făcând să treacă apoi moneda în buzunarul unui băeţel din public, pe care-l aducea pe scenă.

Hertz recunoaşte că băiatul era de obicei un complice care avea moneda (un dollar de argint) în buzunar, înainte de începerea reprezentaţiei. O persoană din public îi dădea lui Hertz alt dolar, pe care el îl prevedea cu un semn identic aceluia de pe dolarul din buzunarul băeţelului.

La reprezentaţia pomenită, totul merse bine până în clipa când băeţelul se urcă pe scenă şi iluzionistul îl puse să se caute în buzunarul drept al pantalonilor, spre a vedea dacă nu cumva găseşte înăuntru un dolar....

Băeţelul ezită un moment, după care spre uluirea scamatorului — scoase din buzunarul desemnat de el... un pumn de bani mărunţi.

— Nu mai am decât 4.90, domnule! îngăimă băeţelul. Mi-a fost sete, şi am băut o limonadă!

PRIMELE BALOANE

In Noembrie 1782 fraţii Joseph şi Etienne Montgolfier, fabricanţi de hârtie la Annonay (Franţa) făcură în camera lor o experinţă, care e chiar originea aeronauticei.

Ei construiră o sferă de hârtie, de aproape 2 metri cubi, deschisă în partea de jos, şi aprinseră paie sub deschizătura ei. Imediat sfera se ridică la tavan.

In urma acestei experienţe fericite, ei mai făcură multe altele şi la 4 Iunie 1783 ei putură prezinta la Annonay, în faţa membrilor guvernului din Vivarais, un balon cu un diametru de 12 metri, fabricat din hârtie şi pânză de ambalaj. Sub acest glob, a cărui parte inferioară era deschisă, ei fixaseră un recipient cu paie, care fu aprinsă. Aparatul îşi luă sborul.

Etienne Montgolfier fu chemat la Paris de Academia de Ştiinţe. El explică cum, întrebuinţând aier cald sau un gaz mai uşor ca aierul, cum e, de pildă, hidrogenul — care pe atunci fusese izolat pentru prima dată — era cu putinţă să se înalţe în aier un obiect oarecare..

S'au deschis subscripţiuni şi, în aşteptarea demonstraţiilor lui Montgolfier, fraţii Robert izbutiră să umfle cu hidrogen un balon de mătase de 40 metri cubi, care fu înălţat la Paris, pe Champ-de-Mars, la 27 August 1783.

După trei săptămâni, la 19 Septembrie, un alt balon, construit de fraţii Montgolfier, e umflat cu aier cald şi e înălţat în curtea de intrare a castelului din Versailles, în prezenţa regelui, a Curţii, şi a unei mulţimi imense. Balonul acesta, care fu numit imediat un montgolfier, ducea cu el, într'un coş prins sub maşina de încălzit, un puiu, o raţă şi o oaie. Animalele acestea avură norocul să ateriseze cu bine.

Atât a fost deajuns ca şi oamenii să se hotărească să încerce sborul. Doi nobili, Pilâtre de Rozier şi marchizul d'Arlandes plecară la 23 Noembrie 1783 dela Muette cu un asemenea aparat fragil, sburară deasupra Parisului, fiind aclamaţi de întregul oraş. In luna Decembrie alţi doi oameni, Robert şi fizicianul Charles, reînoiră această ispravă, dar într'un balon cu hidrogen. După un an, la 7 Ianuarie 1785, un Englez, doctorul Jefferies, trecu Marea Mânecii dela Dover la Calais, pe un montgolfier.

Puţin mai târziu începu martirologul aerostaţiei cu moartea lui Pilâtre de Rozier şi a lui Romain.

IN VALMAŞAG

2)

de FEODOR SOLOGUB

Oamenii începuseră însă, de pe acum să se îndrepte spre câmpia arsă. Nimeni nu controlă mulţimea. Impărţirea darurilor era fixată pentru ora 10 dimineaţa, şi cei dela Primărie crezuseră că înainte de revărsatul zorilor n'avea să vie nici pui de om pe câmpia arsă. Inainte de revărsatul zorilor era însă o noapte, şi înainte de noapte o seară. Mulţimea se adună încă de cu seară pe câmpia arsă, astfel că în faţa barăcilor, cari despărţeau câmpia propriu zisă, destinată serbărei, de islazul comunal, era mişcare multă şi învălmăşeală cumplită încă pe la miezul nopţei.

Să tot fi fost, în mulţime, o sută de mii de oameni. Mulţi vorbeau chiar de o jumătate milion.

II

In piaţa Nicola, la marginea unei prăpastii se afla căscioara familiei Udoiew. Grădina care ţinea de casă, oferea o priveliste admirabilă a cartierelor de jos şi dincolo de râu, ale oraşului, precum şi a întregei împrejurimi.

Văzut de sus, totul părea atât de mic, şi cu mult mai curat, mai agreabil şi mai cochet decât în realitate. Râul Safat, scăzut şi murdar, părea de aci o panglică îngustă, sclipind în toate culorile. Casele de locuit şi magazinele făceau impresia unor jucării; vehiculele şi oamenii se mişcau paşnic, tăcut şi fără ţel: norii de praf din văzduh nici că se zăreau, iar duduitul greoi al căruţelor încărcate suna ca o muzică de sub pământ, aproape imperceptibilă.

Peste drum de casa Udoiewilor, pe cealaltă parte a pieţei, se înalţa Muntele de Pietate, o clădire spoită cu galben, tristă, cu două caturi. La Muntele de Pietate era angajat ca funcţionar căpul familiei, consilierul Matei Feodorovici Udoiew.

Gardul cenuşiu, de scânduri, din jurul casei Udoiew, era închegat sdravăn; vila era cât se poate de drăguţă şi de confortabilă, liliacul mirosea dulce, pomii fructiferi şi tufişurile de fragi şi căpşuni promiteau rod delicios, — întreaga fiinţă a familiei prezentabilului funcţionar părea serios şi durabil întemeiată.

Copiii acestei familii — liceanul Lioşca, de cincisprezece ani, şi cele două surori ale sale, Nadia şi Katia, una de douăzeci de ani, iar cealaltă de optsprezece, aveau intenţia să se ducă şi ei la serbarea de pe câmpia arsă. Deaceea, încă de câteva zile, erau plini de o plăcută emoţie.

Lioşca era un băiat sârguincios, căruia-i plăcea să râdă şi care avea o faţă de o albeaţă isbitoare. N'avea altminteri nici un semn particular, şi dascălii dela şcoală îl confundau deaceea, adeseori, cu un alt licean, tot atât de modest, şi care era tot atât de alb la faţă. Cele două fete erau şi ele modeste, vesele şi bune de inimă. Cea mai mare, Nadia, era mai vioaie, uneori neliniştită şi câteodată chiar sburdalnică. Katia, cea mică, era în schimb neobişnuit de tăcută şi de cuvioasă, îi plăcea să se roage în biserica mânăstirei, trecea uşor dela râs la plâns, şi dela plâns la râs, şi era tot atât de uşor s'o jigneşti, cât s'o consolezi şi s'o faci să râdă.

Băiatul şi cele două fete ţineau morţiş să pue mâna pe câte un pahar de tinichea. Cerură voie părinţilor să-i lase să meargă pe câmpia arsă.

Părinţii se înviorâ cu greu. Mama mormâia. Tatăl tăcea. Lui îi era tot una. Cu toate acestea, nu era de loc înţeles, nici el, cu dorinţa copiilor.

Matei Feodorovici era un om înalt, tăcut, ciupit de vărsat. Ii plăcea să bea rachiu, deşi în cantităţi modeste, şi aproape niciodată nu-şi contrazicea pe ai lui. Viaţa familiară trecea pe lângă dânsul, te miri cum... Ca şi, dealtfel, întreaga lui viaţă... care se perinda pe lângă el, ca norii cari se strecoară pe cerul scăldat de soare şi se topesc... ca neobositul călător care trece pe lângă case uniforme... mereu înainte şi toate dispar...

III

Lioşca, cu surorile sale amândouă, stăteau la poartă şi priveau afară. Pe stradă era animaţie şi sgomot. Treceau mulţi oameni gătiţi, pe semne străini, cei mai mulţi îndreptându-se spre câmpia arsă. Murmurul surd al mulţimei insufla copiilor o teamă sumbră.

Şutkinii, cari locuiau în vecinătate—tânărul, cele două fete şi fratele cel mic—se duseră spre ei. Schimbară câteva vorbe indiferente, ca oamenii cari se întâlnesc adeseori şi se cunosc bine.

— Voi mergeţi? întrebă tânărul Şutkin.

— Da mâine dimineaţă! răspunse Lioşca.

Nadia şi Katia zâmbiră cu bucurie şi puţin stânjenite. Şutkinii izbucniră într'un hohot de râs, provocat de cine ştie ce motiv, şi schimbară priviri. Apoi se întoarseră acasă.

— Vor desigur să ajungă acolo înaintea noastră! vorbi Nadia.

— N'au decât! zise Katia cu tristeţă.

Casa Şutkinilor era lipită de a Udoiewilor. Ea se deosebea prin înfăţişarea ei murdară şi părăginită.

Şutkinii erau sburdalnici şi impertinenţi. Işi permiteau uneori isprăvi destul de regretabile, şi-i atrăgeau şi pe Udoiewi într'însele.

Şutkinii erau oacheşi şi arămii ca ţiganii. Fratele cel mare era copist la judecătoria de pace şi cânta cu meşteşug din balalaică. Surorile lui, Elena şi Natalia, cântau şi dansau cu frenezie. Fratele cel mic, Costea, era un strengar de uliţă, în toată puterea cuvântului. Mergea la şcoala primară, şi era cât p'aci să fie dat afară, de câteva ori până acum. Deocamdată se mai ţinea în şcoală, cu chiu cu vai.

Udoiewii intrară în casă. Se simţeau oarecum stânjeniţi şi neliniştiţi. Nu-şi găseau loc.

Se hotărîră să pornească dis-de-dimineaţă; făcură însă de cu seară pregătirile necesare. Cu cât soarele obosit se lăsa mai jos la orizont, cu atât mai cumplită le devenea neliniştea şi nerăbdarea. In tot momentul dădeau fuga la poartă, spre a vedea şi a trage cu urechea, ce se mai întâmplă pe afară, sau spre a schimba câte o vorbă două cu vecinii.

Cea mai neliniştită era Nadia. Ea se temea că vor veni prea târziu, şi spuse enervată fratelui şi sorei:

— O să ne fure somnul, şi cu siguranţă că o să întârziem... Prevăd asta!

Işi trosnea degetele subţiri, ceeace la dânsa era totdeauna semnul celei mai mari enervări.

Katia zâmbi liniştită şi răspunse cu cea mai mare siguranţă:

— Nu, nu vom întârzia.

(Urmează în numărul viitor)

Miss Mary Pickford, artista americană de cinema (dreapta) cu o sosie a ei, Miss Charlotte Jones.

Miss Mary Pickford, l'artiste américaine de cinéma (droite) avec son sosie, Miss Charlotte Jones.

Die amerikanische Filmschauspielerin Miss Mary Pickford mit ihrer Doppelgängerin, Miss Charlotte Jones.

MODA

LEGILE BUNATAŢII

Experienta pe care dela 1912 încoace a adus-o organizaţia Ligilor Bunătăţii din Franţa, îndreptăţeşte prevederile cele mai optimiste.

Ligile acestea, cari cer copilului, ca în fiecare dimineaţă când se trezeşte, să se gândească la victoria, ce ar putea s-o repurteze asupra lui însuş, creează în el un fel de auto-sugestie, un obiceiu care devine o a doua natură a lui. Cum o facultate latentă nu se poate desvolta decât prin exerciţiu şi prin practică, e nevoie de acte repetate de multe ori, pentru ca ele să ajungă un obiceiu.

Ligile Bunătăţii reprezintă câmpul de acţiune necesar şi acţiuni eminamente binefăcătoare. Ele deprind copilul cu o bunătate activă şi perseverentă, ele nasc în el initiative mereu nouĭ, ele creează în şcoli, pretutindeni unde există, un mediu, o atmosferă de care beneficiază fiecare membru al grupării.

Rezultatele obţinute de educatorii din numeroase ţări în privinţa perfecţionării morale a copilor prin Ligile Bunătăţii ne dau certitudinea că, dacă ele ar fi răspândine pretutindeni, adică în şcolile tuturor ţărilor, ele ar forma din copii—oamenii de mâine — o armată de elită, care ar fi zăgazul de care s'ar sfărăma orice idee de ură şi de egoism, cauze directe ale războaielor.

Institutorii constată că, acolo unde funcţionează Ligile de Bunătate, mentalitatea se schimbă cu desăvârşire.

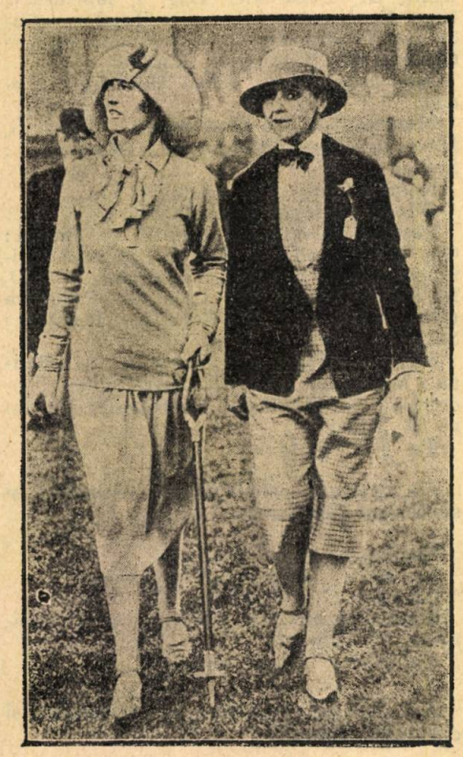

Moda semi-bărbătească a femeilor la Paris. — Se ştie că la Paris, cu prilejul alergărilor de cai, marile case de croitorie lucrează ultimele lor creaţiuni de modă feminină, trimiţând la curse lucrătoare îmbrăcate cu aceste modele. Ilustraţia de mai sus reprezintă o încercare de a introduce moda semi-bărbătească.

La dernière mode feminine à la garçonne à Paris.

Die letzte Pariser Herrenmode für Frauen.

CITIŢI

Moda No. 2

care cuprinde

Două pagini modele de «Pălării».
Opt pagini modele de «Rochii, bluze, tunice, costume sport», etc.
Două pagini «Podoabe cari înfrumuseţează».
Două pagini «Moda Copiilor».
Două pagini «Toaletă intimă» cu patroane.
Una pagină «Moda Masculină».
Una pagină «Coafuri pentru copii».
Una pagină «Arta mobilatului».
Una pagină «Incălţăminte modernă».
Una pagină modele «Lucru manual».
Una pagină «Literatură».
Una pagină «Sfaturi şi Reţete», «Poşta mea», «Varia», etc.
Una pagină «Cuvinte încrucişate» (jocuri).
Una pagină «Ecouri: Paris-Bucureşti».
Articole: «Ce vom purta»; «Aspecte Bucureştene»; «Moda în faţa opiniei publice»; «Arta de a fi frumoasă»; «Grădinile Franţei»; «Estetica la masă».
etc., etc.

Un exemplar lei 20. Se găseşte la toate librăriile şi depozitele de ziare.

O manta-rochie. — Un croitor a avut ideia originală de a inventa această îmbrăcăminte: încheiată, serveşte ca manta; deschisă e o frumoasă rochie de stradă.

Un robe-manteau inventé par un couturier: fermé, c'est un manteau; ouvert, c'est une robe de ville.

Ein originelles Kleidungsstück: geschlossen, ein Strassenmantel; offen: ein hübsches Gesellschaftskleid.

JOCURI

Problemă de silabe

Din silabele :

a as bo bul ca chi co da e e e e el la le li li lo ni ni pic ra ra rat sa şteu ti tor va ves ze.

se vor forma nouă cuvinte, ale căror litere iniţiale şi finale citite de sus în jos, şi anume întâi cele iniţiale şi apoi cele finale, dau un vers celebru de Mihail Eminescu.

Cuvintele găsite să aibă următoarele semnificaţii :

1. Poet sanscrit. 2. Profet. 3. Lac. 4. Anticameră. 5. Munte în Armenia. 6. Sală de experienţe. 7. Ţară locuită de emigranţi. 8. Sos îngheţat. 9. Condiment.

Cuvinte încrucişate

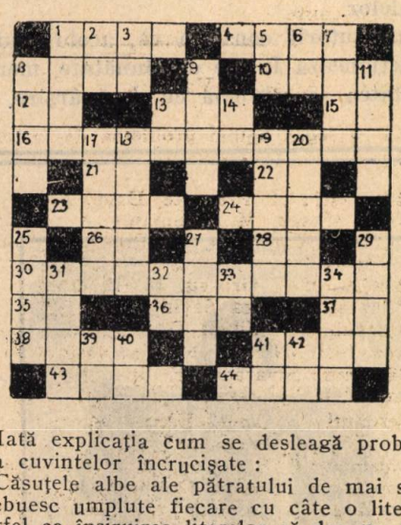

Iată explicaţia cum se desleagă problema cuvintelor încrucişate :

Căsuţele albe ale pătratului de mai sus trebuesc umplute fiecare cu câte o literă, astfel ca înşiruirea literelor să dea un cuvânt sau un sinonim, conform explicaţiilor cari urmează mai la vale. Fiecare din aceste cuvinte trebue să înceapă într'un pătrăţel care poartă un număr.

Cuvintele a căror definiţie o dăm mai jos în rubrica **Orizontal**, trebue să înceapă de la numărul indicat şi să se întindă în linie orizontală până unde va întâlni pătrăţelul negru ; dacă nu va întâlni pătrăţelul negru, va merge până la capătul tabloului.

Acelaş lucru în ce priveşte cuvintele indicate în rubrica **Vertical** : fiecare cuvânt va începe la numărul indicat şi va coborâ vertical până ce va întâlni prima căsuţă neagră, la care se va opri.

Cum fiecare pătrăţel poate conţine numai o singură literă, e firesc că la încrucişarea a două cuvinte fiecare literă va fi comună celor două cuvinte.

Iată acum sensul, definiţia sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus.

ORIZONTAL : 1. Membru al familiei. 4. Ţintă. 8. Stare de linişte. 10. Continent. 12. La arşici. 13. O parte a zilei. 15. Posed. 16. Scaun suplimentar. 21. Din antropologie. 22. Plantă textilă. 23. Calif. 24. Brânză. 26. Măsură a timpului. 28. Măsură agricolă. 30. Comedie italienească veche. 35. Pronume. 36. Joc. 37. Zeul soarelui la Egiptieni. 38. Divinitate din mitologia germană. 41. Munte în Rusia. 43. Nume feminin. 44. Vechitură.

VERTICAL : 1. Măsură. 2. Obiect de croitorie. 3. Pronume. 5. Comparativ. 6. Parte a corpului. 7. Instrument muzical. 8. Oraş în Italia. 9. Rege al Iudeei. 11. Pictor român. 13. Lucrare. 14. Măsură a timpului. 17. Gen literar. 18. Personagiu teatral. 19. Autocrat. 20. Zeitate indică. 25. Instanţă juridică. 27. Cavalerist german. 29. Divinitate feniciană. 31. Plantă exotică. 32. Exclamaţie de îndoială. 33. Exprimă durerea. 34. Din iad. 39. Prescurtare pentru gram. 40. Plantă textilă. 41. Acoperit de lichid. 42. Notă muzicală.

Soluţiile jocurilor din «O. L.» No. 22

PROBLEMA DE ARITMETICA : 165,60; 110,40.

CUVINTELE TAINUITE : cale—rus—iar—şan—ape—nart—**Crişan.**

SUCCESIUNEA DE CUVINTE : Amurg.

•

Au deslegat toate trei jocurile :

Bucureşti : I. Rădulescu, Eufrosina I. Caizerliu, D. A. Arghiriade, Ioan S. Gheorghe.

Arad : Adm.-Lt. P. Roşculescu.

Băicoi : C. C. Danielescu. — **Bălteni (Gorj)** : George Iscrulescu.

Câmpulung: Mircea D. Ciupagea. — **Caracal** : Grigore Bicescu, Virginica Dulgherescu, Procopiescu N., fraţii Gligor, Niţulescu Gh. Victor, Ricman Paul. — **Chişinău** : Brusnevschi Vl şi Băcescu M. — **Corabia** : Z. Cambanis. — **Craiova** : Grigorie I. Corâciu, Dinulescu M. Ştefan.

Giurgiu : Fraţii Christu.

Huşi : Horia, Septimus, Cătălin şi Decebal I. L. Codreanu.

Iaşi: Jean şi Emil Blum, Dinulescu Mihail.

Ploeşti : Costică I. Alessiu, N. Juvara.

Târgovişte: Tomescu F. Niculae şi Gh. Rădulescu.

Ţândărei (Ialomiţa): I. Muşat.

Vaslui : Dimitrie, Gh. şi Ion Brătianu, Eug. Cordaş, Marg. Mihăilescu.

Au deslegat cuvintele tăinuite şi succesiunea de cuvinte :

Bucureşti : Haier Eug., Aurel Alexandrescu, Spirianu I. Micu, Wechsler Nicu, Mitu N. Bojianopol, Radu M. Butoianu.

Azuga: M. Ionescu.

Balş : I. Nitzulescu. — **Bolintinu din Vale (Ilfov)**: Elena C. Popescu şi C. I. Postelnicu. — **Brăila** : Gigi B. Caravia, Agapu Gh. Bogdan, Ionel P. Necşulescu, Nicolae P. Mănită, V. M. Buiculescu. — **Buşteni** : Marius Slatanovici, Stelian S. Urzicuţă, I. Curea.

Calafat: Golumbeanu Alex. — **Câmpina:** Scarlat V. D. — **Caracal:** Bibică Steriopol, Theodora Brastaviceanu, Irina şi Silistra Voiculescu, Nicu Onescu. — **Cluj:** Viorel Magda. — **Comăneşti (Bacău)**: I. Gossav. — **Cotofenii din faţă (Dolj)**: Lala. — **Craiova** : Oscar Taeuber, Syhy Stoenescu, Teodorescu Dumitru şi Georgeta, Mander Romeo, Nichita Aurel, Ştefănescu Bogdan, Nicolaescu Marin, Triculescu R. Ioan, Eugen Liebermann.

Drăgăşani : Mathilda Gold. — **Dumitreşti (R.-Sărat)**: I. şi A. Georgescu.

Focşani: Nicolau T. Nicolae, Dimitriu V. N.

Galaţi: D. Gheorghiu, Emanuel Rosenblatt, fraţii Ştefan Ioan Ifrim, T. şi I. Kramer, Seb. Ghimpeţeanu, Elefteriu Gabriel, Christovici Gh Ioan, Dimitrie Cantemir, Gr. Lazarovici, Eug. I. Marinescu, Nicu C. Nicolau, Ionescu Teodor, Codreanu Teodor Traian, Mittelmann Sp. — **Giurgiu:** M. Natelis, D. Radude.

Iaşi: Ionel Mitru, Eliza Meraru, A. Ladaru.

Marotinu de sus (Romanaţi): Fraţii G. Marotinescu — **Moldoveni (Romanaţi)** : Stelian Voinea.

Nedeia (Dolj) : Stănescu N. Ion.

Odobeşti: Iosif şi Iacob Avram.

Paşcani: Ivette Balantoff. — **Piteşti** : Gh. D. Pascali. — **Ploeşti:** Steluş Marinescu, Iordăchescu T. Gheorghe, Al. D. Nicolaescu, Sică C Libiu. — **Potcoava (Olt)**: Florescu T. C-tin. — **R.-Sărat** : Ştefan Th. Iliescu.

Sighetul Marmaţiei : Iurca C. — **Slatina** : Mihail şi Gigel Gh. Petri, Spiru Teodoreanu. — **Ştefăneşti (Botoşani)**: Dărângă D. Mihai.

Tg. Jiu : G. Matici

Au deslegat problema de aritmetică şi succesiunea de cuvinte :

Bucureşti: Toma Scarişt.

Beiuş : G. Margareta-Teleorman.

Corabia: George Roşca, M. Ivănescu.

Jegălia (Ialomiţa): Fraţii M. şi L. Vasilescu, V. Dinescu.

Tg.-Mureş: Iulian Ionescu.

Au deslegat problema de aritmetică şi cuvintele tăinuite :

Arsache (Vlaşca): Gh. V. Nacu.

Au deslegat numai problema de aritmetică :

Bucureşti: Dol. Katarivas, A. Zuckerman.

Câmpina: Ş. Gh. Tago. — **Cernăuţi** : Hortensia Gheorghian.

Moineşti: Landman Şulem.

Piteşti: Gh. Dumitriu.

Timişoara: Pya Sub-loc. Popescu.

Au deslegat numai cuvintele tăinuite :

Bucureşti : Irène.

Mândreşti (Botoşani): Săndulache D. Mihai.

Piteşti: Zaharescu I. Ioan.

Racila-Gârleni (Bacău): Dumitru Chirica.

Tg.-Jiu: A. Matici.

Au deslegat numai succesiunea de cuvinte :

Bucureşti : Mateescu Alexandru, Ioan Ionescu-Sângeru, N. Apostolescu, R. A. Knapp, Bernard Reichmann, Fraţii Kosman, Aurel M. Boteanu, Carolică Munteanu, Louis Copelmann, Ioan Ştefănescu şi Marioara Lascu, Paulina M. Veropol, Zoe Negreanu, George Locusteanu, Aneta Ionescu, Georges A. Paraschivei, Georges Juvara, Andreescu L. Angela.

Bacău : Max Rosenberg. — **Bălţi:** S. Breimann, L. şi D. Oighenstein. — **Bereşti-Meria (Covurlui)**: St. Popa. — **Billa (Vlaşca)**: **Şaramet N. I.** — **Botoşani** : I. Bejenariu, S. Calistrat, Karl Segall, Grässer Frederich, Gr. Rugescu. — **Brăila** : Vasile Ghenghea, Maria Ciaicovschi. — **Buzău** : M. Băjenaru, Gigel Spirescu.

Călăraşi: Furnică Savin, Duţulescu Constantin. — **Câmpina:** Smaranda E. Spadotto, I. D. Georgescu, Simonel Schwarz-

(Urmează în pagina 397)

Soluțiile jocurilor

mann, N. Săndulache. — **Câmpulung:** I. Băcioiu, Viscol Victor, Sandu Isbășescu, Mihail D. Nicolescu. — **Caracal:** Mitenka Delamunte, Drăniceanu Gh. Ion, M. Akhim. — **Cernăuți:** Gelescu G., V. Paladine, Costineanu Aurora. — **Chișinău:** Th. D. Panigheant, Șt. S. Cristodulo, Boris I. Caminer, Andronovici Ilie, C. Stănescu. — **Cilibia (Buzău):** Frații V. și I. A. Rădulescu. — **Cilieni (Romanați):** E. Popescu. — **Corabia:** Alecu Gr. Velea, M. Ivănuș, Mișu Ruchini, Alex. Lascu, Virg. Rădulescu. — **Craiova:** Victor G. Buescu și Elena N. Pralea, Const. P. Neatzu, Nyc și Pavel Harry, Bernard M. Moisescu, Codreș Florea, V. Turculescu. — **Curtea-de-Argeș:** Șt. Constandache.

Dorohoi: Blum Herș.

Făgăraș: A. Rohan.

Fălticeni: Ioseph Lessen, Iancu Bernard Catz.

Focșani: Cyey Botez și Zonica Simionescu, Victor A. Gheorghiu.

Galați: Jean Sprinceană, Chircov Andreiesco, Sprinceană Marghiola, Georges Sprinceană, Stavăr Gh., Faur Fotinolo, V. Măcrineanu.

Goicea Mare (Dolj): Eugen Popescu.

Gornetul-Cricov (Prahova): Nelu Ionescu.

Herăstrău (Putna): Frații Ciută.

Huși: E. I. Atanasiu, Bob Harrdy.

Iași: Goraș Dumitru, Iftimescu Dumitru, Aurel și Aristotel Rețincu, Pavili C. Constantin.

Izsaz (Romanați): I. Ciuciucu, M. Cosac

Lupșani-Răzvani (Ialomița): Ionescu N. Ilie.

Mircea-Vodă (Ialomița): A. Theodorescu.

Moinești: L. Rubinstein, D. N. Efstatiade.

Oravița: Ulpia.

P.-Neamț: Ninetta Nicolau, A. Gh Boiță și N. N. Albu.

Pitești: Fl. V. Vasil.

Ploești: Gheorghe și Costică Georgescu, Mircea Stăvrescu, Sächter I. Eduard.

R.-Sărat: Iosef Victor, Margareta Sârbu.

R.-Vâlcea: N. G. Predescu, M. D. Clavac.

Sinaia: P. Ciucu, Toma Calista, Anișoara Vasiluță.

T.-Jiu: Fl. I. Popescu.

T.-Ocna: Iosif Herșcovici.

Târgoviște: Bădulescu I. Dumitru.

Telega (Prahova): Panfil C. Const.

Tulcea: A. Paraschiv, Georgeta Crintea.

Valea Călugărească: Preoțescu Elena

*

Prin tragere la sorți au câștigat:

Premiul problemei de aritmetică: Grigorie I. Corâciu, Craiova.

Premiul cuvintelor tăinuite: Adm.-loc. P. Roșculescu, Arad.

Premiul succesiunei de cuvinte: I. Mușat, Tândărei (Ialomița).

Premiul suplimentar pentru deslegătorii jocurilor din No. 22: Mircea D. Ciupagea, Câmpulung.

Soluțiile jocurilor din «O. L.» No. 23

Problema de aritmetică: 12, 14, 16 ani.

Combinația de silabe: Godan — orșav— rușava — Arășanu — smăcinat — lăcoviște —aruncătură. — urechelniță— **Goroslău.**

Cuvinte în patrat: Uima — idol — moși — alin.

*

Au deslegat toate trei jocurile:

Adjud: Const. Vasiliu.

Arad: Adm.loc. P. Roșulescu.

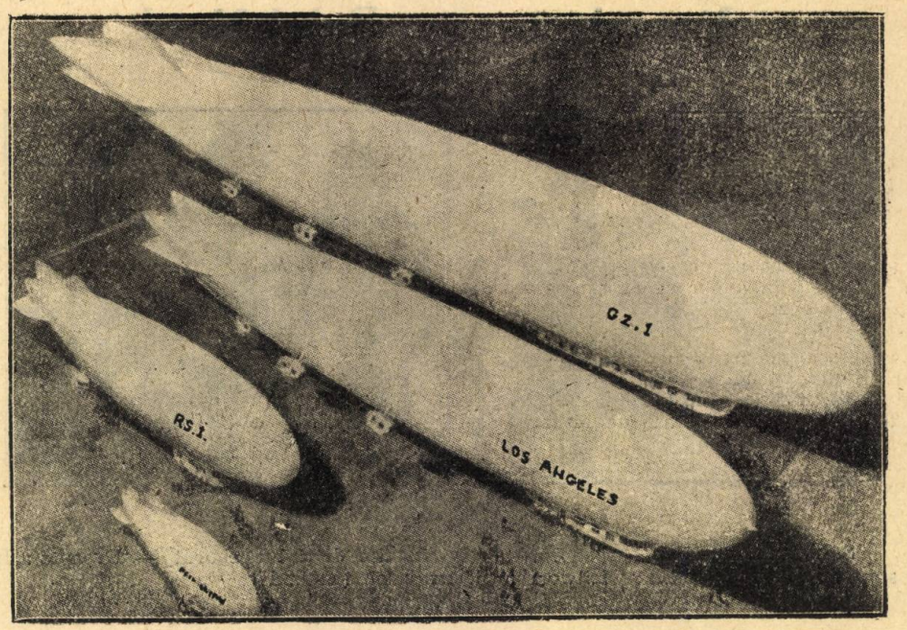

Giganți și pitici. — Cele mai mari și cele mai mici aeronave americane.
Les plus grands et les plus petits avions américains.
Die grössten und kleinsten amerikanischen Luftschiffe.

Auzga: M. Ionescu.

Botoșani: M. D. Dărângă.

Brăila: V. M. Buiculescu.

București: Haier E., Zoe Negreanu, Eufrosina I. Caizerliu, I. M. Cornea.

Calafat: Alex. Golumbeanu.

Caracal: Frații Gligor, Procopiescu N.

Corabia: George Roșca, M. Ivănescu.

Craiova: Grigorie I. Corâciu, Eugen Liebermann, Triculescu R. Ioan.

Făgărași: Avram Oct., A. Rohan.

Focșani: Apostolescu T., Dimitriu V. N.

Galați: Ionescu Teodor.

R.-Sărat: I. A. V. și D. Georgescu.

Vaslui: Camelia și Ioan Brătianu.

Au deslegat problema de aritmetică și combinația de silabe:

Craiova: Stoenescu Syhy, Ionel, Nuți și Victoria Drăgănescu

Au deslegat problema de aritmetică și cuvintele în patrat:

București: Wechsler Nicu, Spireanu I. Nicu, M. și Costel Damaschinopol.

Brăila: I. P. Necșulescu, Nicolae P. Mănită.

Bușteni: I. Curea.

Buzău: Gigel Spirescu.

Calafat: M. și J. Iureș.

Caracal: Irina și Silistra Voiculescu, Theodora Brastaviceanu, Bibică Steriopol.

Galați: Georges Sprinceană, Eug. Marinescu, Cristovici Ioan, Dimitrie Cantemir, Grigore Lazarovici, Em. Rosenblatt.

Iași: A. și Șely Haber.

Ploești: Viorica Constantinescu, Al. D. Nicolaescu.

Salcia (Teleorman): D. B. Mateescu.

Au deslegat combinația de silabe și cuvintele în patrat:

Calafat: A. și N. Ciupag.

Craiova: Victor C. Buescu.

Slănic (Prahova): C. Mihăilescu.

Au deslegat numai combinația de silabe:

Balș: I. Nitzulescu.

Au deslegat numai cuvintele în patrat:

R.-Sărat: Lucian N. Renea.

Sinaia: Anișoara Vasiluță.

Au deslegat numai problema de aritmetică:

București: H. Presenté, David I. Barbu, Franco Moscu, M. Neumann, A. Zuckerman, Sol. Katarivas, R. Pohrib, Paulina M. Veropol.

Buzău: Ern. Grossu, M. Băjenaru.

Călărași: Furnică Savin.

Câmpulung: Mihail D. Nicolaescu, Găleșanu Iosif, Nicolae N. Manolescu.

Câmpina: Smaranda E. Spadotto, Ș. Gh. Togo, I. L. Georgescu.

Cernăuți: Emanuel Berger, Iancu Feldstein, Dr. M. Wagner.

Chișinău: C. Stănescu, St. S. Cristodulo.

Constanța: Samuel Dollberg, F. Hallas.

Corabia: D. Cambanis, V. Sachelarache.

Craiova: D. I. Firu, loc Radoslav Gh., T. Cuniță, N. P. Harry, O. Täuber.

Dorohoi: Garoș D. Vorniceni.

Făgăraș: Avram Vasile.

Fălticeni: B. Catz.

Huși: Bob Harrdy, Mihai N. David

Iași: Ionel Mitru, Sireteanu Isac și Beniamin, Jean și Emil Blum.

ciucu.

Lugoj: Iacobescu Haralambie, Ilie Istodorescu.

Pitești: Gh. M. Brillman, Löbel A. S., Zaharescu I. Ioan.

Ploești: I. Crăces

Sighetul Marmației: Jurca Cornel.

Sinaia: Toma Calista.

*

Prin tragere la sorți au câștigat:

Premiul problemei de aritmetică: Alex. Golumbeanu, Calafat.

Premiul combinației de silabe: Frații Gligov, Caracal.

Premiul cuvintelor în patrat: Eufrosina I. Caizerliu București.

Premiul suplimentar pentru deslegătorii jocurilor din No. 23: Stoenescu Syhy, Craiova.

Persoanele câștigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de față, să ne indice și adresele exacte spre a li se putea expedia premiile.

Amundsen spre Polul Nord

Stânga: Amundsen şi avionul său înainte de a lua zborul. — **Dreapta:** Însoţitorii lui Amundsen: Ellworth, Dietrichson şi Omdal

Amundsen devant son avion (gauche). —Les compagnons Ellsworth, Dietrichson et Omdal (droite).

Amundsen vor seinem Flugzeug (links). — Seine Begleiter Ellsworth, Dietrichson und Omdal (rechts).

Răsbotezarea insulei Spitzberg

Insula Spitzberg, de unde avioanele exploratorului Amundsen au luat zborul spre Polul Nord, a fost răsbotezată de curând de către Norvegieni, cari se străduesc de câtva timp să expulzeze din vocabularul lor geografic toate denumirile de origine streină.

Spitzberg se va numi de acum înainte Svalbard.

Aceasta e denumirea de origine, sub care fusese cunoscută insula aceasta glacială când aventurierii norvegieni o descoperiră în anul 1194. Faptul îl relatează „Islandske Annaler" în zece manuscrise diferite, dar nici o altă descoperire geografică importantă nu a a fost anunţată mai laconic, mai modest. Faptul e consemnat în două cuvinte: „Svalbardi fundinn", adică: „Svalbard a fost găsit".

Svalbard însemnează: coasta rece.

Importanţa virgulelor

Nu credem să existe un mai amuzant exemplu decât cel de jos, asupra primejdiei de a aşeza virgulele unde nu trebue.

Iată ce înţeles grotesc capătă fraza următoare, din pricina deplasărei câtorva din aceste umile semne de punctuaţie:

„Tânărul intră pe cap, cu o pălărie de pai în picioare, cu pantofi de lac în mână, cu un baston de abanos în ochii-i strălucitori, o sumbră ameninţare".

Credem că am jigni în mod inutil pe cetitorii noştri, dându-le explicaţia sensului adevărat al acestei fraze, creată dealtfel anume, spre a oferi acest aspect ilariant...

Barcă din pânză (canu) cu care a călătorit din Canada la Roma locot. Smith, în urma unui pariu de 25.000 dolari.

Barque en toile (canou) qui a servi au lieut. Smith de naviguer du Canada à Rome.

Das Kanu, in dem Leutnant Smith von Canada nach Rom gerudert ist.

No. 25 „ORIZONTUL" No 25

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Călătoria la Pol a lui Amundsen.
Ce se ştie despre transmutarea materiei.
Câteva cuvinte despre alcătuirea soarelui.
Misterul microbului.
Asociaţia pentru desvoltarea armonică a omului.
Un maestru al comediei antice: Aristofan.
Cum se realizează cinematograful în relief.
Irigaţiile din valea Nilului.
Flori-animale; animale-plante; animale-flori.
O preumblare în jurul Algerului.
Descoperirea microbului pojarului.
Cine a inventat ghilotina.
Geniul se moşteneşte oare?
Credinţa în puterea părului.
Omul zăpezilor.
Extragerea parfumului din trandafir.
Originea limbei Esperanto.

— 20 clişee 20 —

Vis fatal

Popeştii sunt de curând căsătoriţi şi trăesc bine. Într'o dimineaţă d-na Popescu veni la cafea cu ochii plânşi. Tânărul soţ insistă să afle cauza lacrimelor.

— Jenică, suspină ea, dacă voi mai visa că săruţi altă femee, să ştii că nu mai vorbesc cu tine toată viaţa.

Un concurs de mers organizat la Berlin

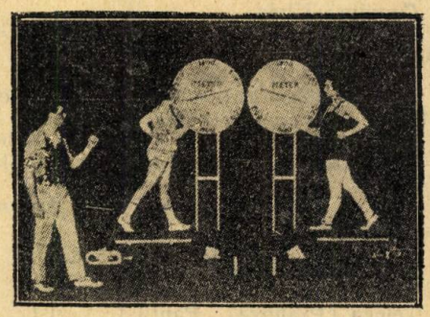

Danezul Christian Christensen, şampionul lumei în mers, obţine acum un mare succes la Berlin, la un circ, unde desfide pe toţi mergătorii, amatori sau profesionişti, de a concura cu dânsul pe o distanţă de 1200 metri.

Cursa nu se face pe pistă, ci pe un aparat compus dintr'o bandă rulantă în felul lanţurilor dela carele de asalt. Unele femei nu ezită a rivaliza în viteză. Iată, pe clişeu, două în faţa discurilor care înregistrează drumul făcut. La stânga stă mergătorul danez cu pieptul acoperit de decoraţii.

Les concours de marche organisés à Berlin par le Danois Christian Christensen sur un appareil comportant une bande roulante. Des marcheuses n'hésitent pas à rivaliser de vitesse. En voici deux aux prises devant les disques enregistreurs. On voit, à gauche, le marcheur danois, constellé de décorations.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

O soluţie

— Cum, frumoaso, să reuşesc a atinge inima d-tale de piatră?

— Incearcă cu un diamant.

— Comment, ma belle, toucher votre coeur de pierre?

— Essayez avec un diamant.

— Wie liesse sich, meine Schöne, Ihr steinernes Herz rühren?

— Versuchen Sie es mit einem Diamant.

Artist uituc

Se povesteşte următoarea anecdotă nostimă despre cunoscutul pianist şi compozitor, Eugen d'Albert, cunoscut şi prin numeroasele căsătorii ce a contractat.

Nu de mult a obţinut divorţul la tribunalul din Lugano, cu gândul de a se căsători în curând din nou. După pronunţarea divorţului se duse la Grand Hotel să mănânce şi i se oferi o masă la care se mai afla o damă singură. Artistul se prezintă politicos:

— Eugen d'Albert, îmi daţi voie să iau loc?

După peşte, d'Albert încercă să lege o conversaţie.

— Pardon, doamnă, mi se pare că v'am mai cunoscut.

Doamna privi în spaţiu.

— N'am cântat oare odată amândoi, la Viena, la patru mâini? Nu? Atunci rog să mă iertaţi; memoria mă înşeală câte odată.

După aceia se servi friptura.

— Incă o întrebare doamnă: n'am fost noi căsătoriţi acum şeapte ani?

Intr'un han

— Aveţi o cameră bună.

— Foarte bună.

— Dar schimbaţi aşternutul?

— Nu că e foarte curat, nu sunt nici trei săptămâni de când l'am pus.

— Avez-vous une bonne chambre.

—Très bonne.

— Mais il faudrait changer le linge.

— Pas du tout, car il n'y a que trois semaines depuis qu'il a été changé.

DEŞTEPTACIUNEA LUI CODIŢA

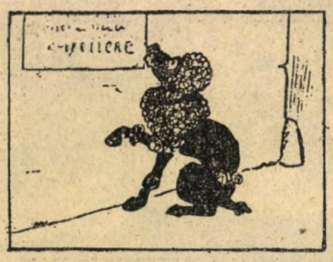

Codiţă, — se poate să nu fi auzit de el? —, e un câine foarte deştept.

Intr'o zi, citi foarte mirat un afiş, lipit pe un zid şi în care scria, că toţi câinii, ce vor fi găsiţi pe străzi, fără botniţă... vor fi numai decât înhăţaţi de către hingheri. Codiţă rămase pe gânduri. Ei, comedia dracului! Dar, nu's nici eu atât de prost, ca să mă las luat, cu una, cu două...

In clipa aceea însă privirea îi căzu... pe nişte coşuleţe de piaţă... „O idee! Ce-ar fi, dacă mi-aş împodobi frumuşel botul cu un coşuleţ din astea? N'ar părea că am o botniţă?...

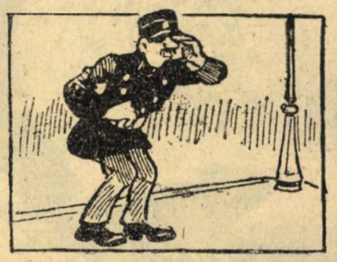

De-odată, îl văzu un vardist....

— „Ah, zise vardistul, uite un câine hoinar, Nu are botniţa prescrisă de regulament. La dubă cu el'".

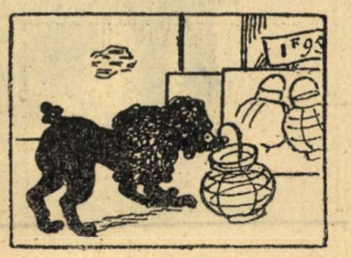

Mult nu mai stătu pe gânduri şi îşi bägă botul într'un coşuleţ. Apoi foarte liniştit, se aşează pe labele dinapoi şi aşteaptă pe vardist.

Şi o şi luă la fugă după Codiţă!..

In fuga lui, iată că prietenul nostru Codiţă trecu din întâmplare pe dinaintea unui bazar. Oh, dacă aş vedea măcar o botniţă, aici în vitrina de afară a bazarului'... Dar nu era niciuna.

Când îl ajunse acesta, bietul om rămase cu gura căscată. „Uite mă,, al dracului... Avea botniţă şi eu n'o vedeam. Nu mai am nimic de zis, Codiţă însă râdea pe înfundate...

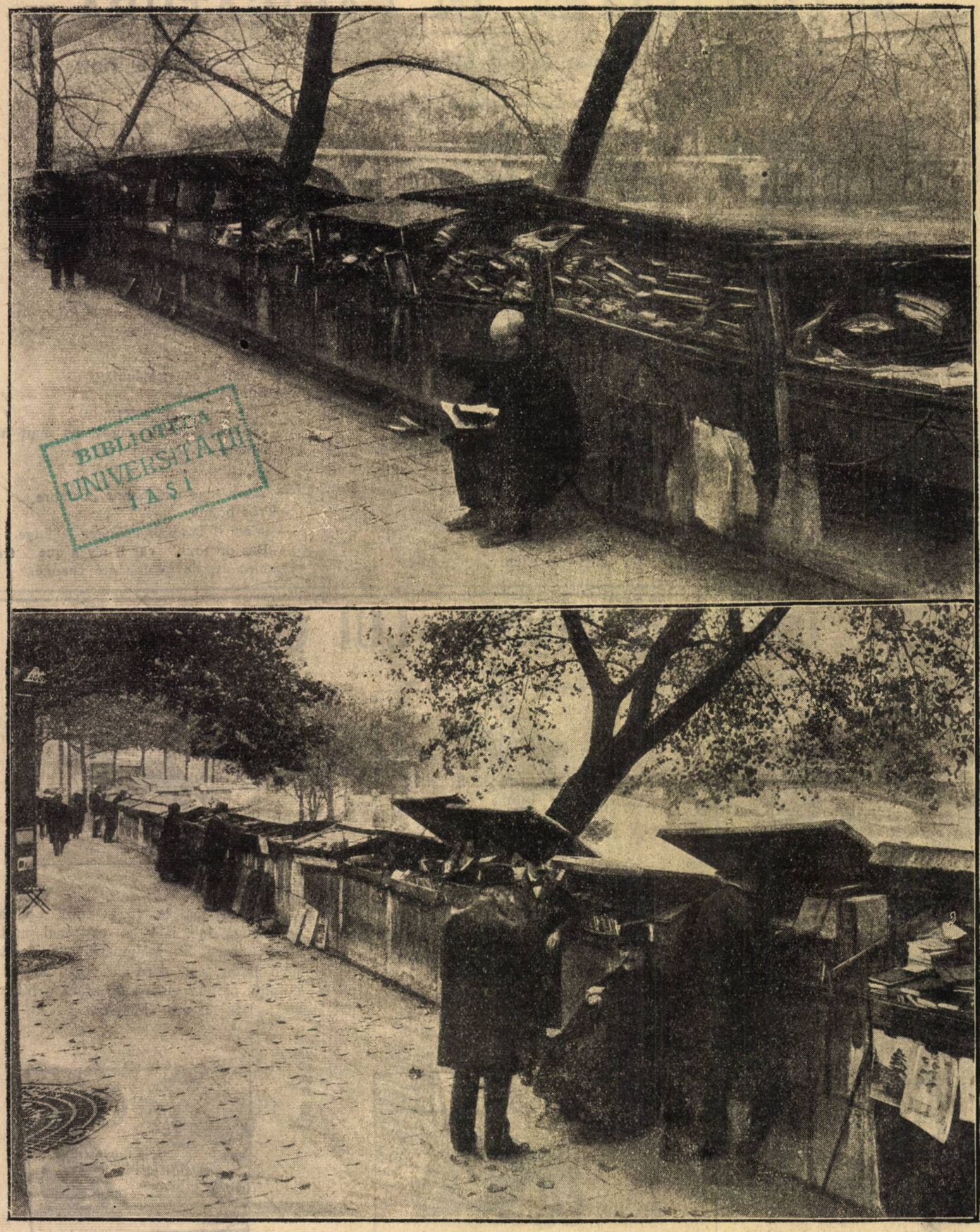

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IASI

Anticarii din Paris sub cerul liber: sus, pe cheiul Voltaire; jos, pe cheiul Malaquais.

Les bibliothèques en plein air à Paris: en haut, sur le quai Voltaire, en bas, quai Malaquais.

Die Pariser Antiquare unter freiem Himmel am Ufer der Seine.

Editura Institutului de Arte Grafice «Minerva» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 8 — Bucureşti.

ANUL IV No. 26 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 27 Iunie 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ❖ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

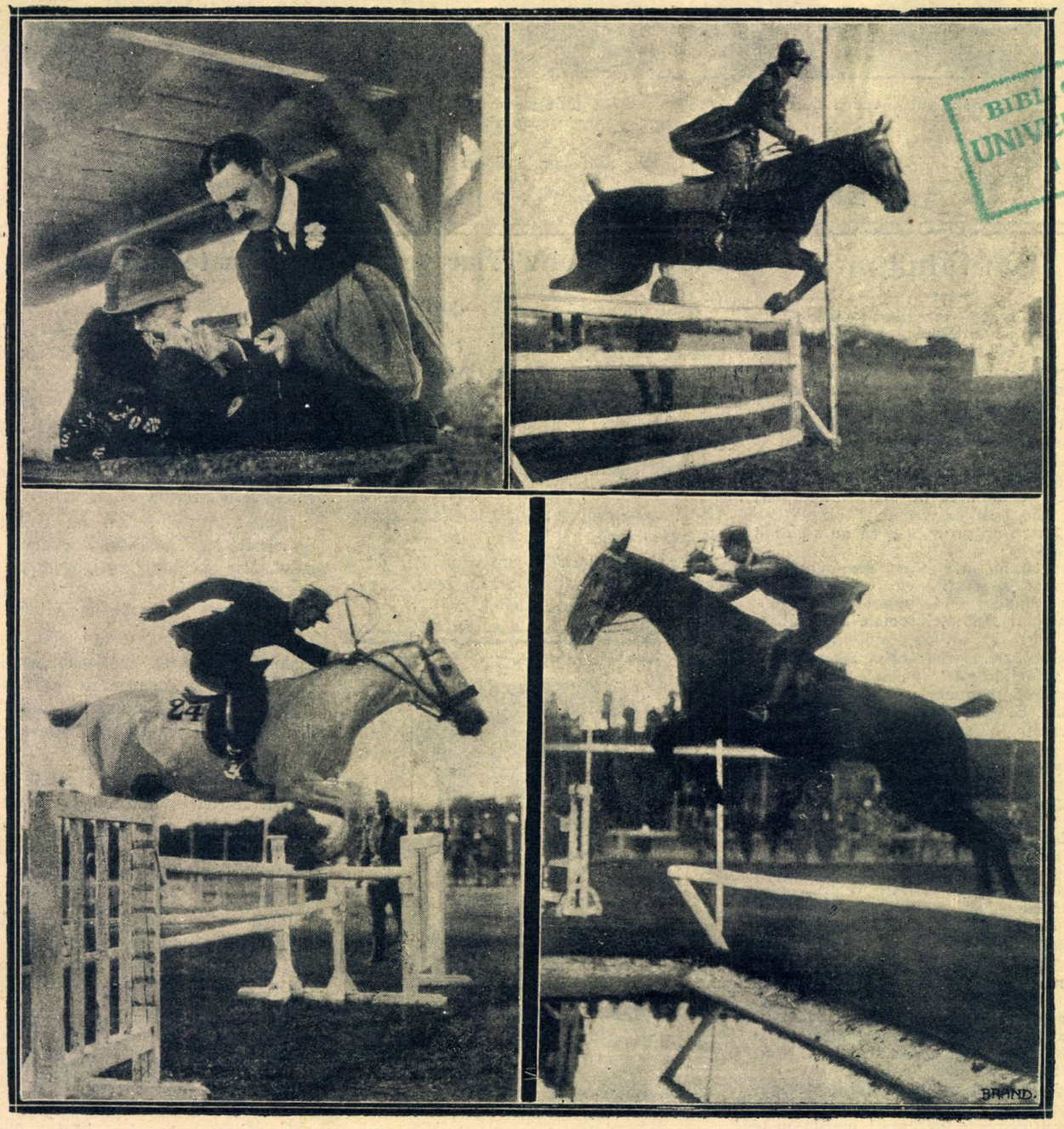

Foto „Oglinda Lumii"

Dela concursul hippic din Bucureşti: Stânga sus: Ministrul Statelor-Unite oferă Reginei noastre un chibrit. — **Dreapta sus:** Saltul unei călăreţe peste bară. — **Stânga jos:** Saltul unui ofiţer peste bară. — **Dreapta jos:** Steeple-chase.

Iluminațiile pe timpul Expoziției Artelor decorative din Paris

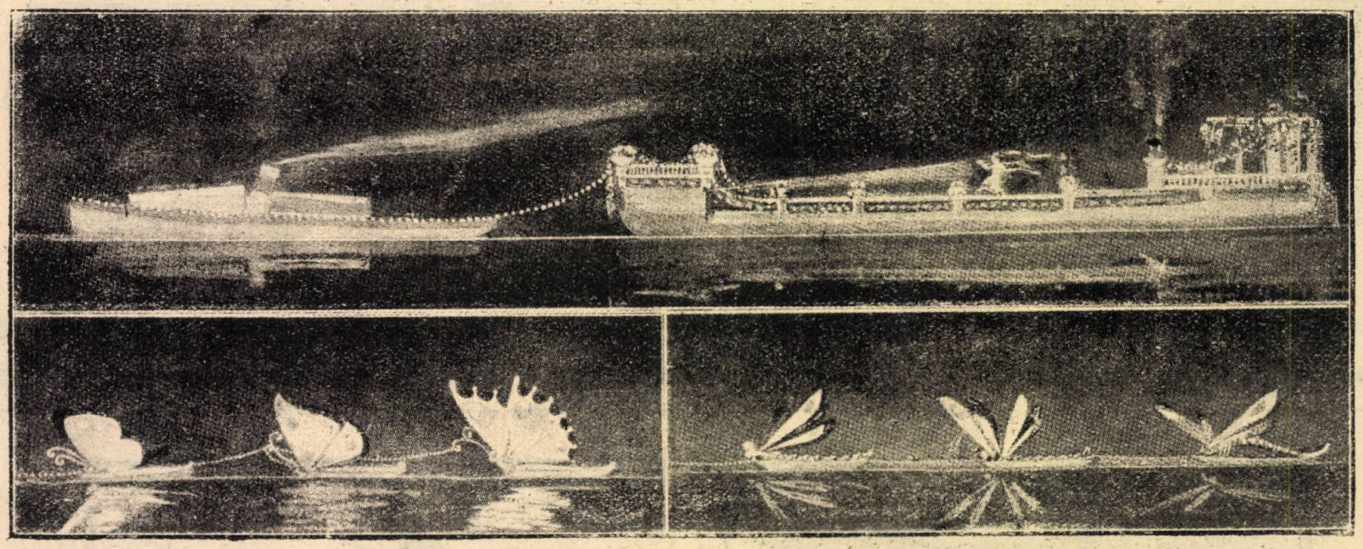

Pe Sena s'a putut vedea de curând noaptea: **Sus**: imitația reușită a unei corăbii cu remorcherul ei; **jos stânga**: fluturi pe apă; **jos. dreapta**: libelule pe apă.

Sujets lumineux de fête de nuit sur la Seine, pendant l'Exposition de Paris.

Ein gelungenes Nachtfest, während der Paris Ausstellung, auf der Seine.

Săptămâna

De câtăva vreme, înregistrăm în această revistă, care se străduește să oglindească în chip cât mai fidel și mai amplu aspectele varii ale vieței de la noi și de aiurea, evenimente de o rară însemnătate pe tărâm sportiv. In țara noastră tânără, careși face debuturile în toate direcțiunile și care dibuește să ajungă, cu elan, ritmul avântat al Occidentului civilizat, sporturile sunt o preocupare de dată hiper-recentă, și deaceea acumularea de mari întâmplări sportive, din ultima vreme, trebue s'o considerăm ca un progres și ca un simbol îmbucurător.

Credem că nu mai există sceptici, cari să privească sporturile ca o îndeletnicire de ordin secundar și de importanță mediocră. Principiul sănătății sociale le-a îmbrățișat de mult, ca mijloace de mare eficacitate pentru realizarea acelui adagiu latin atât de actual în zilele noastre de frământare, viteză și nevroză: **mens sana in corpore sano**. El cuprinde întregul înțeles al importanței, ce se cuvine să se dea sporturilor.

Dar sporturile, pentru o țară în plină evoluție politică, cum e România, au și un tâlc de propagandă. A. S. R. Principele Carol a spus'o la banchetul dat de Automobil-Clubul Regal Român, cu prilejul ultimului raid automobilistic. «Eu văd prin sporturi — a declarat Principele moștenitor — o propagandă morală, o propagandă de ordine și cinste, și totdeodată o operă de cunoaștere a țării.

Cuvintele acestea capătă o aprofundată valoare, dacă le aplicăm la neobișnuit de marele număr de producțiuni sportive, remarcate în timpul din urmă. Insemnează că propaganda morală, de ordine și cinste preconizată de Principele moștenitor, e în plin elan, și că roadele cele mai bune sunt de așteptat de pe urma ei.

Se cade deci să salutăm multiplele manifestări sportive din ultima vreme, de la noi, cu entuziasmul pe care-l merită niște mari opere de adevărată sănătate socială și morală.

Dispariția unui ziar vechiu

Unul din cele mai vechi ziare din Europa, „Freeman's Journal" din Dublin, și-a încetat apariția.

A apărut prima dată în 1763 și, trăind într'o țară necontenit turburată de pasiuni politice, a avut rarul noroc de a rezista tuturor asalturilor soartei și diferitelor partide. Numai în ultimii ani au fost de vreo douăzeci de ori devastate și redacția și tipografia sa, dar totdeaunà a reușit să reapară.

Ziarul a dispărut acum când Irlanda a redevenit calmă. Obicinuit cu lupta, a murit poate din cauza odihnei.

Lord Plumer, noul comisar al guvernului englez în Palestina.

Lord Plumer, le nouveau commissaire du gouvernement anglais en Palestine.

Lord Plumer, der neue englische Regierungskommisär in Palestina.

Nu te teme, băete!

Te temi de căsătorie, băete! Te pricep. Sunt și eu căsătorit. Poate de prea scurt timp, poate de prea mult. Totuși: te povățuesc să te însori. Am pentru uzul tău o filosofie proprie și n'ai decât să nu o uiți. Ascultă:

Dacă te însori, e sigur una din două: ori te însori fericit ori te însori nenorocit.

Dacă te însori fericit, nu ai a te teme de căsătorie. Căci atunci e raiul pe pământ. Dar dacă te însori nenorocit, atunci e sigur una din două: sau te obicinuești cu soția sau nu te obicinuești cu soția.

Dacă te obicinuești cu soția, n'ai a te teme de căsătorie, căci omul se deprinde cu toate. Dar dacă nu te obicinuești cu soția, atunci e sigur una din două: ori se obicinuește soția ta cu tine ori nu se obicinuește.

Dacă soția ta se obicinuește cu tine, n'ai a te teme de căsătorie, căci atunci vei avea toată libertatea. Dar dàcă soția nu se obicinuește cu tine, atunci e sigur una din două: ori divorțezi ori nu divorțezi.

Dacă divorțezi, n'ai a te teme de căsătorie. Căci atunci scapi. Dar dacă nu divorțezi, e sigur una din două: ori supraviețuești soției tale ori nu supraviețuești.

Dacă ai supraviețuit soției tale, n'ai a te teme de căsătorie. Căci atunci ai scăpat și de femee și de căsătorie. Dar dacă nu-i supraviețuești, e sigur una din două: că mori tu și te înmormântează.

Ce ți-am spus dar, băete, din capul locului? Nu te teme de căsătorie!